

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฉันทมาชิกมาประชุม ๑๑๑ คน
เป็นองค์ประชุมแต่เจ้าภาพเรียกประชุม การประชุมจะได้ดำเนินการ
ประชุมตามระเบียบของวาระเรื่อง ๑ เรื่องที่ประธานสภาจะได้แจ้งต่อที่ประชุม
ทราบ เนื่องจากข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ส่งพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรีสั่งราชการสำนัก
นายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นขอให้ที่ประชุมได้โปรดยินยอมเพื่อพ้องพระ
พระบรมราชโองการ

(ฉันทมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นรับฟัง ประกาศ พระบรม-
ราชโองการ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ประกาศ

แต่งตั้งรัฐมนตรีสั่งราชการสำนักนายกรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย)

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ตามประกาศของวันที่ ๑๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ เรื่อง
ลงนาม แต่งตั้ง พิเศษซึ่งทรงเป็นนายกรัฐมนตรี กับตั้งและแต่งตั้ง
รัฐมนตรีโดยดำลัคนี

อาศัยอำนาจ ความ ความ ใน มาตรา ๗๓ ของ รัฐธรรมนูญ แห่ง ราชอาณาจักรไทย จึง แต่งตั้ง ให้ พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงการคลัง เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการด้าน นายกรัฐมนตรี

ตำแหน่งหนึ่ง

๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๕ พุทธศักราช ๒๕๑๕ เป็นคนไป
ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พุทธศักราช ๒๕๑๕ เป็นที่ ๗

ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมมทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรืองเดชไปเนองจากนายเดนม

กัญชาชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภท ๑ ซึ่งได้เป็นคณะ

กรรมวิธีการของหลายคณะ คือ คณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการราชการ

ประชุม คณะกรรมการดำเนินการจัดดำเนินการร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ

ประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๖ และคณะกรรมการดำเนินการ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา และ

ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๕ ทั้ง ๓ คณะกรรมการ นายเดนม

กัญชาชัย มีความจำเป็นต่อของขอออกจากคณะกรรมการ จึงขอแจ้ง

ให้ที่ประชุมมทราบ เมื่อมี นายเอกเชนแดง ก็จำเป็นต้องขอยกการ

กรรมการชงนสำหรับในการตั้งกรรมการร่างกฎหมาย กฎเกณฑ์คณะ

ก่อน ในชั้นนี้ให้ตั้งกรรมการชงนสำหรับปี ๒๕๑๖ คณะกรรมการ

กรรมการดำเนินการสามัญตรวจรายงานการประชุม ที่ประชุมจะเห็นสมควรแต่งตั้ง
ใครแทน

คุณวิเศษตรนการ (เพชรบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเนิน
เกษสุวรรณ

มีมติฉกษบรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่มีการเสนอ
ชื่อ นอกเหนือจากที่ประชุมอนุมัติให้นายเนิน เกษสุวรรณ เป็นกรรมการ
ดำเนินการสามัญตรวจรายงานการประชุมแทนนายเสนโต ถิ่นทาชญูได้ ที่มติดัง
๒ คณะกรรมการดำเนินการสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำ
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๖

นายพิรุณ อินทรารุช (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
สุรพงษ์ ตรีรัตน์

มีมติฉกษบรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่มีการ
เสนอชื่อ นอกเหนือจากที่ประชุมอนุมัติให้นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์ เป็น
กรรมการดำเนินการสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ประจำ
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๖ แทนนายเสนโต ถิ่นทาชญู

ที่นกรรมการดำเนินการสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ประกาศใช้
ประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๘๕

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
สุวัช พันธ์เศรษฐู

มีมติฉกษบรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถัดจากที่ประชุมใหม่ครั้งก่อน
ขอผู้นอกสภาเจ้าถ้อยว่า ประชุมอนุมติให้มาญัดวิชัย พงษ์เศวตวิชัย เป็น
กรรมาธิการ วิจัยาญี่ พิจาณา ร้าง พระราชบัญญัติ ประกาศ ใต้ ประมอด
กฏหมายอาญา และประมอดกฏหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๘๕ แทนนายเส่มถ
กัณฑ์ชาชัย

ต่อไป ข้าพเจ้าได้ รับหนังสือจากท่านนายกรัฎฐมนตรีเส่มถ
พระราชบัญญัติภาษเศวตวิชัยมา และขอ ใ้ เบนเรของตงวงงระตอง
พิจาณา กอน

ไมม่ตมาชกมคความเห็น เบนชยงฮน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถัดจากที่ประชุมใหม่คความเห็น
เบนชยงฮนข้าพเจ้าถ้อยว่า ประชุมอนุมติให้เปเตยพระเบยณฉวาระ กักชยก
ร่างพระราชบัญญัติภาษเศวตวิชัย พ.ศ. ๒๔๘๕ ตามทฤษฎีบาดใต้เส่มถมา
ช่นพิจาณา กอน

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติภาษเศวตวิชัย พ.ศ. ๒๔๘๕

หลักการ

เกบภาษเศวตวิชัยใหม่แกตยรศตชง ทา ชน กอชเ และ น้าชามา
จากนอกราชอาณาจักร

เหตุผล

เกบภาษเศวตวิชัยใหม่แกตยรศตชง ทา ชน กอชเ และ น้าชามา
จากนอกราชอาณาจักร การเกบภาษเศวตวิชัยใหม่แกตยรศตชง ทา ชน
กอชเ และ น้าชามา จากนอกราชอาณาจักร จะชงคกรเลบภาษ

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติภาษเครื่องตม

พ.ศ. ๒๔๕๔

โดยที่เป็นการสมควรแก่ภาษเครื่องตมบางชนิด

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติภาษ
เครื่องตม พ.ศ. ๒๔๕๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

"ชอบตี" หมายความว่า ชอบตีกรมสรรพากรหรือผู้ค้ำจแทน

"พนักงานเจ้าหนวต" หมายความว่า เจ้าหนวตกรมสรรพากร
ซึ่งสมรสแห่งตงใหม่ถ้าภวามและตงหนวตเพื่อผู้ค้ำจแทนให้ม่งไปตาม พระราช
บัญญัตินี้

“เครื่องต้ม” หมายความว่า น้ำหวาน น้ำผลไม้ น้ำโซดา หรือ
วัตถุทั้งหลายซึ่งตามปกติใช้เป็นที่เครื่องต้มได้โดยไม่ต้องเจือปน และซึ่งไม่
มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการบ่อนใดของใช้ผสมด้วย
ด้วยหรือไม่ก็ตาม เฉพาะที่บรรจุในภาชนะแต่ชนิดเดียว แต่ไม่รวมถึง

(๑) น้ำซึ่งไม่มีวัตถุอื่นเจือปน นอกจาก เพื่อทำให้บริสุทธิ์ หรือ
สะอาด

(๒) น้ำที่เกิดจากธรรมชาติ

(๓) เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมโดยปกติทั้งหมดได้ซึ่ง
คุณภาพด้วยเครื่องดื่ม ความร้อนหรือความเย็น ซึ่งผู้ผลิตได้ผลิตขึ้นเพื่อ
ขายปลีกเองโดยเฉพาะเท่านั้น

(๔) นานม

(๕) เครื่องดื่มชนิดกึ่งนมที่แต่งด้วย (๑) ถึง (๔) ซึ่ง
รัฐมนตรีประกาศยกเว้นไว้ในราชกิจจานุเบกษา

“ผู้ผลิตเครื่องดื่ม” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลในการทำ
เครื่องดื่มเพื่อกำไรและหมายความรวมถึงผู้รับมอบหมายให้ทำการ
แทนบุคคลเช่นว่านั้นด้วย

“โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า สถานที่ซึ่งใช้ในการทำ
เครื่องดื่มเพื่อกำไรและหมายความรวมถึงบริเวณแห่งสถานที่เช่นว่า
นั้นด้วย

“ภาชนะ” หมายความว่า ถึงขวดหรือภาชนะอื่นใดซึ่งใช้บรรจุ
เครื่องดื่ม

“เจ้าพนักงานเครื่องดื่ม” หมายความว่า เจ้าพนักงานหรือเจ้าพนักงาน
ชั้นต้นและตติยชั้นโดยกฎกระทรวงเพื่อกำหนดและควบคุมแห่ง
ราชบัญญัติ

“สิ่งผิดภาษา” หมายความว่า จก จับ หรือบังคับใช้ให้
ในการเก็บภาษตามบทแห่งพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาความพระ
ราชบัญญัตินี้และให้มหาดไทยออกกฎกระทรวง

(๑) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ใน
มัญฑ์ท้ายพระราชบัญญัติ

(๒) กำหนดชนิดและลักษณะของแสตมป์เครื่องตม

(๓) กำหนดชนิดและลักษณะของสิ่งผิดภาษาอื่นพึงใช้ ในการ
เก็บภาษี

(๔) กำหนดวิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการควบคุม การทำและ
การนำเข้ามาในราชอาณาจักร ตลอดจนการชำระค่าภาษสำหรับสิ่งผิด
ภาษา

(๕) กำหนดข้อบังคับและขติมาแต่คมบเครื่องตม และบรรณกสิ่ง
ผิดภาษา เพื่อให้ปรากฏได้ ใช้ในการเสียภาษีแล้ว

(๖) กำหนดเวลาการ เงื่อนไข และกิจการอย่างอื่นเพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญิตนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้
มีผลได้

หมวด ๔

การเก็บภาษี

มาตรา ๕ (๑) เก็บภาษตามอัตราซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญิต
นี้ เว้นแต่ที่บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัติ หรือในกฎกระทรวง
หรือในมัญฑ์ท้ายพระราชบัญญิตนี้

(๑) มีคณบดีเครื่องถม

(๒) ผนึกภาชนะด้วยสิ่งผนึกภาชนะ

มาตรา ๒ ในกรมตำรวจ ข้าราชการ ทำ หรือ จัด ทำ แล มี

เครื่องถมได้จําหน่ายตามราคา และจัดทำหรือจัดหาสิ่งผนึกภาชนะ

มีลักษณะจำเพาะของราชการ ได้จําหน่าย ใน ราคา ไม่เกิน หนึ่งร้อย

บาท

มาตรา ๓ ผู้ผลิตเครื่องถมซึ่งประสงค์จะใช้ สิ่งผนึก ภาชนะ ซึ่งมี

ลักษณะจำเพาะของกรมเพื่อการค้าตามพระราชบัญญัติ หนึ่งพันสี่ร้อย

เจ็ดสิบแปดปี พ.ศ. ๒๔๖๑

เมื่อ พ้นจาก เจ้าหน้า ทเห็นจํา ต้องผนึก ภาชนะ ที่ของ จด ทะเบียน ตาม

ความในวรรคก่อน มีลักษณะต้องสามารถทำได้ในอุทกระหว่าง ซึ่งมี

ลักษณะจำเพาะให้เห็นได้จําไม่ ใต้งสิ่งผนึกภาชนะ สำหรับ ผู้ ผลิต โดยที่ ไป

ก็ให้รับจดทะเบียนได้ ในกรณีที่มีงานเจ้าหน้าที่ไม่รับจดทะเบียน ผู้หรือ

จดทะเบียนมีลักษณะที่ควรรับได้ คำวินิจฉัยของอธิบดีให้แนบส่ง

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีประกาศลักษณะจำเพาะของสิ่งผนึกภาชนะ

ซึ่งกรมตำรวจจัด ทำหรือ จัดทำ ตาม ความใน มาตรา ๒ และซึ่ง ผู้ผลิต

เครื่องถมได้จดทะเบียนได้ตามความในมาตรา ๔ ในราชกิจจานุเบกษา เป็น

ครั้งแรก และหากมีการยกเลิกสำหรับสิ่งผนึกภาชนะใด ก็ให้รัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคด้วย

สิ่งผนึกภาชนะนั้น เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ตามความใน วรรคก่อนแล้ว ให้ ใช้ ในกรณีที่มีงานเจ้าหน้าที่ไม่รับ

จดทะเบียนได้

มาตรา ๘ ให้ถือว่าสิ่งผิดกฎหมายเป็นบัตรตราซึ่งรัฐบาล ได้ ทำ ให้
ใช้ในราชการด้วยรพการตามกฎหมายลักษณะอาญา

สิ่งผิดกฎหมายใดได้ ใช้ ในการ เชื้อ ภาษาตาม พระราช บัญญัติ แห่ง
ให้ถือว่าลักษณะของหลายซึ่งปรากฏที่สิ่งผิดกฎหมายนั้น อัน แดง ว่าง สิ่ง
ภาษานั้นใดไรแต่ เป็นเครื่องหมายทำให้บุคคลเข้าใจเป็นสำคัญว่าเป็น
บัตรตราที่ไรไม่ได้แต่

หมวด ๒
การเสียดาย

มาตรา ๓๐ ในกรณีผิดเครื่องตมฉนในราชอาณาจักร กิจการ
เครื่องตมออกนอกโรงออกจำหน่าย ผิดเครื่องตมของบุคคลและ
แต่ตมไปเครื่องตม หรือผิดกฎหมายต่อสิ่งผิดกฎหมายซึ่งกรมเจ้า
จำหน่ายตามความในมาตรา ๒ หรือต่อสิ่งผิดกฎหมายซึ่งตมจัด และอื่น ๆ
ตามความในมาตรา ๓ และวิธีในตรีประกาศัตินั้น จะเพาะไป รวงที่
นแยกษาตามความในมาตรา ๕ แล้ว แต่ซึ่งได้ส่งการชำระตาม
เงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงฉบับแล้ว

ในกรณีนำเครื่องตมเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้นำเข้ามาของบุคคล
ซึ่งแต่ตมไปเครื่องตมสำหรับเครื่องตมเข้ามาจนก่อน ทง นว นวน คน
ศังการ หรือในกรณีนี้ กรมเจ้าหน้าตม มีอำนาจ ให้บุคคลและ
เครื่องตมภายหลังจากการศังการ บุคคลและซึ่งตามที่ได้
กฎหมาย

มาตรา ๓๑ ผู้ผิดเครื่องตมหรือ ผู้นำเครื่อง ตม เข้ามา ในราชอาณาจักร
มีโทษโดยบทประมวลกฎหมาย ซึ่งการผิดของตมที่บุคคลและซึ่ง

แจ้งکمปเตรของคตหรือมกตของสงมกตภวณะ โดยถูกต้องตามพระวราชบัญญัตินี้แต่ในเมื่อพิสดารได้อา

(๓) ภวณะทบวรศุครของคตเศก รว หรือบมสตาย จนไม่สมควรแก่การจำหมาย

(๒) เครื่องคตแปรสภาพไปของจนไม่สมควรไว้เป็นเครื่องคตตามความมุ่งหมายเดิมของผู้ผลิต

(๓) เครื่องคตนั้นได้ตั้งออกไปนอกรวชอาณาจักรแล้ว

หมวด ๓

การควบคุมและตรวจกิน

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิใช่พนักงานเจ้าหน้าที่ ชาย หรือ จำหมายคตด้วยวิธีใด ๆ หรือมิใช่เครื่องคตหรือเพื่อจำหมายคตด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งแจ้งตามปเตรของคตของไม่ได้ชัดเจน หรือสิ่งภวณะซึ่งรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามความในมาตรา ๙ ซึ่งยังไม่ได้ใช้ในการเสียบภาษ

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ผลิตเครื่องคตหรือผู้ใดด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งแจ้งตามปเตรของคตหรือสงมกตภวณะจากเครื่องใด ๆ ซึ่งมีใช้พนักงานเจ้าหน้าที่ ทงนยกเจอนการชอหรือเจหาตั้งมกตภวณะซึ่งตนได้จัดทวเบยนโดยความคตตามในมาตรา ๙ ขนเป็นกวางชอหรือเจหาที่ ได้บัญญัติ ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ผู้ใดซึ่งมิใช่ผู้ผลิตเครื่องคตมิได้ ในครอบครอง ซึ่งแจ้งตามปเตรของคตของไม่ได้ชัดเจน หรือสงมกตภวณะซึ่งสงไม่ได้ใช้ในการเสียบภาษ หรือผู้ใดซึ่งเป็นผู้ผลิตเครื่องคตมิได้ ในครอบครองซึ่งสงมกตภวณะอันมีเจอนจัดทวเบยนไว้แต่ยังไม่ได้ใช้ในการเสียบภาษ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ผลิตเครื่องคต

มาตรา ๑๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเข้าตรวจและค้นโรง
อุตสาหกรรมและสถานใดๆ ซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้มีการกระทำความผิด
ต่อพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้มีอำนาจตรวจค้นบัญชีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ
การทำ หรือ จำหน่าย หรือ เก็บครองคัม หรือ ส่งมอบภาษณะได้โดย
ระวางเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
หรือขโมยบาทหรือตามจำนวนภาษณะเครื่องคัมที่มีการฝ่าฝืน เป็นเงิน สิบเท่า ค่า
ภาษซึ่งควรจะต้องเสียสำหรับเครื่องคัมนั้น แต่อย่างใดจะมากกว่า
หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับ
ทั้งจำ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดโดยรู้ซุกซ่อนไว้ในครอบครองหรือคัมหรือใช้
ด้วยประการใด ๆ ซึ่งเครื่องคัมอันไม่ได้เสียภาษตามบทบัญญัติแห่งพระราช
บัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับห้าพันบาท หรือตามจำนวน
ภาษณะเครื่องคัมที่มีไว้ในครอบครองหรือคัมหรือใช้ เป็นเงินสิบเท่าค่า
ภาษซึ่งควรจะต้องเสียสำหรับเครื่องคัมนั้น แต่อย่างใดจะมากกว่า

หมวด ๕

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๘ ผู้ใดมิได้เพอขายของเครื่องถมซึ่งผลิตขึ้นหรือนำเข้ามา
 ในราชอาณาจักรก่อนครบกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันภายหลังจากใช้พระราช
 บัญญัตินี้ ตามอัตราหรือจำหน่ายเครื่องถมเช่นฉนวนไม้เดียวภายในสามสิบ
 วันนับแต่วันครบกำหนดดังกล่าว ก็ต้องบิดและชักชวนแก่คนป้าสำหรับเครื่อง
 ถมที่คงมีอยู่ตามอัตราที่กำหนดในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้เต็มอันว่า ผู้
 นั้นเป็นผู้ผลิตเครื่องถมนั่นเอง

ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรานี้ มีความผิดซึ่งระวางโทษทัณฑ์
 ไว้ในมาตรา ๑๖

บัญชีโครงการและค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

หมายเลข	รายการ	อัตรา
๓.	เครื่องพิมพ์ ไซตา และนาฬิกาทรายนาฬิกา ทุกชนิดที่บรรจุกระดาษซึ่งมีปริมาตรไม่เกิน ๒๕๐ ซ.ม. หรือบรรจุไม้กึ่ง ๒๕๐ ซ.ม. เดียวกัน	๒๐ สตางค์
๔.	เครื่องพิมพ์เฉพาะที่พิมพ์ไซตาที่บรรจุกระดาษซึ่ง มีปริมาณต่ำกว่า ๒๐๐ ซ.ม. เดียวกัน	๓๐ สตางค์
๕.	ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิ่งผูกพันสาธารณะ ชนิดละ	๓๐๐ บาท
๖.	ค่าธรรมเนียมอนุญาตให้เปิดและจัดมาตั้งแต่มี เครื่องพิมพ์ที่เข้ามาในราชอาณาจักรภายใน หก ปีตามคำสั่งกระทรวง	๓๐ บาท
๗.	ค่าธรรมเนียมของกรมการพิมพ์และตรวจชำระ เครื่องพิมพ์ที่เข้ามาในราชอาณาจักรภายใน หก ปีตามคำสั่งกระทรวง	๕๐ บาท
๘.	ค่าธรรมเนียมตรวจจดทะเบียนสิ่งผูกพันสาธารณะ ชนิด หนึ่ง	๓๐ บาท

ทุก ๆ บ้านแถวท่าข้าวตอกตกก็ไม่พอทานตลอด เพราะฉะนั้นขอพิจารณา
ในทางประหยัดทางหนึ่ง และรายได้อีกทางหนึ่ง รัฐมนตรีจึงขอเสนอร่างพร
ราชบัญญัติ การเก็บภาษาน้ำอัตรหมเพ็ดศภาน ให้พิจารณากันด้วยดีต่อไป

๕.๒๖ น.

นายแคว้น นรปติ (ขอนแก่น): ข้าพเจ้าได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วย
อำนวยการกระทรวงการคลังได้แสดงถึงโครงการเก็บภาษาน้ำอัตรหมแดง กระ
ผมเห็นความจริงอยู่เรื่องน้ำอัตรหมแดงได้ผูกพันไว้ ได้เงินภาษีรายได้สูงในงบ
ประมาณแล้ว แต่กระผมเห็นว่าเวลานี้งบประมาณยังไม่ได้ผ่านเป็นแน่
เพียงว่าเราพิจารณากันถึงชนิดการไปเท่านั้น ในการที่จะเขียนรายได้
ได้แห่งภาษาน้ำอัตรหมแดงในงบประมาณนั้น ข้าพเจ้าถือว่ายังไม่
ผูกพันกันที่จะให้มาบริบทการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าเห็น
ว่าการที่รัฐบาลจะเก็บภาษาน้ำอัตรหมแดง ข้าพเจ้าเห็นว่าแห่งภาษาน้ำอัตร
จะตกหนักแก่ราษฎร เห็นไหมเดี๋ยวนี้ไร่นาราษฎร ๆ ทางหาเงินสร้าง
ประเทศชาติกันทางออกทางเดียวคือขายข้าว ราษฎรตั้งรับภาษีชากร
อันยังคำจริงอยู่ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวน เขาไม่ได้เก็บน้ำอัตรหม
แต่เวลาน้ำอัตรหมแดงตกประเภทกะยอมอยู่ตามในชุมชนในท้อง ๆ
ไป การที่จะพิจารณาว่าน้ำอัตรหมแดงจะถึงชาวไร่ ชาวนา ชาวสวน ชาวกรุง
หรือไม่นั้นขอพิจารณาถึงสังคม ถึงภูมิประเทศ ถึงกาลเทศะด้วย
ข้าพเจ้าขอเรียนต่อท่าน รัฐมนตรีว่า จะเก็บอย่างไร ถ้าหากว่าผู้ใช้ได้ ไร่ด้วย
โดยสัญชาติราษฎรนั้นประโยชน์ ความเป็นประโยชน์แก่ราษฎรนั้น การที่ผู้จะ
ทำสิ่งเหล่านี้โดยไม่เป็นประโยชน์ ท่านประธานฯ ข้าพเจ้าได้เคยบรรยายใน

พิจารณาว่า พระราชบัญญัติงบประมาณนั้นเห็นว่่าดี ซึ่งใช้จ่ายในงบประมาณซึ่งได้ออกมาแล้วบ้างรายการหรือหลายรายการมาแล้วเป็นการโต้ตอบโดยส่วร่อยราย เพราะฉะนั้นไม่ประโยชน์อะไรที่จะเก็บภาษีเพิ่มเติมเมื่อผู้ใช้ไม่ปรารถนาห้องหน้าห้องหลังนัก ข้าพเจ้าจำเช่นนี้ และจะเป็นการเคตตร้อนแก่ราษฎรเป็นอย่างยิ่ง หมายความว่า ถ้าหากว่าจัดการหักการไปแต่ใด ตั้งแต่ หนีต่อไป ในการที่ราษฎร หรือประชาชน พยายามจะหาเครื่องค้มเป็น ๆ มาตั้งค้อย่าง เพื่อบรรเทาหรือระงับความร้อนนั้น เราจะตั้งเสียภาษีเพิ่มขึ้น คือเสียภาษี ให้แก่รัฐเพิ่มหมอกนเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ขอไม่เป็นการสมควรอย่าง ซึ่งที่เราจะไปทำความลำบากให้แก่ราษฎรถึงขนาดนั้น เรามาพิจารณาถึงรายได้ของรัฐบ้างเดี๋ยวนี้ปรากฏคือได้ส่งอยู่แต่ มีประโยชน์อย่างไรที่เราจะไปทำมาไปให้ภาระภาษีออกจากรักอยู่แก่ราษฎรเป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้านิ่งไม่เห็นสมควร ควรตั้งทำรัฐมนตรีขออวการกระทรวงการคลัง บอกว่าถึงแม้ว่าจะมีการค้มมาแต่ด้วย ภาษีเงินด้อยน้อย แต่เราคงคิดดูว่าคนส่วนน้อยนั้นอยู่ในสังคมอย่างไร อยู่ในกลุ่มชนซึ่งมีความหนาแน่นเพียงไร ความจำเป็นหรือไม่จำเป็นแก่การพิจารณาความภาคเคตระ ความภูมิประเทศและเหตุการณณ์เหมือนกัน การที่ความยากค้มหรือเครื่องค้มเป็น ๆ อะไรสักอย่างหนึ่ง ถ้าไม่จำเป็นแก่คนซึ่งอยู่ในหมู่ดุ่มคนทีหนาแน่นหรือชาวเขตเคตระมาดก็ขอไม่ถูกในชั้นความด้อยรายหรือความจำเป็น เราจะคงพิจารณาประกอบกับภาคเคตระ ภูมิประเทศ และเหตุการณณ์ออกค้อย อย่างไม่รู้ความซื่อสัตย์ ใช้ความบั้นชาเจ้าชื้อเรียนให้ทราบถึงเหตุการเราจะรับหักการภาษีมาดละนั้นไป ต้องหาหนทางวิธีที่จะหาไร ถ้าหากเราเก็บไม่ได้ ใช้ไม่คุ้ม ฤๅจะไม่ประโยชน์แก่ประเทศชาติ ข้าพเจ้าขอเรียนเช่นนั้น ความจริงก็เป็นดังนี้ ดังหากองเราจะหา

มาได้สักเท่าไร ถ้าใช้ไม่เป็นหรือเก็บไม่ถูกต้องไม่มีประโยชน์เท่าไร ราษฎร
รังแต่จะแบกภาระภาษีอากรหนัก หรือลดถนนม้าของราษฎรมากกว่า
ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาล

๕.๓๔ น.

พลตรีประยูร กรมมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : ตามที่ฉันมาคิดได้ก็ปรายข้อของใจภาษา นนระเบน การ
กระทบกระเทือนทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนอย่างยงหน ข้าพเจ้าก็
ได้เรียนแต่ความน่าอดทนนั้น มีอัตราประมาณ ๓๐๐ ล้านของ แต่ผลเมือง
ประมาณ ๒๐ ล้าน หมายความว่าถ้าคนน้อยคน ๗๐ คนต่อหนึ่งเขต หรือ
ต้องเดือนจระเข้หรืออะไรไปก็เห็น ทางหนึ่งด้วยข้อนี้ด้วยแต่ดูจากการขึ้นภาษ
นแพ่ง ๓๐ ล้านก็ดูสำหรับนายคนก็ไม่ได้ ๒๕๐ ๒. ๒. ราคาขายจะขึ้นไป
ก็ไม่ได้ เพราะค่าความแรงของเงินเงินคนมาก ข้าพเจ้าเชื่อว่านายคน
ไม่คิดเป็นเรื่องใหญ่ โสจณภักดีความเดือดร้อนได้ ผลความข้อเท็จจริง
ข้าพเจ้ามองไม่เห็นดวงเด็กรับเงินได้ ข้อบัญญัติเรื่องการใช้ภาษนแพ
อีกเรื่องหนึ่ง นี้คือใจอำนาจของสภาฯ ที่จะไปรับควบคุมในการจ่ายของ
รัฐบาลถ้าโองนถหรืออ ก็เป็นเรื่องที่จะต้องชดถกันต่อไป ก็เป็นหน้าที่
สภาฯที่จะพิจารณาคณะมนตรีศึกษา ปัญหาคนขอชดถคนเก็บภาษตาม
ผูกพันตามงบประมาณ

๕.๓๖ น.

นายประสิทธิ์ ชูพันธ์ (ก้านแพงเพชร) : สำหรับร่างพระราช
บัญญัติของรัฐบาลได้ส่งแล้วใน โองนถหรืออ ไม่ใช่ในข้ออะไรในหนังสือ กับก
ที่สภาฯจะต้องอนุมัติ ให้ตราขบัญญัติ ขงานไป โองนถหรืออซึ่งเห็น
การที่ระชนมดีให้ตราขบัญญัติ ขงานไปนั้นยังไม่ถึงความจำเป็น เพราะ

เหตุว่าพระราชบัญญัติ นอออกไปแล้ว ก็ เป็นการให้อำนาจแก่ รัฐบาล ในการที่จะเรียกเก็บภาษเกษนแก่นาอศตม โดยเฉพาะอย่างข้ง ในเรื่องทางสมชัก โดยเฉพาะกรรมเห็นว่าการ ที่เราจะให้อำนาจแก่ รัฐบาล ในอันที่จะเรียกเก็บภาษประเภท หนึ่งประเภท ใดหนึ่ง จำเป็นจะต้อง คำนง ถึงว่า รัฐบาลมีความจำเป็นจะต้องใช้จ่ายเงินไปประการใดหรือไม่ และตั้งประกษอยู่ แล้วว่าการ ใช้จ่ายเงิน ซึ่ง รัฐบาลจำเป็นต้อง ใช้จ่ายโดยวิ ชการกำหนดอยู่ในงบประมาณประจำมน เราเห็นอยู่ชดวเป็น การ ใช้จ่ายในลักษณะพิเศษเพียง และเพื่อที่จะคิดไม่ โหม้การ ใช้จ่ายในลักษณะพิเศษเช่นนี้ เมื่อเห็นว่าไม่มีความจำเป็นจะต้อง ใช้จ่ายลักษณะใดลักษณะหนึ่งเช่นนี้ เราก็ไม่เห็นด้วย ในอันที่จะอนุมัติให้ รัฐบาล ออกกฎหมายไปเก็บภาษแก่ราษฎร เป็นปัญหาสำคัญ ถ้าหากปัญหากรรมเห็น ว่าความจำเป็น ที่จะให้อำนาจแก่ รัฐบาลที่จะเรียกเก็บภาษนาอศตมเพียงใดหรือไม่ กรรมคิดว่าคงจะได้ผ่านการพิจารณาของท่านสมาชิกมา มาก เท่าใดทราบ ได้มีการอภิปรายกัน ในปัญหา นมาอย่างเคร่งเครียดแต่ครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะได้เข้ามาสู่สภา และในฐานะที่กรรมเป็น สมาชิกเพียงแต่ ไร่ได้ที่จะตั้งในฐานะที่เรา ไม่เห็นเป็นการ สมควรที่จะ ใ้ราชพระราช บัญญัติ นอออกไป ใช้บังคับภาษ มาใช้จ่าย ในทางพิเศษเพียง อย่างไรก็ตามกรรมเห็น ว่าประเด็นทางากจะอภิปรายกัน ไปแล้วจะเป็นประเด็นในการอภิปราย ว่า ๆ ชาก ๆ ซึ่งสมาชิกส่วนมากแห่งสภา ได้ฟังการอภิปรายมา มากแล้ว ดัดท้ายกรรมก็คิดว่า กรรม มหนาทอาปรการทง เห็นว่าการ รัฐบาล ได้เสนอกฎหมายมา ในลักษณะเช่นนี้ ซึ่งเป็นการที่ไม่อยู่ในลักษณะที่จำเป็น เป็นการเสนอกฎหมายออกมา ในลักษณะที่ดูหมิ่นกันระ คอว กรรมจึงเห็น ว่าสภาของ ในเคอกรบว้าง พระราชบัญญัติ นอออกเป็นผล ใช้บังคับ ในโอกาสต่อไป

๖.๓๘ น.

พันโท ทอง สรเวชพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : ก่อนที่จะรับ
 ร่างพระราชบัญญัตินั้น กรมรถไฟจะทราบเรื่องก่อนมาชดเชย
 ไม้แทนโดยหลักการกว้าง ๆ ว่าขอให้ท่านพิจารณาว่ากันหลังไปตั้งแต่ครั้ง
 ยังไม่ม โรงงานนำยอดไม้เหล่านี้ ท่านจะนึกได้ว่าประชาชนเราอยู่กันได้
 อย่างไร เราก็คงใช้ขนาดของหม้อของเครื่องจักร และค้อนมาในสมัยรัชกาล
 ที่ ๕ ได้มาประมาณเกิดขึ้น ก็อาศัยไม้ โภคณเป็นลำดับมา ชัดชัดของ
 ไม้เหล่านี้ก็อยู่มาได้มาทางหลายเป็นบุตรหลานของท่านก็อยู่มาได้จนบัดนี้
 ท่านก็ไม่ได้รับประทานนำยอดไม้ที่ทราบเรื่องมาแต่ที่ราชให้ท่านทศเทพ
 ทงหลายได้ทราบว่ามีขนาดไม้ ไรเป็นของจำเป็น เป็นของที่พบเพื่อย
 และร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะได้ถือตามานานแล้ว แต่จากครั้งที่ออก
 พระราชบัญญัตินั้น กรมรถไฟได้คัดค้านและตั้งคำถามท่านมีความรู้และ
 ท่านผู้ใดร่างพระราชบัญญัติ นี้ว่าท่านได้ถามขอขบคิดในกระทรวงมหาดการ
 และเหตุผล ตลอดจนกระทรวงมหาดการต่าง ๆ แต่จะมาตรวจรอบข้อคิดแล้ว
 หรือยัง ทงนี้ก็เพราะว่ากรมรถไฟมีความรู้ถึงว่าการที่จะกำหนดราคาอย่างไร
 ไปนั้น ย่อมสมควรที่จะใช้หลักเกณฑ์ในการที่จะกำหนด ราคาพวกนี้
 คือว่า นำยอดไม้ไม่แน่นอนของจำเป็นสำหรับกรมรถไฟของสหประชาชาติ
 เพราะฉะนั้นการกำหนดราคาจะต้องพิจารณาถึงประโยชน์ ซึ่ง ผู้ที่ประสงค์
 ใช้นี้และผู้ที่จะซื้อไปรับประทานจำเป็นหรือของที่ราษฎรเองก็ขาย อย่าง น
 อย่างนี้ ทงนี้กรมรถไฟหาวิธีที่จะทราบเรื่องให้ประชาชน พยายาม
 อย่างผู้ว่าราชการจังหวัด ได้กำหนดราคาตามวิธีอื่น ๆ เช่น ๖๐ เปอร์เซ็นต์
 อย่างนี้ เมื่อกำหนดราคาแล้วจึงเสนอต่อสภาฯ ไปสภาผู้ว่าราชการจังหวัด

เสียก่อนแล้วเอาพระราชบัญญัติตามน้ำหนักนี้แสดงให้เห็นแก่ตัวรัฐบาล
 มั่นใจเหลือเกินว่า พระราชบัญญัตินี้จะตั้งผ่านไปโดยไม่มีอุปสรรคใด ๆ
 เพราะฉะนั้นเหตุผลอันใดที่ควรจะยกมาพูดกันอีก ในเมื่อมีทางจะจบลงอย่าง
 เดียวเท่านั้น ถ้าหากจะมีใครมาพบนกกับชาวเขาพูดต่อหน้าเจ้าก็ไม่ร้อง
 แม้ ๆ เพราะฉะนั้นไหน ๆ เมื่อจำเป็นเช่นนั้นแล้วชาวเขาพูดถึงเรื่องข้อ
 การเก็บภาษีเพราะเท่าที่ใดตามพระราชบัญญัติแล้ว ก็จัดการเก็บภาษีออก
 จะคุ้มคุ้มกันใจ ก็จัดการเก็บภาษีนั้นถ้าเราร่วมใจกันไปแล้วถึงที่สุดจะ
 ได้ก็ไม่ได้ สิ่งที่ไม่ควรจะต้องกลัวของชาว ไทยจะต้องเพิ่มแรงงานในการ
 แคว้นเจ้าเห็นว่า ครึ่งอยู่ในข้อนี้บางท่านอาจจะสงสัยว่าเขาไปพูดในการ
 พิจารณา คิดว่าในเวลาที่การเก็บภาษีจะเป็นของหรืออะไรก็ตามแต่เป็น
 การคุ้มคุ้มกันแล้วของชาวเขา ได้พูดแต่คำว่า มีกลัว รังในใจหรือ อะไรต่าง ๆ
 นาน ๆ ถึงความหมายเป็นการว่าความแต่ก่อนประจำของผู้นั้น นอกนั้นท่าน
 รัฐบาลคิดว่าถ้าการกระทรวงคงก็พูดแต่คำว่าปริมาณของโรงกั้นแต่
 ความเท่าไร เมื่อมีเช่นนั้นแล้วฉะนั้นการเก็บก็ไม่ใช่เดือนถอยว่าจะเก็บได้เท่า
 ไรเพราะการเก็บก็รู้ ได้ โดยการพิจารณาคำนวณดูประสิทธิภาพของโรงงาน
 ว่าโรงหนึ่งเข้ามีประสิทธิภาพวันหนึ่งผลิตได้เท่าใด คิดทั้งนี้และตั้งมีการ
 ปิดโรงงานทำความสะอาดอะไรด้วยบ้างได้เท่าใด ประเมินเป็นโรง ๆ อย่าง
 นั้นคิดว่าจะได้ไม่ยุ่งยากในการเก็บภาษี นอกจากนั้นในการที่จะเข้า
 ยานตามศุลกากร ก็ไม่ต้องเรียกว่าเป็นการประเมิน ผลิตได้จริงได้ของผลิต
 เข็มหม้อไม้หรือไม้สัก เพราะเหตุที่พูดว่าไม่เป็นการคุ้มคุ้มกัน จึงควรที่จะระมัดระวัง

โตเหมือนกัน แต่จะกินให้คงความหนักต้องเสียเวลาบางพอดีสักคร แต่ภา
 ษาจะพูดมาดังผู้คิดโตก็ดูตามผู้คิดขยงพวงเก็บไปผู้คิดก็ดูอยู่คง เพราะ
 ฉะนั้นความเคยชินของภาษาหรือคิดอาจจะมีหนักคงจะไม่หนักเหมือนภาษาอื่น ๆ
 เช่นภาษาสุวราเนนตนั้นซึ่งให้โทษแก่ร่างกาย แต่อย่างไรก็ดี คิมกนเป็นปกติ
 ส่วนที่ทวนซ้ำซึ่งสงสัยในเรื่องอักษรก็เก็บหนังสือโตโตเถียงกันมาฝากใน
 ขนกรรมาซึ่งตรงกับอักษรที่ผู้คิดสามารถด้วย แต่เราได้อธิบายเกี่ยวกับ
 ปรากฏอยู่ในพระราชาชนบทนี้ ซึ่งเห็นด้วยตนเอง คือเราจะคิดเก็บโดยวิธี
 พิเศษ คือให้ซกเข้าไปหาโรคเสียภาษา บัดนี้นั้น จะทำอย่างไรยาก
 ในคำที่เก็บของดังข้อไม่เป็นการยุ่งยาก ถ้าเราเทียบกับภาษาสุวราที่คิดแต่สมัย
 หนึ่ง ๆ ข้อ เราจะเห็นได้ว่าอันนี้ระดับคงดีกว่าภาษาสุวารามาก เพราะภาษาสุว
 ราเมื่อจะนำออกจากโรงคิมกน ต้องเปิดแต่คิมบทุก ข้อ ซึ่ง เป็น ภาษา มาก
 แต่ภาษาสุวราคงคิมขนาดคิมบ ใช้ดูก็จับเป็นอันมาก ถ้าเรื่องนำข้อม
 นี้ไม่มีความจำเป็นมากนัก คือถ้าถามถึงคิมบที่กล่าวไว้ที่ข้อแต่คิมบปมาบิต
 ได้ก็ไม่ได้ยาก แต่ถามถึงมากก็อย่างอื่นที่หลายหมื่นหลายแสนก็ถามยาก
 นิดก็ได้ตามปกติ โดยเสียภาษาตามวิธีปรากฏในพระราชาชนบทนี้ คิมบ
 ใจจับที่ข้อไปไม่ในหนึ่ง ๆ กระผมคิดว่าถ้าเราได้มานพระราชาชนบทนี้ไปก็จะ
 เป็นทางช่วยประชาชนได้ทางหนึ่ง คือหมายความว่าประชาชนบางท้องถิ่นซึ่ง
 รับภาษาทางคิมบนี้ อันเห็นที่จะให้คนรับแต่ภาษาเดียวหรือภาษา หนึ่ง
 ความความที่ข้อที่ คิมบของข้อมนี้ ในทางเสียภาษาตามจำนวนที่จะ เก็บได้
 ประมาณ ๓๐ กอวตามนี้ แต่จะเก็บการเพิ่มรายได้ ให้แก่ผู้เป็นเจ้าของ
 องค์กรรัฐบาลจะใช้เงินอย่างไรในขณะนั้นก่อน ข้อมนี้ขึ้นแล้ว ข้อมนี้จะมี
 ภาษา นี้ไม่เกี่ยวกับการจ่ายเงินในงบประมาณ

ใครจะเรียกขานเป็นการที่จะตกไปอยู่ในปกครองของพระยาเจ้าเมืองเทศ
 ไม่พอแก่ไปหาทางอื่น ทางอื่นของพวกตรง ๆ ก็คือหากพวกพวกนี้ แต่พอพวก
 เขาเสียไป ทางประจักษ์ เขามองเห็นชัดตรงเราไป เจนทเขาเสียคือพระยา
 โทมนะตามขอมหนึ่งบนบนขอม ภาษาดัดเขาเรียกว่า ขอมประจักษ์ใหญ่
 "มัญจพมัญจ" เขาเรียกกันขอมพวกนี้ เราจะไปดัดขอมขอมพวกนี้ พอดี
 ขอมพวกนี้แดงตาไปดัดกันจนตาเขาต้อเขาเสีย เมื่อเขาเสียคือพระยา
 เทวโรเขาก ไปบอกตอง นพเคราะห์ นิจ ไปดัดขอมแก่พระยาเจ้าเมือง โทมน
 จำนวนมากตอง เพราะฉะนั้นตาขอมโดยที่พระยาเจ้าเมืองขอมขอมพวกนี้
 บังคับมัน การนี้ยังไม่สำเร็จไม่ได้กระนั้นยังไม่เห็นว่ามีแต่ดัดขอม
 ภายใด ๆ ตองไป เพราะถ้ามองจะ มีดัดขอมแก่พระยาเจ้าเมือง
 ขอมพวกนี้เห็น ผิด ขอมพวกนี้เรียนมาจน กระนั้น จึงไม่ เห็น ดัดขอม
 พระราชบัญญัติขอม

๕.๕๘ น.

นายโกลสร สุขสว่าง (ขอมเก่า) เจ้าเมืองขอมเมืองท่าขอม
 ผู้มเกลียดของมลายู เมื่อก่อน ได้ เห็น ผู้ตั้งเมืองมลายู พระยาเจ้าเมือง
 เมืองขอมก่อน เมื่อก่อนท่านเจ้าเมืองผู้มเกลียดได้เป็นเมืองขึ้นเมือง
 แสดงให้เห็นจึงมาดัดบ้านพระยาเจ้าเมืองขอมเมืองท่าขอมเมือง
 ไปเมื่อครั้งโน้น แต่ท่านเจ้าเมืองผู้มเกลียดได้ตั้งเมืองขึ้นเมือง
 จึงเห็นว่าท่านเจ้าเมืองผู้มเกลียดนั้นถือเอาชื่อเมืองมลายูไปตั้งเมือง
 แสดงเรื่องการขอมการมลายูนั้นเท่าที่ทางเมืองมลายู ได้ตั้งเมือง
 ขึ้นในใต้การมลายูพระยาเจ้าเมืองขอมเมืองท่าขอมเมืองท่าขอม
 อย่างไรนั้น ไม่ให้ที่มาขอมความว่าถ้าเมืองมลายูจะพระยาเจ้าเมือง

แต่จดจำหนึ่งประมาณ ๓๒ ด้านบาท อย่างสูงไม่เกิน ๓๐ สี่ข้างคี่ ข้าพเจ้า
เห็นว่าเป็นการหมกหม้มเกินไป มีหนังสือเพียง ๑๒ ด้านบาท เป็นยอดที่
ขายได้ หักค่าแต่เดิมหักค่าใช้จ่ายและเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ แยกหักออกไปราว
๖๐ กว่าด้านบาท ซึ่งท่านเก็บภาษชน ๗ ๓,๐๐๐ กว่าด้านบาท แล้วมาหัก
ภาษหมกหม้มเพียง ๓๐ กว่าด้านบาท เพื่อให้ราษฎรชาวศรีโคกคุ้มชนบาง
ในเมื่อเขาร้อนและกระหายน้ำวาง ท่านจะผ่อนให้บ้างไม่ได้เห็นหรือ
เพียงแต่กินน้อยเท่านั้นยังมีของเก็บ ถ้าท่านเก็บอย่างนั้นแล้ว ช่างหน้าท่านก็
คงจะต้องเก็บอะไรก็ตกตายอย่างซึ่งทำให้ข้าพเจ้าไม่สู้จะไว้วางใจ ท่านนั้นก็
แต่ราษฎรก็ ไม่สู้จะเต็มใจนักเท่าที่พึงได้ลงมา เท่าที่มองเห็นสำหรับภาษ
นาชดัดตนการพูดตามความเป็นธรรมแต่ ถ้าท่านเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์
แล้วก็อย่างอื่นที่พิมพ์เพื่อเช่นอย่างนาชา ถ้าไม่ทำท่านไม่คิดชานเก็บ
บ้างแต่ ก็ทำแต่เดิมมีปีอย่างกลิ้งยกนาจะทำได้ ทำไม่ทำไม่เก็บ จะได้
มากกว่าภาษนาชดัดตนด้วยซ้ำไป ภาษนาชดัดตนข้าพเจ้าดูบางอย่างไม่
เป็นธรรม เช่นโชดาทมนกกับเหล่าพิมพ์เพื่อยกจากท่านยังเก็บน้อยกว่า นาดม
นาหจวน แต่ทว่าท่านเก็บจากท่านถึงเก็บ จะว่าเป็นธรรมแก่สังคมได้อย่างไร
ข้าพเจ้าว่าไม่เป็นธรรม ท่านควรจะให้ภาษโชดาให้แพงกว่าไปหัก ถ้า
หากท่านเห็นว่าในท้องพิมพ์เพื่อและเป็นธรรม ถ้าท่านจะมุ่งประโยชน์ต่อ
ราษฎรได้แต่ สังเกตเก็บได้ของมีออกนอกเชิงนำจะพิจารณาเก็บก็ไม่เก็บอย่าง
นี้ แล้วออกอย่างหนึ่งไม่พระราชบัญญัติฉบับที่ท่านกำหนดว่านาชดัดตนของ
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีอำนาจ กำหนด คิดราคา
ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้ คิดค่า
พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดไม่เกิน ๓๐ สี่ข้างคี่ สำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้
ฉบับนี้กำหนดไม่เกิน ๓๐ สี่ข้างคี่ สำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดไม่เกิน ๓๐
ฉบับนี้กำหนดไม่เกิน ๓๐ สี่ข้างคี่ สำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดไม่เกิน ๓๐

ท่านจงได้ ให้อ่างน้ำให้เป็นการไม่เหมาะสมควร ท่านอาจจะเดือดร้อนกับ
 มกทั้ง หวังทำให้มีผลตราบใดจนมองเห็นเขาหาวิธีมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลังได้ เห็นของนี้ไม่ ถึงขนาดนั้นขอไปเก็บเท่านี้เถอะ ได้ของนี้มาให้
 ดินนาทสี่หมื่นก็ไม่ได้ เพราะว่าขอครบถ้วนที่น้อยกว่าขนาด เช่นว่า
 น้อยกว่า ๒๐๐ ถูกภาษีเงินค่าน้ำประปาจะมองเห็นขอไปเรียกเก็บค่าลงมาได้
 ค่าลงมีอันไหนอันไหนเงินหลายตามบาทเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจะกำหนด
 ค่าว่าหนดตายคือเสียไม่ต้องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การ คลัง กำหนด
 หรือก็ เพราะเขาจะมีการเปิดรับได้ ชาวเขาเชื่อว่าท่านไม่ แต่อา
 เจ้าเห็นผลดีด้วย ๆ หนักถ้าจะให้อ่างน้ำเหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากจะ
 เจ้าก็หวัง ๆ ขอให้อ่างน้ำตายคืออย่าให้ท่านาจารย์มนตรีว่าการกระทรวง
 การคลังกำหนดเสีย จะเก็บ ๒๐ ๕ ต่างคนกันแต่ยี่พระเดยจะไปเองแต่อย่าง
 ที่เขาเจ้าว่า

แต่ขออีกอย่างหนึ่งจากเขาว่าการเก็บภาษีอย่างนั้นมันเปลือง ค่าใช้จริง
 ทำไมท่านไม่คิดเก็บจากโรงประกอบอุตสาหกรรมเลยไม่ต้องไป คิดแต่คนมี
 หรืออะไรหรือก็ คือว่าโรงหนึ่งก็หนึ่งมีคนเท่านั้น ท่านมั่งคั่งอยู่แล้วท่านก็
 เก็บตามรายการว่าโรงใหญ่ผลิตเท่าไหนลดเก็บเท่าไหนแล้วเท่านั้น ตาม บท
 เก็บเป็นรายการไป เขาอย่างนั้น ใช้คนน้อยแต่ไม่เปลืองแต่คนก็อุด
 แดงเป็นการช่วยราษฎรเสียลดจกก็ ทำไมท่านไม่เขาอย่างนั้น เพราะ
 โรงงานอุตสาหกรรมขนาด ตม ก มีไม่กี่ แห่ง แต่ทำไมตามโรง แรม ตาม
 กิตติคารท่านก็ ใช้คนเก็บเท่าเหมาะสมควรอย่างนั้นได้ คือว่าเก็บตาม
 ปริมาณเขาค่างานนี้ เขาดีเป็นขอ เขาก็ใช้เงินคนไป บัดนี้มีการปลดจกได้
 จาว่า แม้เงินนี้ใช้สำหรับปลดจกกัน ท่านก็เห็นอยู่แล้ว ขนาดตมม
 ปลดจกได้เห็นผลก็เพราะว่าเก็บการปลดจกง่ายแต่โทษปรบม ก็ มี ๓ ๖ ๗

บาท ซึ่งเขาอาจจะยอมเสีย นาน ๆ จึงเขาสักครั้งหนึ่งเขาไปยอมได้มาก
เท่านั้น นอกจากนั้นจากนั้นก็ใช้ติดจนซึ่งตกลง แต่จากนั้นมาเขาเห็น
มาเห็นซึ่งเด็กน้อยควรจะผ่อนผันให้ราษฎรมากก่น่า ข้าพเจ้าจึงเห็นได้ว่า
เป็นการจำเป็นและได้เห็นด้วย

๑๑.๑๖ ๒.

พลตรี หลวงวิสุทธิยุทธศาสตร์ (อึ้งหลอง) : เรื่องข้าพเจ้า
เห็นว่าเป็นการสมควรที่จะมีพระราชบัญญัติไป เพราะว่าท่านได้มาถือ
ทั้งหลายเวลาประชุมงบประมาณต้องการขาย หนังสือ ลาว ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘
บ้างในจังหวัดของท่าน แต่ว่าเดี๋ยวนี้ขนาดของกระทรวงทหารเงินรายเพี้ยนมาก
จึงให้มีแทนราษฎรทั้งหลายบ้างท่านก็คัดค้าน ข้าพเจ้าเห็นว่าอันที่จริงไม่ได้
มีความจำเป็นในทางตรงตัว แต่การเก็บภาษีเงินเป็นภาระกับราษฎร
จรรยาที่ดี หมายถึงการดำเนินได้บังคับให้ทุกคนได้ ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘
สิ้นทุกเดือนภาษี ผู้มีที่ดิน ไม่ค่อยได้เสีย เวลาจะเอามาใช้ของราษฎร
ท่านจะคัดค้านทำไมข้าพเจ้าจึงว่าไม่สมควร แลคัดค้าน ข้าพเจ้าเคยเห็นราษฎร
คนเป็นอันมากมาบอก บางคนตามตาชั่งไม่ชั่งกันเพราะกลัวเขาจะเอา
มีประมาณเท่านั้น ขอให้เลือกวิธีประชุมโดยวิธีของข้าพเจ้าไปลงกับ
ประธานแห่งองค์มนตรีสภาอีกว่า เวลาต้องการให้ราษฎรเห็นในสิ่งใด โยน
๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘ ๓๕๙ ๓๖๐ ๓๖๑ ๓๖๒ ๓๖๓ ๓๖๔ ๓๖๕ ๓๖๖ ๓๖๗ ๓๖๘ ๓๖๙ ๓๗๐
๓๗๑ ๓๗๒ ๓๗๓ ๓๗๔ ๓๗๕ ๓๗๖ ๓๗๗ ๓๗๘ ๓๗๙ ๓๘๐ ๓๘๑ ๓๘๒ ๓๘๓ ๓๘๔ ๓๘๕
๓๘๖ ๓๘๗ ๓๘๘ ๓๘๙ ๓๙๐ ๓๙๑ ๓๙๒ ๓๙๓ ๓๙๔ ๓๙๕ ๓๙๖ ๓๙๗ ๓๙๘ ๓๙๙ ๔๐๐
๔๐๑ ๔๐๒ ๔๐๓ ๔๐๔ ๔๐๕ ๔๐๖ ๔๐๗ ๔๐๘ ๔๐๙ ๔๑๐ ๔๑๑ ๔๑๒ ๔๑๓ ๔๑๔ ๔๑๕ ๔๑๖ ๔๑๗ ๔๑๘ ๔๑๙ ๔๒๐
๔๒๑ ๔๒๒ ๔๒๓ ๔๒๔ ๔๒๕ ๔๒๖ ๔๒๗ ๔๒๘ ๔๒๙ ๔๓๐ ๔๓๑ ๔๓๒ ๔๓๓ ๔๓๔ ๔๓๕ ๔๓๖ ๔๓๗ ๔๓๘ ๔๓๙ ๔๔๐
๔๔๑ ๔๔๒ ๔๔๓ ๔๔๔ ๔๔๕ ๔๔๖ ๔๔๗ ๔๔๘ ๔๔๙ ๔๕๐ ๔๕๑ ๔๕๒ ๔๕๓ ๔๕๔ ๔๕๕ ๔๕๖ ๔๕๗ ๔๕๘ ๔๕๙ ๔๖๐
๔๖๑ ๔๖๒ ๔๖๓ ๔๖๔ ๔๖๕ ๔๖๖ ๔๖๗ ๔๖๘ ๔๖๙ ๔๗๐ ๔๗๑ ๔๗๒ ๔๗๓ ๔๗๔ ๔๗๕ ๔๗๖ ๔๗๗ ๔๗๘ ๔๗๙ ๔๘๐
๔๘๑ ๔๘๒ ๔๘๓ ๔๘๔ ๔๘๕ ๔๘๖ ๔๘๗ ๔๘๘ ๔๘๙ ๔๙๐ ๔๙๑ ๔๙๒ ๔๙๓ ๔๙๔ ๔๙๕ ๔๙๖ ๔๙๗ ๔๙๘ ๔๙๙ ๕๐๐

ปัญหาที่หาเครื่องตมชนน จำเป็นแก่การควของสหพรรคไม่ เกิน ปัญหา
 ชักเทจจริงที่จะยอมจยให้ของแท้ ถ้าพิจารณาโดยผิผนแต่จะเห็นว่
 นายตมชนนเป็นของพมเพียงเป็นของไม่จำเป็นแต่จันนแหละเครื่องตมเครื่อง
 กนเครื่องใช้เวदानยอมมอดมนาการ ดมีหนึ่งเราว่าไม่จำเป็น แต่ในอีก
 ดมีหนึ่งว่าจำเป็นก็ได้ ผู้แทนบริษัทได้จ่าสมักก่อนเราไม่มภาคตมตม ปู่ยา
 ตายายเราอยู่ได้อย่างไร จันข้าพเจ้าไม่ชยจะจะได้ยินเช่นนั้นเพราะเราไม่
 ประสงค์ให้ชีวิตของเราทอนดกไปสู่อัมย์กับอัมย์หนัก การกนเรากตจะมี
 วจมณธรรม ท่านพดเช่นนทานคองการคิดไม่ให้เป็นเรามอดมณธรรมท่านไม่
 คองการให้กนของเรามอดมณธรรมง ๆ จันไปหรือ เพราะธรรมการกน
 กมอดมณธรรมเห็นอนน คือให้ใตมการรับประทานตั้งทตมประโยชน์
 กาวหน้าชนไปอีก เช่นเดียวกับอวมณธรรมทางด้านอื่น ๆ ซึ่งจะต้องมีความ
 เจริญก้าวหน้า เช่นการแต่งเนชแต่งคตต่าง ๆ อะไรอย่างนคช กาวหน้า
 ไป เพราะธรรมนเครื่องตมตมว่าไม่มีความจำเป็นไรสม บจจันนมน ข้าพเจ้า
 ยังไม่เห็นด้วย แต่ความจำเป็นนั้น ไม่ใช่เฉพาะแต่ในกรุงเซธา เท่านั้น
 คนตามบ้านนอกก็รู้สึกความจำเป็นชนในเวียงเครื่องตมของเรอนกน
 ขอให้ท่านทงหลายโปรดไปตความงานเทศกาดต่าง ๆ ความดำงจะได้มี น้
 ขัดตมประเภทจกหน้าชย เช่นค่านอนมาก ชาวบ้านไปเที่ยวงาน ไม่
 น้จะตม ท่านจะให้ไปตมหน้าคองชาวจะทให้เกิดโรคชยใช้เงินกระน ทก
 ในเมื่อเราน้มาคชงปรกศจากไทยและตมชนนทอ เราเนตง ที่เขาตง การ
 คองประสงค์ชย เช่นนหรือ เพราะธรรมนทงหลายนออกไปนชจากจะ
 กระทบกระเทยนงส่วนชกชย ในกรุงแต่ ยังกระจัดกระจาย ไปตงคน
 บานนชกตมตม ความจริงน้ชยตม ตมตม กนหน้าคชงศาตมคตมหนึ่ง และ

บางชนิดก็ให้ประโยชน์แก่ร่างกายได้ เพราะฉะนั้นเราจะออกกฎหมายเก็บ
 ภาษีเก็บบรรดาผู้ตกหน้าโต๊ะตาดและเบาะประโยชน์ต่อร่างกายนอกล้อมเบาะ
 นาคคืออยู่มาก น้สำหรับเรื่องความจำเป็น ข้าพเจ้าเห็นว่าเครื่องดื่มเครื่อง
 น้ายัดดื่ม ประเทศไทยในสมัยปัจจุบันและในอนาคตก็น้ก็ต น้กเป็นดังท
 จำเป็น โดยเฉพาะอย่างขงบ้านเมืองเราขงขงไม่ม้นาคม น้ยบริโภคน
 ี่ฮอตพอ แม้แต่น้ยประปาในกรุงเทพฯ เราตคนใช้กนบางโอกาสบางเวลา
 ก็น้ช่น และตามชนบทตง ๆ ค้งขงไม่ม้นาคพองพยทจะให้ราษฎรบริโภคน
 ี่โดยทวถกน เพราะฉะนั้นในเรื่องจ้เครื่องดื่มเป็นดังจ้จำเป็นสำหรับเรา
 หรือไม่ม้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเบ้ตจ้จำเป็นอย่อกม เพราะจำเป็นในการทจ้
 ให้ราษฎรได้รับประทานน้โดยปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งการอนาคกน
 เป็นดังทจ้สำคัญน้หนึ่งทเรตของกร เราจ้ตขงไม่ห้ามให้เขาตม้นาคตฮอต
 บริโภค ถ้าม้นาคตรอนเช่นน้แตอ เราจ้ตขงเพิ่มขงปริมาณในการสร้าง
 โรงพยาบาลช่นขล เพื่อบริษาโรคต้ได้ขงราษฎร เพราะจ้ราษฎรกนน้
 ี่ตปรกขงม้โรคระบาดช่นขงไป เช่นน้กจะท้ให้เป็นการต่นเปตขงไปขง
 ทางหนึ่ง น้เป็นชคคตเห็นขงข้าพเจ้าโพรงน

สำหรับท่านสมาชิกขงหอตค่างทคง ได้ม้ทจ้จ้จ้จะให้รัฐบาลเก็บ
 เพราะจ้เราจะตขงไปท้ท น้ทน้ได้ ถ้าเป็นเช่นน้จริง ข้าพเจ้าจ้จะ
 ถกม้ขงน้ขงน้ให้ทน้ แล้ม้นขงไม่ได้ แล้ปรกขงขงเพิ่มก้ไม่ได้ ถ้
 แล้ปรกขงขงได้เพิ่มได้แตอ เราจ้จะขมขงให้ทน้ น้ขงท้ขงไม่ให้ เช่นแต
 ท้ขงจะตจ้ใจให้หรือปรกขงขงให้ตจ้จ้ได้ ถ้เป็นน้เรขงเกิดจากเราขง แล้
 ี่ปรกขงแสดงก้ไม่ม้ขงจ้จะขงได้ เพื่อบขงขงไม่ไดเรขงไม่ขงขงให้ถ้ เพราะ
 ขงม้ขงระเมขงน้ของตจ้ น้เป็นน้ขงน

ถ้ปรกขงน้ขง ขงท้ขงน้ขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขง
 แล้ ขงตามขง

ก็มีสงครามรัฐก่แปดกัณฑ์กันอยู่ ท่านที่เคยก้านยาแดง ทำไม้จึงมาสนับ
 สมน ถ้าข้าพเจ้าจำไมผิด ท่านก็เคยคำนวณหา ๆ เหมือนกัน แต่ก่อนมา
 สมนี่สนุน แต่จากนั้นไม่ใช้ของแปด เพราะว่าในสมัยนั้นเป็นรัฐภาค
 ท่านจอมพล เช่นเดียวกับสมัย ในสมัยนั้นสมาชิกท่านอาจจะเห็นว่าท่าน
 เก็บเงินไปใช้แต่ใช้โดยประหยัดในสมัยนั้น เพราะฉะนั้นก็ ไปมากไม่
 เป็นไร แต่ในสมัยนี้เขาอาจจะเห็นว่าท่านเก็บไปอาจจะไปใช้จ่ายเพิ่มเพีย
 กี่ได นี้เป็นความคิดเห็นของข้าพเจ้าที่เดาเดาเอง ไม่ใช่จะไปว่าท่านนายก
 รัฐมนตรีเช่นนั้น เพราะฉะนั้นก็แต่ภาคที่ละ แลแต่เหตุการณแต่ละ
 คนซึ่งเป็นเรื่องไม่ว่าจะกำหนดเดยอะไรกัน และเพียบ้องกันท่านสมาชิก
 ที่กำหนดเดยของข้าพเจ้าเช่นคุณบุญคุ้ม ฯ เพราะกรมกฎหมายของข้าพเจ้าจึง
 ไม่สามารถที่จะให้ความสนับสนุนหรือคำชี้แจงได้ ข้าพเจ้าขอให้ชัดแจ้งจริงแต่
 เพียงว่าการออกกฎหมายนั้นจะกำหนดอย่างไร ทางใดทางหนึ่ง และ
 สิ่งใดจะเป็นประโยชน์กว่ากัน ถ้าเห็นว่ากฎหมายนั้นออกได้เงินมาขายจ่าย
 ใช้สักก็ควรจะสนับสนุน ถ้าหากว่าออกไม่เต็มจะกระทบกระเทือนและ
 เสียหายแก่ราษฎรจะได้เงินมาเพียง ๑๒ ล้านเท่านั้นไม่คุ้มกันนัก ก็แต่แต่
 ท่านสมาชิกจะได้พิจารณาอีกต่อไป

นายชัยวัธน อินทพันธ์ (ลำพูน) : เรขงนี้ได้อภิปรายกันมา
 พอสมควรแล้ว ผมขอเสนอให้ตัดอภิปรายข้อให้ลงมติ ชู้ได้เห็นด้วย
 โปรดรับรอง

มีสมาชิกปรบรอง

นายบุญแห่ง หองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ข้าพเจ้าขอเบียดอภิปราย

ต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไรก็ปรบรอง โปรดรับรอง

มีสมาชิกยชนรับรอง ๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองไม่ครบ เสนอให้ตั้งมติ
ขอให้ประชุมฉับพลันว่าสมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๒๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๔ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนอขอว่าประชุมรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติ ตั้งกรรมาธิการอะไร

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ มีจำนวน ๑๑ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอคณะกรรมา
ธิการวิสามัญ จำนวน ๑๑ นายด้วยกัน ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็น
อย่างอื่น จะถือว่าที่ประชุมอนุมัติ รัฐบาลจะเสนอคณะ

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐบาลขอเสนอจำนวน ๕ นาย

นายเทียน ไชยเนทัน (ตาด) : กฎหมายนี้เคยฉบับเก่า ก็คง
จะได้ฟังเสียงของราษฎรเขามั่ง รัฐบาลคงจะเสนอเพียง ๓ นายเถอะ
ข้าพเจ้าขอรับรอง

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐบาลขอเสนอ ๕ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านจะยืนยันสำหรับไว้ ถ้าไว้
ยืนยัน ก็เสนอว่ารัฐบาลเสนอ ๕ นาย รัฐบาลจะเสนอใครบ้าง

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

๒. หม่อมเจ้าสุวัชรภัทร อรุณวราณ ๓. หม่อมราชวงศ์ทศพงษ์ กฤดากร
๔. นายทวีญ สุตะมบุตร ๕. ชนิดศึกษาบรรณสาร

นายชัยวิชิต อินทรพันธ์ (คำพูน) : ขก.เสนาบดีกรมการ
กรมการพาณิชย์

มีดมาชิกบริบรอง

นายชวช ทานสัมฤทธิ์ (สุโขทัย) : ขก.เสนาบดีกรมการ
กรมการพาณิชย์

มีดมาชิกบริบรอง

ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : ขก.เสนาบดีกรมการ
กรมการพาณิชย์

พันตรีรักษ บัณฑิตยารชุน : ผนวชถน

ขุนหลวงฤทธิศึกษากร (นครราชสีมา) : ขก.เสนาบดีกรมการ
กรมการพาณิชย์

มีดมาชิกบริบรอง

นายเนน เกษสุวรรณ (กระบี่) : ขก.เสนาบดีกรมการ
กรมการพาณิชย์

มีดมาชิกบริบรอง

นายยศ อินทรโกมมาลัยสุต (นครราชสีมา) : ขก.เสนาบดีกรมการ
กรมการพาณิชย์

ฉันท จันทชุม

มีดมาชิกบริบรอง

นายไชยณรงค์ณ เชียงใหม่ (เชียงใหม่) : ขก.เสนาบดีกรมการ
กรมการพาณิชย์

ศิริสว่าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนกตั้ง

ขุนวิเศษกุลเดา (เพชรบูรณ์) : ขก.เสนาบดีกรมการ
กรมการพาณิชย์

มีดมาชิกบริบรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ควบคุมด้วยข่าลงข้อคดีจะ
ลำบาก เดชะภาวธาน

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อท่านกรรมาธิการมีดังนี้
๑. พลตรี ประยูร ภมรมนตรี ๒. หม่อมเจ้าสุวัชรภาพ วรจรณ ๓. หม่อม
ราชวงศ์ทนต์พงษ์ กฤดากร ๔. นายหริญ สุตะบุตร ๕. ขุนวิเศษ
บรรณสาร ๖. นายสมศักดิ์ สัมบรรณทรัพย์ ๗. นายถังฉ้วน ศรีสว่าง
๘. นายญาติ ไทวดี ๙. นายชัยวัฒน์ กิมทะพนธ์ ๑๐. นายฉันท จันทขม
๑๑. พลตรี หลวงวิเศษสุยุทธศาสตร์

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติกายใน ๕ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ประชุมมีใครเห็นเป็นที่ย่างกัน
หรือไม่

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ขย ๗ วัน
มีมติว่ากรรมาธิการ

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐบาลไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากที่ประชุมไม่เห็นเป็นที่ย่างกัน
ก็ควรที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติกายใน ๗ วัน

ต่อไปหมายเจต ๓ รับรองรายงานการ ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑/๒๕๑๕ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑ จะมีผู้ใดทักท้วงหรือไม่

ไม่มีผู้ใดทักท้วง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อที่ประชุมไม่คัดค้านการ
ประการใดก็ยกที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครบ

ต่อไปกระตู่ตาม กระตู่ตามค้อนที่ ๑ ของนายสงวน ศิริสว่าง
เรื่อง การตั้งข้าวของถนนราชดำเนินตามกระทรวงเกษตราธิการ

นายสงวน ศิริสว่าง (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตู่ตาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยมี นกคอกกอกกอกใหญ่ นกคอกกอกคอกคอก คอกคอกคอกคอก
พิษณุโลก สุโขทัย ขุขันธ์คอกคอก แพ้ว น่าน ลำปาง ลำพูน และเชียงใหม่
เป็นต้น ยังมีความเสียหายให้แก่ไร่นาเป็นอันมาก ซึ่งประการหนึ่ง ก็ปรากฏ
ว่า ทางภาคอื่นด้านทิศตะวันออก ทางบกมีได้กับขุดข้าว ราษฎรทั่วไปพากัน ขย
เรียนตามว่า

๑. กรมผูกพันทวีรัฐบาลจะตั้งข้าวของถนนของประเทศ ยังมีจำนวนออก
เท่าไร

๒. เมื่อบ้านเมืองต้องอุทกภัยอย่างนี้ ไปที่ท่านจะตั้งการตั้งข้าว
ได้หรือไม่

๓. ถ้าจำเป็นจะต้องตั้งด้วยการผ่อนผันโดยระมัดระวังถนนหนทางของโลก
ท่านจะยินยอมขาย เก็บข้าวให้ประชาชนได้บริโภคในราคาถูกลงกว่านี้ ได้หรือไม่

นายจรรยาบัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ :
กระทรวงเกษตราธิการขอประทานตอบกระตู่ ตามสำเนาขลุ่ยเดี่ยวตงน ๑. ใน
ขณะรัฐบาลมีขลุ่ยตงนที่จะตั้งข้าวไปให้แก่ประเทศต่าง ๆ ภาค ๑. กรม
กักตุน ๒. ขลุ่ยตงนที่ได้เก็บขึ้นในประเทศในขณะนั้น ไม่ทำให้ถึงเกิดการ
ขาดแคลนข้าวภายในประเทศ จนถึงกับจะตั้งกระทรวงเกษตราธิการแห่งประเทศ
การผูกพันทวีระหว่างประเทศต่าง ๆ ซึ่งเคยมีอยู่แต่ชรา การขายข้าว
ให้แก่รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ก็ได้อาศัยมี ขลุ่ยตงนตงน เก็บไว้ในประเทศ
เป็นครั้งละหนึ่ง รัฐบาลจำเป็นจะต้องหาวิธี ได้สำหรับประเทศและขายได้

อ่อนใหญ่ก็ได้มาจากกรจําหน่ายข้าวให้แก่ต่างประเทศส่วนหนึ่ง ๓. รัฐบาล
ได้พยายามรักษา ราคั ข้าว ภายในให้ประชาชนได้บริโภคใน ราคาถูก
โดยส่งมาเติมสตอคที่มี เช่นในระยะที่ปลูกข้าวใหม่ เริ่มทยอยมาก ปริมาณข้าว
ใหม่มีมาก กระทรวงเศรษฐการก็จะทำสัญญาซื้อขายข้าวให้แก่รัฐบาลต่าง
ประเทศให้เงินจำนวนมาก แต่เมื่อถึงปลายฤดูข้าวแดงก็จะลดจำนวนลง
ที่ทำสัญญาผูกพันไว้จึงมาค้าข้าวไม่ลดราคาแดง ก็ใช้วิธีปันส่วนข้าวจํา
หน่ายให้แก่ประชาชนโดยมีการจัดตั้ง บ้านจําหน่ายข้าวสำหรับในท้องถิ่น ซึ่ง
เบ็ดเสร็จทั้งนี้จะช่วยให้ราคาข้าวภายในประเทศถูกลงได้

นายสงวน ศิริสว่าง (เชียงใหม่) : ความจริงวัตถุประสงค์
ของกระทรวงข้าพเจ้านี้ ก็มุ่งหมายแต่เพียงอย่างเดียวให้รัฐบาลได้ซื้อข้าวออกไป
ไปขายให้ต่างประเทศมากขึ้นก็ทำให้ข้าวใน เมืองไทย ไม่พอกินในเมืองบ้าน
เมืองมีอดอยากอย่างนี้ แต่ดูปรากฏว่าถาพวมแต่ข้าวดำราคา ๓๐ บาท
เป็นถึงจะ ๓๐ บาท นโยบายของกรมก็อยากจะได้ราคาถูกลงกว่ารัฐบาลจะ
ให้หาทางที่จะทำให้อาหารถูกลงได้เท่านั้น ก็ขณะนี้ที่เราประชุมก็พบกับ
ท่านรัฐมนตรีว่าการแล้ว ท่านได้ปรึกษา ซึ่งชี้แจงให้หลายข้อใจได้บ้างแต่
เรื่องข้าวนี้เป็นนโยบายการเมื่องภายในของชาติบ้านเมือง ผมขอทบทวน
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ ในเรื่องกรมทั้งหมดซึ่งตั้งขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าสมมุติกระทรวงนี้ ๑ ของ
คุณเพทาย ตมาชกุล ทางรัฐบาลขอเดชะ เพราะท่านรัฐมนตรี
กระทรวงศึกษาธิการตั้งตั้งท่านบ.ย

นายเพทาย ตมาชกุล (พระนคร) : ท่านประธานว่าอะไรไม่
ทราบ ตามได้ไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ทางรัฐบาลขอเลื่อน เพราะรัฐมนตรี
กระทรวงศึกษาทั้งต้องทานบิ๋บย มาไม่ได้เข้าไว้จนถึง

คือไปหมายเลข ๓ กระทั่งถามของนายสัจฉิต คำประกอบ เรื่อง
ราษฎรชาติแคว้นหน้าวิโลก ตามกระทรวงมหาดไทย แต่นายสัจฉิต ไม่มา
เป็นอันผ่านไป

อันดับที่ ๔ กระทั่งถามของ ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ เรื่อง การจับ
กุมผู้ถูกส่งสัยว่าจะก่อการร้าย ๓๐ พ.ย. ๒๕ ตามกระทรวงมหาดไทย

ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ (พิณณโลก): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ค่อนถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคือต่อไปนี้

๑. เนื่องจากที่ กรมตำรวจได้ ดำเนินการจับ กุมบุคคล หลาย คนโดย
กล่าวหาว่าจะคิดก่อการร้ายชนภายในประเทศนั้น ทางรัฐบาลจะเปิดเผยราย
ละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในครั้ง นี้ได้เพียงไร หรือไม่

๒. เมื่อได้มีการจับกุมบุคคลหลายคนเช่นนั้น อยากรทราบว่าจะความ
สงบระงับยังมี อยู่ต่อไปหรือ อาจจะมี ความไม่สงบอันอาจ เกิดขึ้น ต่อ ไปอีก
หรือไม่

๓. อยากรทราบว่าทางกรมตำรวจ จะให้ค่าตอบแทนของและ ความ
ปลอดภัยแก่ผู้ซึ่งหาจากกฎหมายได้เพียงไร หรือไม่

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย: กระทรวงมหาดไทยขอเรียนตอบกระทู้ของนาย
ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ ดังนี้ การจับกุมบุคคล ซึ่งมีตั้งกระทู้ ตามถามมานั้น
ทางรัฐบาลจะเปิดเผยตามควรที่จะเปิดเผยได้ ในอันที่เห็นว่าหน้าที่อันต้อง
สมนึกได้ ชัดแจ้งแก่บรรดาผู้แทนหนังสือพิมพ์ ในเมื่อ ในการจับกุมบุคคล

ความงมงายความงมงายไปหมดไม่ว่าในชนชั้นใดก็ตามความงมงาย
เปรียบของงมงายและคงจะไม่เกิดการเกิดขึ้นต่อไป ในเรื่องการคุ้มครอง
ให้ความปลอดภัยแก่ผู้ต้องหา นั้น กรมตำรวจได้ดำเนินการเคร่งครัดตาม
ประมวลวิธีพิจารณา

ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ (พิณโลก) : ข้าพเจ้าขอชี้แจง
จากคำถามข้อที่ ๑ คือ ทนายความที่รับคดีอาชญากรรมที่ประเทศไทยแต่ที่
เป็นขบวนการล่าอาณานิคม ก็ได้ออกมาแต่คงต้องถามว่าได้ ให้องค์
การส่วนหนึ่งเปิดเผยแล้ว คำว่า "เปิดเผย" ในที่นี้เปิดเผยอย่างเปิดเผย
แต่ถ้าเปิดเผย ในเพราะว่าอาชญากรรมที่ก่อการร้ายอาชญากรรมที่เป็นอันตราย
แก่ประชาชนโดยมาก ที่ทราบเรื่องชนกมความคงควรระวังรักษา ที่
จะเปิดเผยแล้วนั้น เปิดเข้าไปบ้าง หรือเปิดเผยเพียงแค่ว่า ในเรื่อง
ประชาชนก็ยากจะให้เปิดเผยแจ้งลงไป พอจับได้ ให้แจ้งแก่หนังสือ
พิมพ์หรือผู้แทนประชาชนบ้าง ใครบ้าง ก็ควรระวัง จับเมื่อทราบ
เป็นอัน ไม่ใช่ให้เจ้าตัวคนเดียว เมื่อบังคับหนังสือพิมพ์เขาจะตั้งข้อ
ได้หรือไม่ ไม่รู้ บางทีเขาตั้งข้อได้ ๆ กัน สอดเข้าไปใน คณบดี
เคยว่าผู้ที่ถูกกล่าวหาหรือถูกจับ ญาติพี่น้องเขาจะรู้หรือไม่ว่า แต่
เรื่องนั้นมันคดีอาชญากรรม โดยอย่างใด ๆ ตั้งข้อสงสัยผู้ต้องหา
อันยากไป เพราะฉะนั้นทนายความควรจะติดต่อให้ตนเองไปใคร
ที่ตนเปิดเผย ได้บ้างหรือไม่ ไม่ใช่ว่าตนคนเดียวที่จะตั้งข้อสงสัย
ให้ประชาชนทราบ ประชาชนก็อาจจะรู้ได้เองก็ได้ เพราะฉะนั้น
คดีอาชญากรรม หรืออาชญากรรมที่ตนต้องไปติดต่อ ไปใน คณบดี
ที่กล่าวมาข้างต้น ข้อที่ ๒ ทนายความที่รับคดีอาชญากรรมที่
จะมีผลอย่างไรบ้างหรือไม่ คณบดี

สำหรับข้อที่ ๓ ในการที่ปลุกอำนาจการออกได้ ให้มีความคุ้มครองแก่
 ผู้ต้องหาว่าจะได้รับความปลอดภัยตามกฎหมาย ซอมเนทท์ประท้วงพรพโจ
 กระทบหรือข้อหาทางระก้อใหม่ด้วยคดีที่ตกค้างหาหรือจับกุมใหม่ แท้จริง
 เป็นพดเนองไทยซึ่งเปนพดกเดยอกนทงนหม ไม่ใช่แบกพดกจาพดกนแบ
 พดกศัทร พดกนแบพดกภายใน ไม่ใช่เช่นนี้ ท่านจะแยกหริบไม้ หรือ
 จะถือว่า นกเป็นคณไทยตอชกน

อีกประการหนึ่ง ท่านจะมีเจตนาใหม่จากผู้ตกจับกุมนั้นแต่เพียง
 ผู้ต้องหาซึ่งเข้ามา โศกาส์ที่จะพิสูจน์ว่าเขาคหรือไม่ผิดได้กน

นายพลตำรวจเอก เจ้า สรยานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบผู้ซักกระทุ ตั้ง น ความ
 ได้กล่าวมา แต่จำในขณะนอช ในระหว่างทำการสอบสวนการสอบสวนนอช
 ต้องหาจะมีความผิดหรือไม่นั้นยังไม่แน่ชัด แต่แต่ผู้ชของกรสอบสวนแต่ละ
 หลกฐานพชาน ตามนทระให้เบาะเบานน ถ้าจะเบ็ดหมคนเตอกจะเกดการ
 เด็ดทหาย ก็ต้องเบ็ดเตแต่เพียงงม ๆ อย่างททวนธมาชกจา ส่วนการที่จะ
 เบ็ดเตชอยางไรแต่ใหม่นั้น รคให้ฟังการพ้องของโจทกก็ยาคาดและการ
 พิจารณาของศาลในคราวนี้ เชอว่าศาลจะพิจารณาโดยเบ็ดเตช ซึ่งจะเป็น
 การพิจารณาโดยกระจาแรง ส่วนในเรื่องการทมิตรองผู้ชองทอนน ใน
 เรงนชกรเรียนว่าผู้ชองทาทกคนน ส่วนมากรับเบ็ดกรมตำรวจก็รับกนคตง
 นน และยกชองอผู้ชองทอนนยังไม่เป็นผลคตงผิด เพราะฉะนั้นในการคมิ
 ตรองในเตงทอนน ชนเรยมิให้ทรวบอวคกจากท ๆ ครง เพราะเหตุความ
 ไรเรณพคและคตงอชองก ไทเพนชน เพราะในขณะนนทางกรมตำรวจ
 ได้ไรส่งชกรเป็นพดกนแบ เป็นเรอนจกนโครน ซึ่งเป็นเรอระชคคตงอ
 จะไปกชคคคคคคคค ในคคชงเป็นชังค ไม่น่าศอระทมิคคคคค ไม่มีความผิด
 แน่ชคตามกฎหมายจะออกคคชง

ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ (พิบูลโลก) : ข้าพเจ้าขอขอกต่อไป
ว่า ทว่าห้ามเยี่ยมห้ามปรักนโดยเด็ดขาดนั้น ขอให้ดูให้เมื่อยาคิมิตร
ของเขาได้เขาไปเยี่ยมบ้างจะได้หรือไม่ ท่านกรร.อยู่แต่จางยังไม่ได้ออว่าเขา
ผิด เพราะฉนั้นเมื่อยไม่ก้ออาเขามความผิด เขาก็ยังมีสททจะได้รับการ
เยี่ยมเขยนเพื่อมรรเทา ความกระวนกระวาย ของจิตใจที่อยู่ ในกลุ่มทอ ๆ ไร
เพื่อแสดงให้เห็นว่ารัฐบาตได้ ให้ความเป็นธรรมอยู่เป็นอันมาก จะขอ
เยี่ยมขอปรักนตามควรจะได้หรือไม่

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : ทางกรมได้ผ่อนผันให้เยี่ยมได้ อย่างผู้ตั้งกระทู้ถาม
นักเคยได้ขออนุญาตข้าพเจ้าไปเยี่ยมผู้ต้องหามาจน ทางวาเป็นเพื่อนฝูงที่
เก่าแก่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปกระทู้ขรมตา ทวงเลข
๑ ของนายญาติ ไหวดี เรื่องการย้ายสถานที่ของทหารบก ไปตั้งอยู่รวม
พระนคร ตามกระทงงกลตาใหม่

นายญาติ ไหวดี (สรินทร์) : ข้าพเจ้าขอกตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงกลตาใหม่ ดังต่อไปนี้

๑. ข้าพเจ้าได้ทราบว่า รัฐบาตได้ดำริจะย้ายสถานที่ของทหารบก
ทุกกรมไปตั้งอยู่ที่ชานพระนครนั้น เป็นความจริงหรือไม่
๒. ถนัดนั้นจากข้อ ๑ ถ้าเป็นจริง สถานที่เก่าจะโอนให้กรมของ
ศึกษาธิการจัดตั้งโรงเรียนให้เพียงพอจำนวนนักเรียน ซึ่งขาดสถานเทียบ
ทุกปี จะได้หรือไม่
๓. กรมทหารบก ๑๖ กรมที่อาศัยสถานที่ราชการอื่นอยู่ เช่น
กรมตำรวจ ตำรวจตระเวนชายแดน อยู่ในในหัวขบวนที่ขรมคำสั่งตั้งอยู่ในปัจจุบัน
ถ้าจะโยกย้ายไปตั้งอยู่ที่ชานพระนครก่อนกรมทหารบกกรมกันจะได้หรือไม่

พลเอก สฤษดิ์ ชนระชาติ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

กลาโหม : กระทรวงกลาโหมขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้แทนราษฎร ดังนี้

ข้อ ๑. ขอตอบว่าเป็นความจริง แต่ยังคงเงินงบประมาณในการก่อสร้างและการซื้อที่ดิน จึงค่อยทำค่อยไป

ข้อ ๒. โรงทหารแห่งใด ซึ่งเหมาะสมแก่การที่จะใช้เป็นโรงเรียน กองทัพบกยินยอมให้กระทรวงศึกษาธิการ แต่กระทรวงศึกษาธิการ จะต้องโอนเงินงบประมาณให้แก่กองทัพบก เพื่อกองทัพบกจะได้ดำเนินการซื้อที่ดินเพื่อจัดสร้างโรงทหารขึ้นใหม่

ข้อ ๓. กรมการรักษาดินแดนมีความประสงค์ของการที่จะย้ายออกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยคงที่ตั้ง ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล และของมหาวิทยาลัย เพื่อกิจการศึกษารัฐบาล ในงบประมาณปี พุทธศักราช ๒๔๙๖ กองทัพบกได้เสนอขอตั้งงบประมาณเพื่อกำหนดได้ ข้าพเจ้าคาดว่ากรมการรักษาดินแดนก็จะย้ายออกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ ในปี ๒๔๙๖ นี้

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ความจริงข้าพเจ้าตั้งกระทู้ถามเกี่ยวกับการทหารนั้น ไม่ใช่ข้าพเจ้าจะรังเกียจทหาร ความจริงข้าพเจ้าก็มีความเคารพในอาชีพของนายทหารของบ้านเมืองอยู่แล้ว แต่ใน การที่ตั้งกระทู้ถามเรื่องนั้นขึ้นมา ก็เนื่องจากว่าต้องการที่จะสนับสนุนกิจการ การศึกษาให้เจริญขึ้น ข้าพเจ้าได้ทราบข่าวว่ากองทัพบกได้ให้ตาดูยทหารเกณฑ์แก่ กระทรวงกลาโหมหลายอย่าง สถานที่คามแคบไม่เพียงพอ เราคิดขอยืมงบประมาณให้ และในปี ๒๔๙๖ นี้ กระทรวงกลาโหมก็ได้งบประมาณหลาย รัยด้านมาทางนี้ถ้าหากว่าท่านจะย้ายจริง ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า ท่านจะย้ายไปเมื่อไร และอนึ่งสถานที่ที่โอนให้กระทรวงศึกษาธิการนั้น ปรากฏว่า

กระทรวงศึกษาธิการจะ คงบ ประมาณ (ถ้าหวับริบโชน นั้น เห็น จะคงไม่ได้ เพราะทุกปีกระทรวงศึกษาธิการ ได้งบประมาณเป็นลำดับ ๓ บ้าง ๔ บ้าง ๕ บ้าง ซึ่งไม่เป็นไปตามแผนการการศึกษาของชาติตามที่แสดงไว้ เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าจะไม่ ให้กระทรวงศึกษาธิการงบประมาณสำหรับโชนนี้จะได้หรือไม่

ชก ๓. ที่ทางรัฐบาลขอว่าจะให้กรมการรักษาดินแดนย้ายไปก่อน ขยชกถามว่าจะให้ย้ายไปเมื่อไร

พลเอก สุภูมิ ชนระชาติ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง กลาโหม : ความจริงข้อถามของท่านสมาชิกสมเกียรติถามเป็นครั้งที่ ๒ ก็ ได้มอขี้ในคำสดับครั้งแรกที่หนึ่งแล้วทั้งนั้น ในกาารที่ท่านถามว่าจะย้ายไปเมื่อไร นั้นโดยที่กระทรวงกลาโหมได้งบประมาณไปมากมาแต่เดือน ในเรื่อง ขยชกเรียนขแรงว่า งบประมาณที่ถามเป็นงบประมาณปี ๒๕๒๖ แต่งบประมาณนี้เราก็มารายการกระทรวงอยู่เดิม เราประสงค์ของจัดสรรในการงาน หลายอย่างหลายประการ เฉพาะในเรื่องการย้ายโรงทหารนั้น มันเราได้ คงใจเฉพาะกรมการรักษาดินแดนเท่านั้นสำหรับอื่น ๆ ถ้ากระทรวงศึกษาธิการก็ต้องโชนเงินงบประมาณให้บ้าง แต่ก็ไม่ให้ มันงบประมาณของ กระทรวงกลาโหมก็สูงมากมาแต่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงเป็นการจำแนกจัดของ ได้ ไว้ในงบประมาณของกระทรวงศึกษาธิการ แต่งบประมาณของกระทรวง กลาโหม ในการที่จะย้ายหรือโอนทหารไปนั้นขอ ให้สมาชิกสมเกียรติทั้งหลาย ทราบว่าต้องใช้งบเงินเป็นจำนวนสูงมาก เช่น กองพันหนึ่ง ๆ ๑๐-๒๐ ล้าน ประมาณถึง ๓๐-๔๐ ล้านบาท ถึงจะย้ายออกไปได้ ทางกระทรวงกลาโหม ก็ดำใจใจแล้ว เฉพาะกองพันที่พวกเราจะได้พิจารณาให้หน่อยก็ตั้งรับคอมไป อยู่เดือนหกเดือนพรรษาให้ โกลดที่สุด ก็จะมี ในพระนครนี้ ในสมัยที่อยู่ที่ อยู่ ในพระนคร จะเขาเฉพาะ กอง ข้าราชการและ กองทหาร มหาเด็ก รักษา

พระองค์ ซึ่งจำเป็นจะต้องปฏิบัติต่อกองทัพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แต่
ถ้าว่าหากของพันแต่ก็จะพยายามออกไปโดยด่วนถ้าได้เงินมา

ในข้อที่ ๒ ก็เป็นคำตอบที่ด้อยแต่ในหลัก ทว่าให้กระทรวงศึกษาโอน
มาแต่ก็ไม่สำเร็จ คืบตาไม่สามารที่จะจัดหาเงินมาให้ได้ ถ้าจะใช้ได้ใน
งบประมาณของกระทรวงกลาโหมหรือกระทรวงศึกษาธิการก็ได้ แต่ถ้าได้
เงินจำนวนนั้นแล้วคัดฉนวนยทหารที่ประสงค์จะหายก็คงจะหายไปได้โดยเร็ว
ที่สุด แต่กรมรักษาดินแดนก็เช่นกัน ถ้าหาเงินได้งบประมาณในปี ๒๔๗๖
นี้แล้วก็จะขยายได้ภายใน ๖ เดือนเป็นอย่างเร็วที่สุด และอย่างช้าที่สุด
ก็มี แต่ขอให้ท่านเข้าใจว่าในการที่จะก่อสร้างโรงพยาบาลใหม่ขึ้นนั้น จะต้อง
ใช้เงินอย่างมากมาย เพราะเกี่ยวกับการก่อสร้างและการหาที่ดิน

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ความจริงกระทรวงมีมาตลอดนับ
แต่ครั้งยุคประดังคองข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็จะขอขอบคุณท่านรัฐมนตรี
แต่รททานคงการดี จะย้ายกรมทหารไปตาม อย่างของ ต่างประเทศ แต่
ข้าพเจ้าสงสัยว่าถ้าจะย้ายไปจริงแล้ว ในการที่จะย้ายไปหากจะทำให้เจ้าของ
ที่ได้รบความเคียดชังนี้ ตั้ง นทางรัฐบาลจะมีการเงินคืนของสงครามทวีป
อย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คนละเรื่อง ท่าน

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ข้าพเจ้ายังมีเรื่องสงสัยอยู่
ถ้าได้มีการย้ายไปจริง ๆ อย่างที่ข้าพเจ้าตั้งการขอร้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นเรื่องอื่น

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าอ้าง เท่านั้นแล้วขอรับ
เพราะฉะนั้นขอขอบคุณ ส.แทน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปหมายเลข ๒ กระทู้ถามของ นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ เรื่องการประปาและไฟฟ้าของ เทศบาลเมืองอุทัยธานี กรมกระทรวงมหาดไทย

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : ข้าพเจ้า ขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. การไฟฟ้าของเทศบาลเมืองอุทัยธานีเวลานี้ค่าความสว่างให้ แก่ผู้ใช้เป็นอันมาก เพราะแสงสว่างของไฟฟ้าเหมือนแสงหิ่งห้อย ตาม ร้านค้าและราษฎรคงจะเดือดร้อนเจ้าพายุในเวลาจำเป็น แสงสว่างของ ไฟฟ้าที่ไม่ใช้จะไม่สว่างในคืน ไม่สว่างมาตั้งแต่ ๓-๔ ปี แล้ว ราษฎรและ ตามร้านค้าได้รับความรำคาญด้วยแสงไฟที่มานานเกินควรเช่นนี้ จึงเห็นว่า เทศบาลเมืองอุทัยธานีไม่สามารถที่จะจัดให้ไฟฟ้ามืดความสว่างขึ้นได้ ทวง การจะมอบโอนให้กรมโยธาเทศบาลจัดทำ หรือจะให้ราษฎรผูกข้อต่อมีปาก ท้ายจะใครหรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

๒. การประปาของเทศบาลเมืองอุทัยธานี ได้ทราบจำเทศบาล เมืองอุทัยธานีได้กู้เงินมา ๒๐๐,๐๐๐ บาท (หกแสนบาท) โดยให้กรมโยธา เทศบาลเป็นผู้ดำเนินการจัดท่อกักน้ำมาจำนวนแล้ว จนบัดนี้ยังไม่ได้ ใช้ น้ำในถังกักน้ำนั้นเลย ราษฎรยังคงใช้น้ำชนแดง ๆ ตามเคย เป็นกรร เดียวกันกับผู้ใช้ เงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาทก็เอาไปไหนหมด จึงไม่ทำให้สร้าง ไล่อรเรือ ทำใจตรงหนึ่งก็หยุด เวลานี้ไม่เห็นคนทำกักน้ำใดเลย ๆ งาน คลายเดือนมาแล้ว จะรีบจัดท่อกักน้ำให้แล้วเสร็จโดยเร็วจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ ได้เพราะเหตุใด เงินหกแสนบาทนั้นใช้หมดไปเท่าใด ยังเห็นคนอื่นทำได้ ข้าพเจ้าขอทราบและขอให้ตอบเป็นประเภท ๆ ด้วย

พลโท เฑช เฑชประดีย์ทูล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอขอรื้อถอนประตูตามของท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติ ดังนี้

ในเรื่องการไฟฟ้า ของเทศบาลเมืองอุทัยธานี นั้น แฉ่ง สว่าง ตก เรือง
เพราะเหตุว่าเครื่องทำรูปทรูทโทรมในระหว่างสงคราม เรายังคงจำเป็น
ที่ทาน้ำมันดินไม่ได้ อะไรต่าง ๆ ก็ทำให้ต้องใช้วัสดุประกอบพวกน้ำมัน
ดิน เช่น น้ำมันเซตเพลิงไม้ดี ไม่เหมาะสม นอกจากนั้นในขณะตั้งสงคราม
ประชาชนใช้ไฟฟ้าและน้ำประปาเพิ่มมากขึ้นมาก เนื่องจากเหตุเหล่านี้ทำให้
ให้เครื่องไฟฟ้าที่เทศบาลเมืองอุทัยธานีมากค้างไม่พอ ก็เกิดชำรุดทรูทโทรม
ไปบ้าง การที่จะมอบให้กรมโยธาเทศบาลรับไป ทาน้ำมัน ก็จำเป็นจะ
ต้องจัดงบประมาณขึ้น ซึ่งแต่เดิงบประมาณจะบริบูรณ์ดี ส่วนใน
การที่ท่านผู้ตั้งกระทรวง ทบวง กรม ว่าจะมอบให้เอกชน หรือ ราษฎร รับ ส่วนทานไฟได้
หรือไม่นั้น ชัดแจ้งว่า ถ้าหากว่าเทศบาลทำไปไม่สำเร็จแล้ว ก็ไม่คิด
ซึ่งจะให้ราษฎรขอสัมปทานขึ้นมา ซึ่งในขณะนั้นยังไม่ปรากฏ

ส่วนในเรื่องการประปา นั้น เทศบาลเมืองอุทัยธานี ได้นำมาคาดหมาย
แสดงนำทำการประปา เพราะฉะนั้นในขณะนั้น ขาด ส่วนประกอบอยู่
ในน้ำ จึงทำให้เป็นตะกอนขึ้นบ้าง ซึ่งจะได้ทำการแก้ไขต่อไป ที่ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามว่า เงินที่ได้ตามมานั้นไม่ไ้หมด ขาดเรียนขแรงว่า
ในขณะนั้นก็ได้ใช้จ่ายไป เป็นค่าก่อสร้าง ซ่อมสิ่งของต่าง ๆ มาได้เป็น
จำนวนเงิน ๕๘๘,๖๘๕.๓๖ บาท และยังเหลือเงินอยู่ ๘๖,๖๖๘.๖๘ บาท
เงินจากการก่อสร้างกำลังดำเนินไป เข้าใจว่าจะต้องไปเสร็จเรียบร้อยได้
ไฟไม่ช้า

นายพันตำรวจตรีหลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : ตามที่ทางรัฐมนตรีขอว่าไฟฟ้าชั่วคราวชั่วคราวอยู่นั้น ข้าพเจ้าขอเถียงในเรื่องข้อเท็จจริงว่า การบริหารของเทศบาลเจ้าที่รวมอำนาจ จังหวัดก็เป็นเหมือนกันหมดเหมือนกันหมดทุกจังหวัด เพราะเหตุว่าการที่นายกเทศมนตรีไม่ได้คิดดูว่า เขาแต่ขายได้ รายจ่ายจะเสียไม่เข้าใจ ใครจะตั้งราคาไม่เข้าใจ จนนักซอกให้เข้าใจว่า เทศบาลจะต้องมีอำนาจระแแต่ไฟฟ้าจำนวนเท่าไร เมื่อครั้งก่อนนายกสร้างครุฑเขตแรกมาตั้งไฟฟ้าใช้โดยยหัดง เสด็จสร้างใหม่เกือบพันแห่งก็ให้ไฟฟ้า นายกเขาอะไรมาแบบเกณฑ์ ทุกจังหวัดเป็นตายนเป็นจำนวนมาก แต่เราจะตั้งราคาคนที่ใช้ก็ขึ้นเป็นความเดือดร้อนอย่างหนึ่งหรือว่า คนที่สร้างใหม่ไม่ควรจะให้เขา เพราะวงเล็บแต่ถ้าไฟฟ้าไม่มี เพราะไม่มีกระแสไฟฟ้าจะให้ นักความผิดตกอยู่ที่ใคร ความผิดนั้นยอมตกอยู่ที่กระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้ควบคุม ทำให้ประชาชนเดือดร้อน ทำให้ประชาชนไม่ได้รับความสะดวก ไม่ได้รับแสงสว่าง นักชุมชนไฟก็ไม่มี อย่างราษฎรก็จะเดือดร้อน เหมือนแบบเช่นเมืองไฟฟ้าทางกรมโยธาเทศบาลให้คนไปตรวจบ้างหรือเปล่า ข้าพเจ้าได้ทราบทำให้ไปตรวจแต่ใช้ไม่ได้แต่ ถ้าจะใช้ติดของทุกหมื่นบาท เสด็จนายกเทศมนตรีคนใหม่ขอว่าเครื่องไฟฟ้าจะให้ยกเขาไปให้หมด จะเอาไปไว้ที่ไหนก็ได้ สดให้พ้นจากมือของอุทัยธานีเขา แต่เงินตั้งหมื่นบาทตกค้างอยู่กับนักที่จะไปใช้ของ กระทรวงมหาดไทยจะเขาได้หรือไม่ เพราะตั้งไปหรือที่กระทรวงมหาดไทยของ ทางกรมโยธาเทศบาลให้คนไปตรวจไฟฟ้า คนไปคิดแล้วแต่ก็ตรงไหน ไม่ได้ เพราะถ้าไม่แรงแล้วจะ ข้างของสภาเมืองจะขายให้กับกรมโยธา หรืออะไร ก็จะไปแล้วแต่แบบของมัน ก็ไป ๆ ก็ผู้พบก็ขายกันเอง เงินที่เขาเอาไป ก็ไม่มกเขาไปหมดมีรุ่งเรือง ๆ เขาก็ใช้

คนให้ไปต่างจังหวัดทำไมจึงไม่จัดการให้เป็นกรเรียนร้อย เพราะคน
เหล่านั้นไม่มทอยู่ แต่อีกไม่รู้จากใคร ก็ต้องไปเข้าโรงแรมเช่าอยู่ ก็น่าจะ
ช่วยเหต้อ ปล้ำคนไปลงกระทงเขาคดมาไม่ได้ เมื่อนพุนเองข้าพเจ้า
ก็ไต่ตั้งเขามากกรุงเทพ ฯ แต่คนพุนก็เอาเงินมาชำระให้ ข้าพเจ้าแต่
ข้าพเจ้าก็ได้ช่วยเหต้อมา นเบนอย่างนการท่างานขงรัฐบาล

แต่ดอกคนหนง ในเรื่องการประปา ก็ขอชขบคนในการท่างานจะ
ให้ราษฎรชดส้มปรทานได้ แต่ยังไม่เรื่องเด่นชนไปนง จึงชขบตามแต่
ก่อนว่า ถ้าทางรัฐมนตรบอกว่ไม่ชดชง ข้าพเจ้าจะได้บอกทางโน้นให้
เขาร่วมต่อไป เพราะทางกรมโยธาเทศบาศเขาไม่ยอมรับแล้ว

ส่วนการประปานั้น ชขบเท็จจริงท่างานรัฐมนตรชขบว่จะได้จัดการทำ
ตยไปนง มันทำไม่ได้ ผิดแบกแบดนมค แต่กแต่จุดถาน เงินจำนอน
หกแสนบาทไปไหนกันหมด ทอจ่ายไป ๘ หมื่นกว่า ๆ มีหลักฐานท่ไหน
กรมโยธาเทศบาศใช้จ่ายท่างไร หรือว่เทศบาศต้องจ่าย ทางเทศบาศ
เขาก็บอกว่เขาไม่ได้จ่าย ไม่รู้เรื่องเลย แต่ก็ได้ทราบด้อยว่ เงินที่หก
แสนนทางผู้วาระการจังหวัดคบอกว่ไม่รู้เรื่องเลยพูดกันมาอย่างไรก็ไม่รู้
เรื่อง นเหตุะ เงินหกแสนบาทเขาไปได้อย่างไรกัน ก็ได้ชขบไรกัน
แต่ดสำหรับทักเขาไปท่างบประปานั้น กรมโยธาเทศบาศเป็นผู้รับเหมาท่า
ใช้ใหม่ แต่ท่างบใหม่ทำไมจึงผิดแบกแบดน ทำไมจึงแบก ท่วแต่ชขบ
รชหมค แต่กแต่ใครเป็นผู้รับผิดชอบ แต่เงินจำนอนหกแสนบาทท่าง
ธนาการได้ชออกเงินก็เงินงมกขงไปสองหมื่นบาท ใครเป็นผู้รับผิดชอบ
สำหรับจังหวัดชขบชาน ข้าพเจ้าเห็นว่ราษฎรชดชงมี ผดชอบ

(เนื่องจกการประปานั้นมีแทนราษฎรชดชงระ จึงได้ชขบให้พระ
ราชธรรมเทศรชงประธานผู้แทนราษฎรชดชง ๓ ดำเนินการประชุมท่น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านอภิปรายมาก
เกินไปแล้ว เวลาพูดขอให้พูดกับประธานสภาของสภานี้ดีกว่า อย่าไป
พูดกับทางรัฐมนตรี

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อภัยธานี) : ขอ
ขอบคณท่านประธาน ฯ ขอเรื่องเงินจะคงเกี่ยวกับท่านประธาน ฯ ถ้าไม่
พูดเสียเลยก็ไม่รู้เรื่องอะไรกัน ผมไม่ได้พูดเฉพาะจังหวัดของผม ผมพูด
เป็นเดือนร่วมของหลาย ๆ จังหวัด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะชักชัก ท่าน
กับบอกว่าจะหยุดอภิปรายหยุดเสียที ถ้าอย่ารู้ว่าท่านรัฐมนตรีคิดว่า
อย่างไร ข้าพเจ้าบอกได้

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อภัยธานี) : คือ
ในเรื่องถ้อยนี้จะใช้ได้อีกหรือไม่หรือทำใหม่ประการใด เพราะจำกันแตก
แล้ว การทำผิดแบบแปลนอะไรใหม่แต่เงินที่ท่านรัฐมนตรีบอกจ่ายเมื่อ
ก่อน จ่ายจากเทศบาลหรือจ่ายจากกรมโยธาเทศบาล ใครเป็นผู้รับผิดชอบ
ในเงินจำนวนนี้ แต่คำบอกในการกู้เงินมาหกแสนบาท คาดว่าเขาขอ
ไปอวดของหมิ่นบาทนั้นจริงหรือไม่ ขอทราบ

พลโท เดช เดชประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย : เฉพาะเรื่องไฟฟ้าที่ท่านสมาชิกซึ่งใจกล้าแสงไฟฟ้าตก เพราะ
เหตุที่เทศบาลได้ให้ผู้ใช้โดยไม่จากถนน ที่จริงในเรื่องนี้เป็นความรับผิดชอบ
ของเทศบาลแต่ความจริงเป็นเรื่องที่น่าเห็นใจเพราะเหตุว่าในเมื่อง
การปลูกสร้างบ้านใหม่ เจ้าของบ้านที่เขาปลูกสร้างบ้านใหม่ เขาก็อยาก
จะติดตั้งไฟฟ้า ปัญหาอันเดียวกันกับกรุงเทพฯ เช่นขอนแก่น ถ้าหากว่า
เขาจะคิดเสียว่าในการที่เขาจะปลูกสร้างบ้านใหม่ ๆ นั้น ไม่ยอมให้เขาคิด

ไฟฟ้าตามที่เขาร้อง ซึ่งรู้สึกว่ามันเป็นกรรมแก้ดวงกับบ้านใหม่เหมือนกัน
 กัน ก็บอกที่เขาสร้างใหม่เขาคิดความเดือดร้อนเหมือนกัน เขาปลูกบ้าน
 ใหม่คึกใหม่สวย ๆ แดงก็ไม่ได้ให้เขาตัด ไฟฟ้าก็เดือดร้อนความที่เขา ร้อง
 ซึ่งรู้สึกว่ามันเป็นกรรม เพราะฉะนั้นเป็นปัญหาที่หนักใจของเจ้าหน้าที
 เกยอกับการไฟฟ้าอยู่ ซึ่งเขาพเจ้าก็แฉะเห็นใจ เพราะฉะนั้นจึงต้องผ่นผ่นไป
 ตามที่ตามเกิด ถ้าหากว่าแสงไฟฟ้าตัดลงไปบ้าง หรือลงไปบ้าง ก็หวังไป
 ด้วยกันหมด เป็นการเต็มอกากัน และผมคิดว่ามันเป็นทางออกที่พอจะไปได้
 ถ้าไม่ให้เขา เขาก็ร้อง เรื่องเป็นเช่นนี้ เป็นเรื่องที่ลำบากใจ

ส่วนในเรื่องที่ท่านสมาชิกบอกว่าได้ มีเจ้า หน้าที ไปตรวจแล้วก็กรอก
 กลับมาไม่ได้ก็จริงก็เป็นเรื่องร้ายละเอียด ทั้งจริงผมเองก็ไม่ทราบว่าเขาไป
 กรอกเพราะเหตุใด แต่อย่างไรก็ตาม กรมโยธาเทศบาลก็ต้องแก้ปัญหาค่า
 เบียดเบียน ค่าพาหนะเดินทางให้ตามระเบียบ การที่กรอกอาจจะเบียดเบียน
 ผู้ที่ระไรของเขาก็ได้ ถึงอย่างนั้นเขาพเจ้าก็ขอขอคุณท่านสมาชิกที่ช่วย
 เหลือคนของกรมโยธาเทศบาลให้กลับมาก็ได้

ส่วนในเรื่องการ ประวา หนเป็น ความรับ ผิดชอบ ของกรมโยธาเทศ
 บาลโดยคัดค้านการที่จะตัดตงต่อไป และในขณะนั้นกรมโยธาเทศบาลขอข
 ยันว่าคงจะแล้วเสร็จในประมาณเดือนกุมภาพันธ์ เพราะฉะนั้นจึงขอข
 ในที่นี้ด้วย

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : ท่าน
 รัฐมนตรียังไม่ได้ออกเรื่องเงิน ขอยไปติดต่อรับเงินนั้นด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องบททบท
 วนสมาชิกถาม ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ออก

พลโท เดช เดชประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : เรื่องเงินประจำเป็นรางวัลของกรมโยธาเทศบาลวิไลชอบ โดยคดีคดี ไม่ ไรเกี่ยวกับเทศบาลแต่ขอเงินจำนวนหนึ่ง ได้ ข้างใน ตอนต้นแต่ขอ เขาได้ ใช้จ่ายซื้อเครื่องอุปกรณ์ ในกิจการของประจำไป แต่ด้วยเหตุขอมีประมาณ ๘ หมื่นบาท

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญดำรงการ (อุทัยธานี) : เรื่องเงินจำนวนหนึ่งขอจะทราบว่าเป็นเงินที่ได้จ่ายไป ใครเป็นคนจ่าย นิตยสารเมืองอุทัยธานีเป็นคนจ่าย เมื่อเทศบาลเมืองอุทัยธานี เงินหกแสนบาท การจ่ายนั้นใครเป็นคนจ่าย ส่วนหลักฐานที่เมืองอุทัยธานี การจ่าย เพราะฉะนั้นกรมโยธาเทศบาลจ่ายหลักฐานใหม่ที่จ่ายนั้น ขาดจากเอกสารขอทราบว่าจะจ่ายเท่าไร เหตุเท่าไร แต่คงที่จะคงต่อไปนั้น เงินหกแสนบาทนั้นจะพอใหม่ที่จะได้ให้ทันในเดือนกุมภาพันธ์

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลได้ขอแต่ขอเงินหกแสนบาท ๘ หมื่นบาท แต่การใช้จ่ายก็อยู่ในความรับผิดชอบของกรมโยธาเทศบาล ส่วนรายละเอียดจะคงต่อไปนั้นเกินเลยการที่นี้แล้ว

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญดำรงการ (อุทัยธานี) : ไม่ใช้เงินเทียบเท่าประธาน เงินหกแสนบาทซึ่งเทศบาลนำไปอยู่ในอำนาจของใคร ไม่ใช่อยู่ในอำนาจของกรมโยธาเทศบาล เทศบาลรับไป เมื่อส่งเงินไป ไปจ่ายอยู่ที่ไหน มันขอเงินกันอยู่ จะได้โปรดตอบอย่างว่านี้สักอันอย่างไร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านจะไปถามที่กระทรวงมหาดไทยอย่างนั้นไม่ได้ เพราะเหตุว่ากรมโยธาเทศบาล การ

ประชาชนให้คงกระตือรือร้นเป็นข้าราชการยี่สิบคนของท่านประชาชน แต่ว่าความ
 จริงเป็นอย่างนี้ เขาคงกระตือรือร้นทางเทศบาลทางโน้นแต่ก็ ท่านรัฐมนตรี
 ตบมือว่าเงินหมดอยู่ ๗ หมื่น ซึ่งเทศบาลต้องจ่าย ถ้าท่านถามว่าให้ช่วย
 สอดส่องว่าทางไหนจ่ายจะได้หรือไม่ อย่างนั้นก็หาเรื่อง แต่ท่านจะถาม
 รัฐมนตรีลงรายการละเอียดความอย่างไร เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเดี๋ยวนี้ พวก
 รัฐมนตรีก็ไม่ได้פקได้กระเป๋ามาแล้วท่านจะตอบได้อย่างไร

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : ถูกลูก
 ประชาชน แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องคดีคดีของอยู่ว่า นายกรัฐมนตรีเมื่อก่อน
 เป็นผู้เอาเงินมา แต่เมื่อเอาเงินมาแล้ว ทำไมจึงเอาเงินไปให้กรมโยธา
 เทศบาล เงินอยู่ที่ไหน มีการจ่าย จ่ายอะไรให้ตั้งฐานอะไรที่อยู่ที่โน้นแต่
 ไม่ใช่ทำไม มี แล้วเงินมันไปพุดตไปอยู่ที่เทศบาลกันได้อย่างไร สมชกถาม
 ท่าน ไม่ได้ตามอย่างอื่น

พลโท เดช เศรษฐประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 มหาดไทย : เงินกู้ของเทศบาลเมืองสุโขทัยธานี ไปนั้น ก็ไปตัดค่าจัด
 แกล้งในน้ำซึ่งเงินตะกอน ส่วนการดำเนินงานเป็นเรื่องของกรมโยธา
 เทศบาลที่จะดำเนินการต่อไป ไม่ใช่เรื่องของเทศบาล

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : ขอรุไม่ได้
 ยื่น อะไรอันอะไร

พลโท เดช เศรษฐประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 มหาดไทย : ผมได้ชี้แจงแล้วถ้าไม่ประสงค์อะไร ก็มาลงมือกับงานใช้
 ข้าราชการจากเทศบาลอื่น ๆ มาช่วยกันทำงานที่สุโขทัย และที่
 โยธาธิการและกรมโยธาธิการและกรมโยธาธิการและกรมโยธาธิการและกรมโยธาธิการ
 แล้ว เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ผมจึงขอเรียนปรึกษาผู้บังคับบัญชา
 แล้ว แล้วไปนำสารขึ้น แล้วขอจากกรมโยธาธิการและกรมโยธาธิการและกรมโยธาธิการ

นายสาร ๗ เหตุฉนั้น เงินทุกบาทเป็นหน้าที่ของกรมโยธาเทศบาลที่จะใช้
จ่ายดำเนินการไป เวลานกรมโยธาเทศบาลกับรองแต่ดจ่า จะดำเนินการ
ไปให้แล้วเสร็จ เพื่อที่จะให้ราษฎรได้ใช้หน้าที่และเรียบร้อยได้ประมาณใน
เดือนกุมภาพันธ์

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : ใน
เรื่องไฟฟ้าที่จะขอให้ทางกรมโยธา เทศบาล เขามา เดี่ยวเดียว จะได้ หรือ ไม่
ทางรัฐมนตรีไม่ได้ตอบกลับเหมือนกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐมนตรีได้
ตอบแล้ว เป็นเรื่องของงบประมาณ ยังไม่แน่นอน ถ้าหากว่าประชาชนจะขอ
ตั้งปทานก็ไม่ขัดข้อง แต่ยังไม่ปรากฏว่ามีประชาชนมาขอตั้งปทานบ้าง
รัฐมนตรีตอบแล้ว

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : นั้น
ถูกต้อง แต่ทว่าเราจะมาให้หมดจะได้หรือไม่เห็นชอบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ท่านตอบแล้ว
เป็นเรื่องของงบประมาณ

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจ (อุทัยธานี) : เขาไปทำ
ใหม่ก็ได้แต่ให้พ้นจากเมืองอุทัยธานี

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เงินเขตข้อ ๘
หมื่นคนตั้งรายการ

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : นั้น
มันน่ากลัว สมถกมาถึงทราบถึงพวงไฟฟ้า จะให้กรมโยธาเทศบาลเขาไป
ให้หมดจะได้หรือไม่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐมนตรีได้ตอบ
แล้วว่าไม่มีงบประมาณ

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : ไม่ได้เกี่ยวกับงบประมาณ ไม่ได้ใช้อะไร คือถ้าให้เขามาเดี่ยก็จะได้หรือไม่

พลโท เดช เดชประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : เรื่องไฟฟ้าที่โตชแดงแดงว่า เครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่ท่าอยู่ในเวลานี้ยังจะพอใช้ได้ แต่อย่างไรก็ตาม ก็เป็นแรงของเทศบาลจะให้กรมโยธาเทศบาลรับเอาจากไฟฟ้าไป มันจะไม่ถูกเรื่อง เพราะไม่ใช่สมบัติของกรมโยธาเทศบาล

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทู้ต่อไปของนายสังข์ มารังกูเรื่องมิถุนายนการรถไฟ ตามกระทรวงคมนาคม เจ้าของกระทู้ไม่มา กระทู้ต่อไปของนายชาญยุทธ ไชยคำนี้ เรื่องการสัมปทานที่ดินสักครุสภา เจ้าของกระทู้ ไม่อยู่ กระทู้ต่อไปของนายประเวศ คงสมันต์ เรื่องการอุตสาหกรรมยางพารา ตามกระทรวงอุตสาหกรรม

นายประศาสน์ คงสมันต์ (ตรัง) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้

๑. กระทรวง อุตสาหกรรมมี แผนการณ์ ขยาย การอุตสาหกรรมที่ดินภาคเกษตรกรรมยางพาราอย่างไรบ้าง เพื่อเพิ่มผลกำไรเศรษฐกิจของชาติเป็นการช่วยเหลือฐานะของชาวสวนยางพารา

๒. บริษัทยางไทยจำกัดลงทุนในการค้าตั้ง ต้นทุน จำนวนเงินเท่าใด กำไรหรือขาดทุนในปี พ.ศ. ๒๔๘๕ เท่าใด ปี ๒๔๘๖ พยายามที่จะขาดทุนหรือกำไร

๓. ต้นทุนที่ตั้งตั้งของ บริษัทยางไทยจำกัด พ.ศ. ๒๔๘๕ นี้ มีกี่ประเภท ประเภทใดบ้าง แต่ละประเภทมีจำนวนเงินเท่าใด จำนวนที่ขาดไปตั้งเป็นจำนวนเท่าใด คงเหลืออยู่ในตัวอีกเท่าใด

จักรยานยางรถยนต์อะไรของท่าน แต่ท่านไม่ได้ชี้แจงเป็นรายละเอียดว่า
 แผนการอันอย่างนั้นหรือจะทำเมื่อไร เพราะฉะนั้นกรมขอถามท่าน
 รัฐมนตรีออกกระทรวงใด แผนการนั้นคืออะไร คือแผนการอันอย่างไร และ
 เมื่อไรจะเริ่มดำเนินการตั้งกองนั้นเช่นอันรับทราบในท่อนว่า บริษัทยางไทย
 ตั้งมา ๓-๔ ปีมาแล้วนั้น ชาติทุนเรื่อยมาแต่ใน พ.ศ. ๒๔๘๕ ก็อาจจะ
 ชาติทุน แต่ผมไม่แน่ใจถึงข้อเท็จจริงเพราะเหตุว่าการวิ่งงาน ข้าพเจ้าก็เห็น
 ตกเห็นใจเหมือนอกน เพราะเหตุว่าการวิ่งงานทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องมีการ
 พลาดพลาดไปบ้าง แต่ขอถามว่าเพราะเหตุใดจึงผิดพลาดไปถึงเพียงนั้น
 และมันทางที่จะแก้ไขได้หรือไม่

รัฐมนตรีค้ายางทูตตอบว่า ข้าพเจ้าได้พบเห็น รองเท้ายางก็ตาม
 ยางรถจักรยานก็ตาม กองต้มขงตามร้านแจ็ก วิถีความการจำหน่ายได้
 น้อยมาก ทั้งคุณภาพและวิธีการจัดการอย่างไร ขี้เขลางกระพอง
 ขุดตำหกรรมโตมขงสังเกตโดยหระเปิด หรือจะแก้ไขอย่างไรหรือไม่
 ก็จะบรรยายสั้นความตตออกมาน ให้ได้ทคนกตบมาบาง

พลอากาศตรี มน มหาสินทนะ เภษยันตรังสถภมู รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม : สำหรับผลิตภัณฑ์ทางด้านที่จะสร้าง
 ผลิตภัณฑ์ขึ้น อาจจะมีรายละเอียดได้ดังนี้ คือท่านทราบอยู่แล้ว
 ว่า การขุดตำหกรรมยางนั้น ในการที่จะให้ให้มีจำนวนมากขึ้น ต้อง
 ทำเป็นอุตสาหกรรมใหญ่ ซึ่งในการทำอุตสาหกรรมใหญ่จำเป็นต้อง
 ศึกษาทางเทคนิค และการจำหน่าย ขอบเป็นตัวอย่างอันอย่างนี้ ถ้า
 ผลิตภัณฑ์โตก็ตาม เมื่อทำขึ้นมาใหม่จะ ความจำเป็นข่าเขาในกรรมวิธี
 กติ หรือความมั่นคงแบบที่ที่จะต้องหรือตั้งตามขงไปตรง นั้นเป็นขง
 กรรมตาอย่า ฉะแต่ ในประเทศเรา ซึ่งมี พันเขมม ประเทศก็กตกรรม ขงมการ

ระยะเวลาที่ออกคำสั่งกรมชนเท่านั้น แม้บางประเทศที่ทำการสำรวจกรมชน
 เองก็ดี เราจะเห็นได้ความบริษัทหลายบริษัท ชยาจะทำงานติดต่อกันเพียงคนเดียว
 กันเหมือนกัน แต่จะเห็นได้ความบางบริษัทเท่านั้นที่ทำได้เหมือนกัน นอกจาก
 นั้นพอที่ตรงต่ออยู่ได้บ้าง หรือไม่เต็มใจไปบ้าง ใช่ว่าไรก็ตามสำหรับประเทศเรา
 เราจะคง พยายาม ที่จะสร้างออกสำรวจกรม ชนโดยใช้วิธีที่ติดต่อกันในพหุ
 เมตต และกำหนดทางที่จะทำไปได้ โดยสำรวจได้ ดังได้เห็นประจักษ์อยู่
 แดงในเขตสำรวจกรมบางดังบางอย่าง ซึ่งแต่แรกเราก็ต้องขาดทุนขาดรอน
 กันมาเหมือนกัน ถ้าได้ตรงต่ออยู่ ได้ทั้งๆ ที่ประจักษ์อยู่ด้วยบางครั้งบางคราว
 บางที ได้กำไรพอตรงต่อได้ก็เกิดสงครามขึ้นอะไรเหล่านี้ แต่ภายหลัง
 สงครามกิจการของสำรวจกรมบางอย่างก็พัฒนา และสำหรับของสำรวจกรมบาง
 หนึ่งสำหรับบางรายก็งานทำได้เหมือนกันได้กำไรได้ แต่ความนิยมจะเทียบ
 กับยี่ห้อที่รู้จักกันดีไม่ได้ เพราะฉะนั้นการขายเราก็ต้องพยายามทำการ
 แลยแพร่ต่อไปให้คนรู้จักมากขึ้น นอกจากนั้น ในการผลิตสินค้า ข้างเหล่านี้
 ไม่ใช่ที่เราจะใช้ขายอย่างเดียว ยังมีเคมีภัณฑ์ผสมอีกมากซึ่งเป็นของที่มี
 ราคาแพง เราจะคงส่งมาเหมือนกัน สำหรับบางรายนั้นก็ได้ทดลองทำ
 กันแล้วสำรวจเห็นรูปใช้ได้แต่อยู่ในขณะหนึ่งดังไปทดลองใช้จนจะตงความ
 คงทนต่อไป สำหรับบางรายนั้นเรากำหนดตำแหน่งการวิจัยเหมือนกับ
 พยายามจัดสร้างให้เป็นของสำรวจกรมชนใหญ่โต ในขณะหนึ่งเราน่าจะ
 เล็ดยังไม่ ได้ เพราะอายังอยู่ในขั้นดำเนินงาน เพราะโรงงานนี้จะตงเกิน
 โรงงานใหญ่ดังการควบคุม ในทางเทคนิค มากมาย สำหรับของเหล่านี้
 ปรากฏว่าใช้ได้ และนอกจากโรงงานของบริษัทยางไทยก็มี โรงงานของเค
 านที่ขายกันอยู่ข้างนอกกันหลายไป ที่นี้คงจะขายกันทุกประเทศดังรายการ
 เหมกันกัน ขณะนี้บางประเทศก็พยายามพัฒนาผู้ผลิตของคนในระหว่ง

ตั้งความ กษัตริย์พยายามลดต้นค่าที่ถูกลงเข้ามาแข่งขันอยู่อย่างเราจะตั้ง
 สู้กันไว้ ทั้ง ในเชิงการค้า และแง่เทคนิค ทั้ง ในทางกระทรวงอุตสาหกรรม
 ก็พยายามอยู่ สำหรับเครื่องเดินยางหน้าได้แต่บางอย่าง พอขายไปได้มาก
 ยิงขึ้นสำหรับเครื่องเดินยาง แต่อาจจะเทียบกับเครื่องอย่างบาง อย่างรองลงมา
 ประเทศ บางสิ่งบางอย่างเราก็ทำไม่ได้ ยางเอ็มโอบไนท์เบนยางได้ดีแต่
 นี้ก็ต้องทำบาง ยางเอ็มโอบไนท์เบนยางที่แข็ง ซึ่งใช้ไปได้นาน เบนเรื่อง
 ที่จะต้องไปศึกษา คือไปมุ่งการค้าอย่างเดียวมันไม่ถนัดนัก เพราะว่าเรา
 จะตั้งมุ่งไปโดยที่ทางอุตสาหกรรมอื่น ๆ ขนบางเท่าที่สามรถจะทำได้ ส่ง
 ในข้อหาปริมาณทางไทยที่ขาดทุนมา ท่านก็ยอมจะต้องเห็นได้ว่าเมื่อเริ่ม
 สร้างเราจะต้องพยายามสร้างทั้งเครื่องจักร และหัดคนงานอะไรเรื่อย ๆ
 และเพราะฉะนั้น ในการขาดทุนในตอนนี้ ๆ ชาวเขาเห็นว่าเงินของบรรพบุรุษ
 แต่พวกนี้ตรงไปตรงมาเหมือนกับในการจัดการในเชิงการค้าซึ่งเรายังใหม่
 อยู่ แต่ว่าชาวเขาเช่นนี้เราจะคิด ขน เราจะตั้งคือสู้กันคือไปไม่คิด
 ว่าขาดทุนบ้างเหมือนกัน แต่รู้สึกว่าจะค่อย ๆ ดีขึ้นเพราะมีอุตสาหกรรม
 บางสิ่งบางอย่างที่ขาดทุนมา มันก็จะรู้สึกได้กำไรขึ้นมาบ้างแล้ว ด้วย
 เหตุนี้ ชาวเขาจึงเชื่อมั่นว่าจะพยายามอย่างที่จะให้อุตสาหกรรมนี้ที่จะค่อย
 ย้ายไป อย่างไรก็ดี ถ้าหากว่าพวกเขาช่วยกันใช้ของไทยและนิยมของไทย
 ยิงขึ้น มันก็จะมาถึงขั้นใหญ่ซึ่งก็จะช่วยให้การอุตสาหกรรมของเราให้
 มันคงตัวด้วยไป

นายประภาส คงสมัย (ตริง) : ปัญหาเรื่องอุตสาหกรรมยาง
 นี้ จากที่ได้ฟังความก็คิดว่าเห็นของบ้านรัฐมันครบแล้ว ภาระมันไม่ขาด
 จะหวังได้เฉพาะส่วนส่วนอย่างบางภาคไว้จะ มันความหวังคือคนที่ อดของคือไม่
 อนาคตเป็นอย่างไรไม่ได้ เพราะเหตุว่ารัฐบาลไม่ขาดให้ความมันแน่นอน

ข้าพเจ้าในแผนการนี้ ที่จะสร้างโรงงาน อุตสาหกรรมอย่างซึ่งข้าพเจ้า เห็น
เป็นดังที่ดำคาญ แต่ทว่าข้าพเจ้าเห็นความเป็นดังที่ไม่ดำคาญก็ได้ อย่างไรก็ตาม
ซึ่งขอยื่นถวายพระพรทางนี้ ขอยื่นประมาณลงทุนให้แก่บริษัทต่างแห่ง
แต่เงินเพียงเงินแต่เท่านั้นยกไม่พอเพียงสร้างอุตสาหกรรมอย่าง ซึ่งบน
ใหญ่หุดองสำหรับชาวภาคกลางจะได้ รัชชความดีจากภพเหล่านี้ คง
ได้รับอันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงรู้สึกน้อยใจเหลือเกิน ในเรื่อง
รัฐบาลนี้ให้ความหวัง ไม่ให้แผนการนี้ ให้ความมั่นใจแก่ข้าพเจ้าได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประภาส ๖ เขา
ได้โอกาสคืนเวลาขึ้นอีกนะ

นายประภาส คงสมัย (ตรัง) : คือกระผมอยากฝากไว้ด้วย
เท่านั้นเองครับ สำหรับข้อซักถามอะไรก็แล้ว เพราะเหตุซักไปก็ได้อีก
เท่านั้น จึงไม่ขอซักเพียงแต่ฝากความคัดค้านเห็นใจเท่านั้น

พลอากาศตรี มุน มหาสำกันนะ เวชยันตีรังสฤษฏี รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม : ขอบพระทานโทษท่านสมาชิกได้ให้ข้อ
สังเกตแล้ว ขอบพระทานซึ่งความเข้าใจ ท่านจะเห็นได้จากกรณีศึกษา
จำนวนอย่างจำกัด ในประเทศของเราเดิม เมื่อข้าพเจ้าเคยอยู่ ที่กระทรวง
เกษตร เมื่อก่อนนั้นอยู่ในราย ๖ หมื่นคนเศษนี้ จะรวม ๆ ไปแล้วนั้น ท่าน
จะเห็นว่าจำนวนมาก ขยายจากโรงงานอุตสาหกรรมที่โตได้ย่างมาจาก
ใหม่ ได้ย่างไปจากแห่ง ๒-๓ แห่งเท่านั้น ทว่าด้วย ประเทศไทย มีโค
นเซีย ท่านจะเห็นได้อย่างที่เราพูดนี้ เราสร้างอุตสาหกรรมทั้งหมดคงจะ
เป็นไปไม่ได้ คงเป็นไปไม่ได้เพียงอันหนึ่งเท่านั้น เพราะฉะนั้นเป็นผู้สร้าง
ผลิตภัณฑ์ขึ้นโรงงานอุตสาหกรรมอื่น ๆ แล้วนั้นมาก ซึ่งตัวอย่าง
ตามหรือขึ้นโคนเซียจะ ไปสร้างอุตสาหกรรมที่จะรับผลิตภัณฑ์ของตนเอง ย่อม

ทำไม่ได้ ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มั่งคั่งอย่างยิ่ง เรายังคิดถึงใน
 ประเทศเรา ๆ ถัดซึ่งพยายาม แต่ด้วยการที่จะทำอะไรตรงไปหาเรา มาทำ
 กระทรวงการคลังก็บอกว่าการซื้อสินค้ากรรมชาติทุนอะไรต่าง ๆ นานา ๆ การ
 ทำอะไรทั้ง ๆ ที่เราหาญทำไปบางก็ผิดพลาด แต่ว่าการชาติทุนบางอย่าง
 นั้นเป็นของธรรมดา เพราะฉะนั้นการที่จะสร้างอะไรก็ต้องค่อยทำค่อยไป
 ใช้ดวงสีกันใหญ่ โดหรือไปทำสร้างอุตสาหกรรมโดยกะคาดการณ คซึ่งต่อไป
 ก็ค่อยทำค่อยไป แต่ผลผลิตหรือค่อย ๆ คืบหน้า เรื่องนั้นเป็นอีกอย่างหนึ่ง
 ผู้มั่งคั่งชาวเราเองอาจจะทำอย่างอื่นเหมือนกัน แต่จะต้องระมัดระวัง
 เหมือนกัน เพราะดวงเงินประมาณนี้มักจะการอื่นที่จะคงใช้ต่อไปเหมือนกัน
 ไม่ใช่การสร้างอุตสาหกรรมอย่างเดียว ค้อมอย่างเดียวกับที่เราจะต้องพยายาม
 ทำอุตสาหกรรมที่เราที่จะส่งขายออกไปนอกรั้ใหม่คุณภาพดีขึ้น เพื่อเป็นการเชิญ
 รอดตลาดให้นิยมในผลิตภัณฑ์ของเรา นอกจากนั้นอุตสาหกรรมก็ตั้ง
 พยายามตามผลิตภัณฑ์ ให้ดีขึ้นเพื่อให้เป็นที่นิยมของชนต่างประเทศเหมือนกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบการจะต่อไป
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ค้างมาจากคราวประชุมครั้งก่อน ถ้าแต่แรก
 ค็กร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง-ทบวงกรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
 ๒๔๙๕ นายถ้อยดี คำประกอบเป็นผู้เสนอ ซึ่งท่านผู้เสนอไม่มา ก็ตั้งถ้อยดี
 ถอนไปตามข้อบังคับข้อ ๕๕

อันดับที่สี่ของ ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดน่าน จึง
 จังหวัดเขียงวาระและจังหวัดแพร่ พ.ศ. ๒๔๙๕ นายถ้อยดี ถ้อยดี (เขียง
 วาระ) และนายถ้อยดี วาระ (เขียงวาระ) เป็นผู้เสนอ

(ตำนาน)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดน่าน จังหวัดเชียงราย
และ จังหวัดแพร่ พ.ศ. ๒๔๘๕

หลักการ

เพื่อโอนอำเภอปง เวณคำบดสระเขยบและคำบดสวด จังหวัดน่าน
ไปขึ้นจังหวัดเชียงราย และโอนคำบดสระเขยบ อำเภอปง ไปขึ้นอำเภอ
ดง จังหวัดแพร่

เหตุผล

โดยที่ปรากฏว่าสภาพของอำเภอปง จังหวัดน่าน เทือกเขายกใน
ปัจจุบัน การคมนาคมจากอำเภอปง ไปยังจังหวัดน่าน ไม่เป็นสะดวก
แก่ราษฎร เพราะเป็นทางกันดาร ต้องเดินข้ามห้วยข้ามเขาส่ง ๆ เว้น
จำนวนมาก ใช้เวลาเดินทางถึง ๘ วัน ยิ่งถ้าเป็นฤดูฝนแต่การเดินทางก็
ยังไม่สะดวก แต่โดยปกติแล้วราษฎรได้ข้ามเดินทางผ่านอำเภอพระยา
ไปจังหวัดลำปางแล้ว จึงโดยสารรถไฟไปลงที่สถานีเด่นชัย แล้วโดยสารรถ
ยนต์หรือไปลงจังหวัดน่าน ด้วยเหตุนี้ราษฎรในท้องที่อำเภอปงจึงมีได้ไป
มาติดต่อค้าขายทางจังหวัดน่าน นอกจากเพื่อติดต่อราชการเป็นครั้งคราว
โดยเฉพาะเท่านั้น โดยปกติราษฎรอำเภอปงไปมาค้าขายติดต่ออยู่กับทาง
อำเภอพระยาและอำเภอเชียงคำ จังหวัดเชียงราย เพราะการเดินทาง
จะสะดวกขึ้นทั้งทางบกและทางน้ำใช้ได้ทุุกฤดูกาล ถ้าเป็นฤดูแห้งก็ใช้
รถม้าวิ่งได้ จึงเห็นสมควรโอนอำเภอปง เวณคำบดสระเขยบและอำเภอ

ด้วย จังหวัดน่าน ไปชนจังหวัดเขียงรายส่วนตำบลสระเคี่ยมจอร์โซนไปชน
อำเภอสอง จังหวัดแพร่ เพราะระยะทางใกล้อำเภอสองประมาณ ๓๐
ก.ม. เท่านั้น แต่ห่างจากอำเภอปงถึง ๕๐ ก.ม. สำหรับตำบลดงคดจอร์
ได้ดำเนินถาวรโซนไปชนกับอำเภอเมืองน่าน เพราะระยะทางใกล้เพียง
ประมาณ ๔๐ ก.ม. แต่ห่างจากอำเภอปงถึง ๖๐ ก.ม.

ความจริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีข้อความตรงกับร่างพระราช
บัญญัติของรัฐบาลที่ได้นำเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภาในสมัยที่แล้ว ที่ประชุม
ได้ลงมติให้ตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งพิจารณาก่อนรับหลักการ คณะ
กรรมการชุดนั้นได้แสดงความเห็นพ้องกับรัฐบาลทุกประการ ถ้าตั้งนำเข้าสู่
ที่ประชุมรัฐสภา บังเอิญรัฐสภาถูกยุบไปเสียก่อน

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขต

จังหวัดน่าน จังหวัดเขียงราย และจังหวัดแพร่ พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่แบบการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดน่าน จังหวัดเขียงราย
และจังหวัดแพร่ เพื่อประโยชน์แก่การปกครองและความสะดวกของราษฎร

มาตรา ๗ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดเชิงระย และจังหวัดแพร่ พ.ศ. ๒๔๘๕"

มาตรา ๘ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามเดือนนับแต่ที่มีประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๙ ให้เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดเชิงระย และจังหวัดแพร่ ดังต่อไปนี้

(๑) โอนอำเภออง เงินคำบดสระเตียมและตำบลดง จังหวัดฉะเชิงเทรา ไปขึ้นจังหวัดเชิงระย

(๒) โอนตำบลสระเตียม อำเภออง จังหวัดฉะเชิงเทรา ไปขึ้นอำเภออง จังหวัดแพร่

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ลงชื่อ) นายช้อย สว่างดัด, นายฝาง ทองสว่าง ผู้ตรวจ

(ลงชื่อ) เียง, นายเงินทาบ, นายรงค์ ณ เชียงใหม่, นายสงัด, นายประสิทธิ์ สุพันธ์, นายคุ้ม, พิช, นายไศล, นายโงจาย, นายบุตร, นายแดง นพัต, นายเดโชสุวรรณ, นายทองคำมนตรี, นายพจน์ ณ ฉะเชิง, นายสีบุตร, นายวิเศษ นนทรณ, นายท. สุก นนทรณ, นายบรรณสาร, นายทองนันทน์ นนทรณ

๑๑.๓๐ 11.

นายบุญส่ง ทองสว่าง (เชิงระย) : นายเจ้าจากเกษม
พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดเชิงระย และจังหวัด

ส่วนข้อเท็จจริง อันขอทราบเรื่อง ว่าทางกระทรวงมหาดไทยได้ทราบ
แต่มี ข้อเท็จจริง ที่ จะ พิจารณา ว่า สัมควร หรือไม่ สัมควร อยู่ใน ข้อ
กระทรวงมหาดไทยแล้ว กระผมคิดว่าเพื่อเป็นการรวดเร็วและเข้าใจง่าย
โดยสมาชิกสภาจะได้ใจไว้ง่าย ถ้าหากว่าไม่เป็นกรณีของทางกระทรวง
มหาดไทยจะได้ ชำแจงถกแถลงง่ายแก่การพิจารณา

พลโท เดช เดชประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย : ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดน่าน จังหวัดเชียงใหม่
และจังหวัดแพร่ ตามที่ท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ขึ้นมา โดยโอนอำเภอปง เว้นตำบลสระเขียบและตำบลดงต จังหวัดน่าน
ให้ไปขึ้นจังหวัดเชียงใหม่ และโอนตำบลสระเขียบ อำเภอปง ไปขึ้นอำเภอ
ดงต จังหวัดแพร่ นั้น ขอความจึงกระทรวงมหาดไทยก็ได้ดำเนินการมาแล้ว
หลายปี โดยได้สอบสวน พิจารณาโดยรอบคอบทั้งในทางภูมิภาค คือทาง
จังหวัดและทางภาคให้ดำเนินการพิจารณาในเหตุผลและข้อเท็จจริง นอกจาก
นั้นก็ได้ประชุมฟังความคิดเห็นของราษฎร ฟังความคิดเห็นส่วนได้เสียโดย
รอบคอบ ก็มีความเห็นว่าควรโอนอำเภอ ปง ไปขึ้น กับจังหวัด เชียงราย
เพราะท้องที่ของอำเภอปงใกล้กับจังหวัด เชียงราย สะดวกแก่การปกครอง
และไปมาของราษฎร กระทรวงมหาดไทยจึงได้ดำเนินการเสนอร่างพระราช
บัญญัติต่อสภาผู้แทนราษฎรและรับหลักการมาแล้ว แต่อย่างไรก็ตามถ้า
สภาผู้แทนราษฎรในครั้งนั้นกฤษฎีกาเคย เรืองหนักเป็นอันหนักไป ความมา
บัดนี้ ท่านสมาชิกผู้แทนราษฎร ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ขึ้นมาตรงกับความ
ประสงค์และความมุ่งหมายของกระทรวงมหาดไทยอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น
ทางกระทรวงมหาดไทย ก็เห็น เสนอการตั้งมต ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติขึ้นไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทรงรัฐบาลแข็งแรง
ดำรงกับความประสงค์และความมุ่งหมายของรัฐบาลแล้ว ท่านผู้ใดจะ
อภิปรายต่อไปหรือไม่

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : คือจากของที่แยกจาก
การแบ่งเขตจังหวัดนั้น คือปรากฏว่าจังหวัดต่าง ๆ ในขณะนี้ได้แบ่งของ
แบ่งเขตอำเภอ ตำบล ส่วนจังหวัดนั้นได้กระทำมานานแล้ว แต่โดย
เฉพาะในขณะนั้นจะเทียบกันสมัยก่อนก็ไปคนละอย่างทั้งการคมนาคม และ
การติดต่ออะไรอย่างเปิด ข้าพเจ้าคิดว่ามีของทั้งหลายแห่งควรจะต้อง
ปรับปรุง คือควรจะได้โอนบางตำบลไปขึ้นกับบางอำเภอและบางอำเภอไป
ขึ้นกับบางจังหวัดด้วยซ้ำไป แต่รัฐบาลก็เพิกเฉยไม่ได้ทำอะไร จนกระทั่ง
สมาชิกเขาเสนอมาให้รับหลักการ ก็อยากจะเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยว่า ทงกระทรวงมหาดไทยเห็นมีความจำเป็นหรือยัง ในการที่จะ
มีการปรับปรุงของต่าง ๆ เสียให้มันเหมาะสมในเวลานี้ มีหลายจังหวัด
หลายอำเภอที่มันไม่เหมาะสม ในลำดับในการคมนาคม เพราะมีพดเมือง
มากจน นประการหนึ่ง แดงอีกประการหนึ่งก็คือว่าจังหวัดบางจังหวัดก็
เล็กเกินไป อำเภอบางอำเภอก็เล็กเกินไป ควรที่จะรวมกันได้ก็รวมกัน
ถ้าหากว่ากระทรวงมหาดไทยจะได้พิจารณาเหตุการณ์ปกครองตั้งแต่ต้นจน
ร่างพระราชบัญญัติมาซึ่งกัน ได้ดีที่สุด ขอยกจะทราบผ่านทางกระทรวง
มหาดไทยจะได้ทำเช่นนั้นหรือไม่

พลโท เสงี่ยม เศษประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอเรียนว่าในเรื่องนี้กำลังทำอยู่แล้ว

นายสมศักดิ์ สัมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ตามที่ข้าพเจ้าได้
ฟังพระราชบัญญัตินี้ ตรงตามสมาชิกผู้มเกียรติได้เสนอกับที่ประชุมของเรา

แล้ว ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตอบเป็นหนังสือแจ้งแล้ว
เห็นว่าเมื่อประโยชน์แห่งความผาสุกของประชาชน ข้าพเจ้าขอเสนอให้ยึด
อภิปราย

มติสภากรรมาธิการ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อผู้เสนอให้ยึด
อภิปรายแล้ว จะมิได้เห็นเป็นอันขาดหรือไม่

ไม่มติดำรงมติความเห็นเป็นอันขาด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มติดำรง
เห็นเป็นอันขาด ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมติดูแลเห็นควรจัดตั้ง
พระราชบัญญัติขึ้น โปรดประชุมชน

ตั้งมติดำรงมติโดยพร้อมเพียง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดประชุมชน

ไม่มติดำรงมติ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยหรือไม่
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยพร้อมเพียง กรรมาธิการอะไร

นายบุญเหลือเฟื่อง ทองสวัสดิ์ (เขียงราย) : ขอกรรมาธิการช่วย
ไม่มติดำรงมติความเห็นเป็นอันขาด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มติดำรง
เห็นเป็นอันขาด ให้นำไปตั้งกรรมาธิการสามัญ จำนวนกี่คน

นายบุญเหลือเฟื่อง ทองสวัสดิ์ (เขียงราย) : จำนวน ๗ คน

ไม่มติดำรงมติความเห็นเป็นอันขาด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถึงวาระการวินิจฉัยมีจำนวน ๗ นาย ทางรัฐบาลจะเสนอหรือไม่

พลโท เดช เดชประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ทางรัฐบาลขอเสนอ ๓ นาย

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถึงวาระมติ ขอให้เสนอชื่อ

พลโท เดช เดชประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอ นายถาวรศักดิ์ ดิศกุล นายศักดิ์ไชยวัฒน์ และนายยอด มีอำนาจ

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ขอเสนอ เวชเอก พระสาคกร บวรวิเศษ

มีสมาชิกรับรอง

นายวิเชียร สาครธานนท์ (ชัยภูมิ) : ขอเสนอ นายบุญผ่อง ทองด้วง

มีสมาชิกรับรอง

นายสงวน ศิริสว่าง (เชียงใหม่) : ขอเสนอ นายวัง ศักดิ์พร มีสมาชิกรับรอง

นายบุญแก่ง ทองสวัสดิ์ (กำแพง) : ขอเสนอ นายประทีป ฐน นาน

มีสมาชิกรับรอง

นายวิเศษตรองการ (เพชรบูรณ์) : ขอเสนอ นายบุญเรือง ศรีสวัสดิ์ มีสมาชิกรับรอง

นายชัยวัจน์ อินทพันธ์ (ลำพูน) : กระผมขอเสนอให้ปิด
การเดินช้อชได้

มีมติมากับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอขอให้ปิด
การเดินช้อชแล้ว

ไม่มติดำเนินการความเห็นเป็นขงยงอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพื่อไม่ให้มี
ความเห็นเป็นขงยงอื่น ถือว่าปิดการอภิปรายได้ กรรมวิธีการจำนวน ๘
นาย มีเส้นออกมา ๘ นายด้วยกัน ฉะนั้นก็จะคงมีการโหวต แต่เพื่อความ
รวมมือในการประสานงานขอถอนสักคนเกิด

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อภัยธานี) :
ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ที่ ไม่ได้อยู่กับจังหวัดของตนควรจะถอนเสียก็ กว้างขวาง คุณ
บุญช่วย ๆ เป็นต้น คนที่อยู่คนละจังหวัดไม่ไกลเคียงกันก็ควรถอนไปได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าท่านถอนไปเสีย
ข้อหนึ่ง ก็จะได้ผ่านพระราชบัญญัติสักหลายร่าง

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : เพื่อไม่ให้เสียเงา
ข้าพเจ้าขอให้จัดการดำเนินการไปตามระเบียบของที่ประชุม

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : กระผมขอถอน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อคุณบุญช่วย ๆ
ขอถอนไปแล้วก็ครบ เดชะกรรมท่านช้อชได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : (อ่าน) เป็นกณดงรายช้อชของ
กรรมวิธีการมตงน ๑. นายขรรค์ช้อช สชชชชชชชช ๒. นายศักดิ์ ไชยฉฉฉฉ
๓. นายฉฉฉ มีฉฉฉฉ ๔. เรอชชชชชชชชชชชชชช ๕. นาย ฉฉฉฉ
ฉฉฉฉฉฉ ๖. นายฉฉ ฉฉฉฉ ๗. ฉฉฉฉฉฉฉฉ ฉฉ ฉฉ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร: นายบุญคึกภายในก่อน
นายบุญแฝง ทองสวัสดิ์ (เชิงราช) : ๗ วัน
ไม่ส่งมาชกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้เสนอขอ ๗ วัน
ไม่ส่งมาชกรับรองความเห็นเป็นอย่างอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่ส่งมาชกรับ
ความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าประชุมอนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน

ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๘๕ นายนิเวศน์ พุนศรี ศิวสุวณันท์
(ร้อยเอ็ด) เป็นผู้เสนอ

ท่านผู้เสนอไม่อยู่ในประชุมยกข้อว่าได้ออน เรียงไป ตาม ข้อ ๖๖ กับ
การประชุมข้อ ๕๕ ตามที่ได้ตามเข็มนาฬิกา

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดขอนแก่น และ
จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. ๒๔๘๕ นายเดโช นวลดี (ขอนแก่น)
เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดมหาสารคาม

พ.ศ. ๒๔๘๕

หลักการ

เพิกถอนหมู่บ้านบางหมู่บ้าน ในท้องที่อำเภอเมืองขอนแก่น
จังหวัดขอนแก่น ตำบลเชียงยืน อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ตำบลเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

เหตุผล

เนื่องจากราษฎรในหมู่บ้านต่าง ๆ ในท้องที่ตามต.เชียงยืน ตำบล
 กนทรวิชัยในท้องที่ตามต.เชอญ ตำบลโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม มี
 ความประสงค์จะขอเช่าเอาโฉนดที่ดินของเอกชนแห่งหนึ่ง เพราะเหตุว่า
 หมู่บ้านดังกล่าวตั้งอยู่ห่างไกลจากตัวอำเภอเมืองของตนเกิน และค่าตา
 กต่างจังหวัดของตนเพียง ๑๕ กิโลเมตร ประสงค์ขอเป็นเขตคุ้มครองให้การไป
 มาติดต่อไม่สะดวกและห่างไกลมาก ราษฎรได้พยายามร้องเรียนและตบ
 ทวงมาจนถึงกับจังหวัดของตน คือกระทรวงมหาดไทยมาหลายครั้งแล้ว เมื่อ
 ๒๕/๕/๕๕ กระทรวงมหาดไทยก็ได้สั่งให้ ข้าราชการตรวจการมหาดไทยภาคกลาง
 ไปตรวจดูข้อเท็จจริงปรากฏอย่างชัดแจ้งว่าราษฎรเหล่านั้นขอเช่าที่ดินของ
 จังหวัดของตนจริง ๆ แต่เนื่องจากมีเส้นขอที่ดินจากเอกชน หรือของเอกชน
 ตำบลดังกล่าว เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน แต่ราษฎรก็คงขอยกมาจน
 จังหวัดของตนอยู่เช่นเดิม เพราะเห็นว่าแม้จะได้ตั้งถิ่นหรือจังหวัดของตน
 ก็หาบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ตนได้ไม่ กต่างขอ เมื่อเกิดคดีคดี หรือข
 ยอนุญาตบางประเภทก็ตั้งเดินทางไปจังหวัดมหาสารคาม ต้องใช้เงิน
 เดินทางถึง ๑ คน ๑ คน แต่ถ้านำเงินจังหวัดของตน หากเกิดคดี
 หรือมีข้อพิพาทคดีของเอกชนจังหวัดใช้เงินเพียง ๕ ชั่วโมงเท่านั้น เดินทางมา
 ถึง ขณะนั้นนายอำเภอทราบ ราษฎรเหล่านั้นมาติดต่อจังหวัดของตนอยู่
 แล้ว เพื่อความสงเคราะห์และเพื่อให้ราษฎรเหล่านั้นได้ ไร่นาหมู่บ้านของตน
 จนจังหวัดของตน ไปขอเช่าของราษฎรคนอื่น โดยผู้บังคับใช้เงิน
 เงินค่าเช่าไร่ละ ๕๐๐ บาท และค่าเช่าไร่ไปปรังจกโดยไม่จำแนก และไป
 ได้ประโยชน์ความความมุ่งหมายของราษฎร

อนึ่ง ปรากฏว่ารัฐสภาสมัย ทศกัณฑ์ ได้ตั้งมตรีบ หลกการ แห่งวัง
พระราชบัญญัติคนต่าง และได้ตั้งกองกรมราชบริวารออกไปดูเขตแดนและ
พึงเชิญประชาชนคนต่าง ที่ ซึ่งกรมการบางนายยังมีอยู่ในสยาม แต่เป็น
ทนายตายทรางกฎหมายฉบับนั้นคงคงไปเพราะการยุบสภา จึงเห็นควร
พระราชบัญญัติคนต่างมาสู่การพิจารณาใหม่

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดขอนแก่น
และจังหวัดมหาสารคาม

พ.ศ. ๒๔๘๕

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดขอนแก่น กับจังหวัด
มหาสารคามโดยโอนหมู่บ้านบางหมู่บ้านในอำเภอกันทรวิชัย และอำเภอ
โกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามมาขึ้นกับอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัด
ขอนแก่น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติคนต่าง และพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลง
เขตจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. ๒๔๘๕

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดขอนแก่น กับ จังหวัดมหาสารคามใหม่ โดยให้ โอนหมู่บ้านบางหมู่บ้านในตำบลเชียงยืน ตำบลกนทรวิชัย และตำบลเขื่อน ตำบลโกสัมพสัย จังหวัดมหาสารคาม ตั้งปรากฏในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ มาขึ้นกับอำเภอเมือง ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

(ตั้งชื่อ) แคตวัน นรปติ ผู้เสนอ
(ตั้งชื่อ) โถง, หตวงเจริญ, น. รัตนประดิษฐ์, สวัสดิ์ พงศน, สิบ
มารังกุต, นองคน, เทพ, สวัสดิ์ คำประภท, ชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง,
เผด็จ, ร.ท. พงษ์ ณ อตาง, ตีเรก, อัมพร สุวรรณเขต, เพทาย,
บุญเท่ง, พร สติทอง, ทิม ภรพจน์, ประภาส คงสมัย, ส. อิศรางกูร,
ณ บัญชิต, น. ทานสัมพันธ์, อารย คนเคอชกุล, ศดาบ ตรีทองมณี

(สำเนา)

รายชื่อหมู่บ้าน ท้องถิ่นอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

ก. ตำบลเชียงขน อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม

๑. บ้านโนนศรีสวัสดิ์	๒. บ้านหนองซาค
๓. บ้านหนองบ่อชู	๔. บ้านหนองมนปัด
๕. บ้านโคก	๖. บ้านเมืองเพ็ง
๗. บ้านกุดทอง	๘. บ้านโนนสูง
๘. บ้านหนองขุดบ้าน	๙. บ้านขามเม็ก
๑๐. บ้านขามเม็กใหญ่	๑๑. บ้านเซ็ง
๑๑. บ้านหนองสระพัง	๑๒. บ้านหนองเต็กเตียว
๑๕. บ้านจาม	

ข. ตำบลเขื่อน อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

๑. บ้านคยเชือก	๒. บ้านหนองเติน
๓. บ้านหนองบ่อปลั่ง	๔. บ้านคยแพง
๕. บ้านหินแร่	๖. บ้านคยถอก
๗. บ้านนาทอง	๘. บ้านหนองปาดเข่ง
๙. บ้านเหตาดอนาน	๑๐. บ้านคยโพธิ์
๑๑. บ้านหนองด้าม	๑๒. บ้านโนนเมืองน้อย

๑๑.๓๓) น.

นายแก้ว นรปดี (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าจากเงินสร้าง
 พระราชทานมูลนิธิ ไปเยี่ยม แปลงเขต จังหวัดขอนแก่นแล้ว จังหวัดมหาสารคาม
 พ.ศ. ๒๕๒๕

หลักการ

เพื่อโอนหมู่บ้านบางหมู่บ้าน ในท้องที่ตำบลเขียงย่น อำเภอ เกษ
อภัย และตำบลเขื่อน อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม มาขึ้นอำเภอ
เมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

เหตุผล

เนื่องจากราษฎรในหมู่บ้านต่าง ๆ ในท้องที่ตำบลเขียงย่น อำเภอ เกษ
อภัย และในท้องที่ตำบลเขื่อน อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
มีความประสงค์จะขึ้นกับอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เพราะเหตุ
ว่าหมู่บ้านดังกล่าวตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองขอนแก่น และศาลา
ากลางจังหวัดขอนแก่นเพียง ๑๕ กิโลเมตร ประกอบกับแบบที่จัดทำให้การ
ไปมาติดต่อไม่สะดวกและห่างไกลมาก ราษฎรได้พยายามร้องเรียนและค
งจะมาขึ้นกับจังหวัดขอนแก่น คือ กระทรวงมหาดไทย มาหลาย ครั้งแล้ว
เมื่อเร็วๆ นี้ กระทรวงมหาดไทยก็ได้สั่งให้ข้าหลวงตรวจการมณฑลไทยภาค
ออกโปรดเกล้าฯ ก็ปรากฏอย่างชัดเจนว่าราษฎรเหล่านั้นย้ายมาขึ้นแ
เภอของจังหวัดขอนแก่นจริง ๆ แต่เนื่องจาก มีผู้เสนอ ให้ตั้ง อำเภอ ทรวง
อำเภอขึ้นตำบลดังกล่าว เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน แต่ราษฎรก็ยังคงย
มาขึ้นจังหวัดขอนแก่นอยู่เช่นเดิม เพราะเห็นว่าจะได้ตั้งกิ่งชนหรือต
อำเภอขึ้น ก็หาบรรเทาความเดือดร้อนให้เกิดขึ้นได้ไม่ กว้างค
คึกคัก หรือชดเชยอุปการะบางประเภทก็ คงเต็มทางไปจังหวัดมหาสารคาม
ของใช้เวลาดำเนินทางถึง ๒ วัน ๓ วันแต่ถ้ามาขึ้นจังหวัดขอนแก่น หากเกิด
คดีขึ้นหรือมีกรณีติดต่อกับจังหวัดก็ ใช้เวลาเพียง ๒ ชั่วโมงเท่านั้นแต่
ทางมาถึง ขณะนี้แยกกับการค้า ราษฎรเหล่านั้นก็ยังคงติดต่อกับ
กันอยู่แล้ว เพื่อยานอภัยความสะดวกให้แก่ราษฎร คงจะได้โอนหมู่บ้าน

เสด็จมาชนจังหวัดขอนแก่น ไม่ควรจะตักถามโทษใหม่ โดยรัฐบาล
ควรตั้งเงินเดือนค่าของรางวัลและเงินเดือนเจ้าพนักงานที่ไปประจำ ออก โดยไม่จำ
เป็นแต่ไม่ได้ประโยชน์ตามความมุ่งหมายของราษฎร

ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
เมื่อรัฐสภาสมัยก่อน พ.ศ. ๒๔๘๒ ในสมัยนั้น ออกประกาศโทษคุณได้แก่
ผู้รักษาราชการ ส.ส. จังหวัดขอนแก่นได้เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวลายัง
ไม่แปลงเขตจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดมหาสารคามนครรัฐสภา ก่อนที่รัฐ
สภาจะได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น ทางสภาผู้แทนราษฎรได้
ตั้งมติแต่งตั้งกรรมาธิการวิสามัญในคราวประชุมสภาครั้งที่ ๓๓/๒๔๘๒ ลง
วันที่ ๓๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๒ จำนวน ๑๑ นาย คือ ๑. นายเจริญ ภุมบุตร
ข้าหลวงประจำจังหวัดขอนแก่น ๒. นายฉวย สตรีสุวรรณ ๓. นายโชติ
วิชัยดิษฐ์ ส.ส. ๔. นายถึก พรหมานพ ส.ส. ๕. นายบุญชูชัย อัครถาวร
ส.ส. ๖. นายประเวศ จันทพิมพ์ ส.ส. ๗. ขุนพิศาลธัญญกรรม ๘. นาย
โง้วกัน สักกระ ส.ส. ๙. หลวงยรรพพพิศาล ส.ส. ๑๐. นายกรรณศักดิ์
สิทธิสุนทรและ ๑๑. หลวงถึกคนานวรักษ์ ส.ส. เหล่านี้เมื่อออกไปทำการยัง
เสียงประชาชนจนถึงท้องที่คาบต.ขอนแก่นคาบต.เขียงย่น จังหวัดมหา
สารคาม ท่านกรรมาธิการแห่งสภาเหล่านี้ ปรากฏว่าได้ไปหยั่งเสียง
ราษฎรที่บ้านเมืองเพงที่ศาลาอับบ้านเมืองเพง

ที่บ้านเมืองเพง ปรากฏว่ามีราษฎรมาประชุมประมาณ ๗๐ คนกัน
แต่ในวันรุ่งขึ้นได้ ไปประชุมราษฎรที่บ้านหนองคายมเหย เวลานั้น
๒๐ มีนาคม ๒๔๘๒ มีราษฎรมาประชุมประมาณ ๘๐-๘๕ คนบ้านได้
วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๔๘๒ เวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. กรรมาธิการของสภา
ได้ประชุมกันที่บ้านเมืองเพงได้ ๑๐๐ คนประชุมที่ศาลาอับบ้านเมืองเพง

๒๔๘๒ ปรากฏว่าราษฎรคามทบนิยสทวยพระราชาชนบัญญัติข้าพเจ้า ได้ร่างมา
 นมาประชุมทั้งหมด ๒๔๘๖ ครอบครว ซึ่งราษฎรในทกหมู่บ้านเหล่านี้
 มออยู่ ๒๘๘๖ ครอบครว ซึ่งแต่ทว่ามาประชุมในฉนวนนเฉพาะแต่หัวหน้า
 ครอบครว ๒๓๗๐ ครอบครว ปรากฏว่าทั้งหมด ๒๓๗๐ ครอบครว
 น ได้ออก เียงชอเพอมา ชนอยู่กับตาเภอ เมือง จงหวัดชอน แกน ทั้งหมดทก
 ครอบครวไมม่ใครทจะปฏิเสธแถมแม่แต่คนเดียว รวยละเคียดหรือชอ
 พิศดารได้ปรากฏอยู่แต่ททานเดชาธิการสภามุแทนราษฎรเดยฉน ถ้าทาน
 สงสัยไปเบ็ดเตล็ดได้ แต่ทว่าเป็นทหน้าเสียใจว่าสภานในฉนวนนคองขบเลิกไป
 เสียตามรัฐกรรมณญ พ.ศ. ๒๔๘๒ ข้าพเจ้าจะชอกราบเรียนค่อท่านสมาชิก
 ทงหลายคองคองทงทงในคองฉนวนนได้ มถาร หยง เียง ชง เป็น ความ เห็น รง
 คณะกรรมมาธิการทงหมดดยกัน ๓๐ ท่าน ท่านเหล่านี้ได้คองความเห็นวคอง
 จรบีหัตถ์การแห่งร่างพระราชบัญญัติซึ่งนายไฉ่ภณ สภษระ อัดค ส.ส.
 ชคนแกนเบนผู้เสนคามาได้พิจารณาเพราะกรรมมาธิการทงหมด ได้ชอออกไป
 ทงเียงชองราษฎรจนคองทงนแต่ ปรากฏว่าราษฎรทชอเียงจันฉนวน
 ๒,๓๗๐ ครอบครวนนได้ชอเียงชอนกับตาเภอเมืองจงหวัด ชอน แกน
 ทงหวัด ในเรอานไมม่คองทจะรคดคองตาเภอชนฉน ถ้าทานสงสัยคองจจะ
 ไปคองคนได้ททานเดชาธิการสภามุแทนราษฎรเดยฉนได้ ข้าพเจ้าคองมา
 แต่ฉ กระณไมม่ใครทจะชอกราบเรียนค่อไปฉนวนนปรากฏฉนวนทงหวัด
 จงหวัดไปคองคอง หนใจน ซึ่งเป็น ระยะ ทางยาว ประมาณ ๓๓-๓๒ กิโลเมตร
 ราษฎรในหมู่บ้านเมือง พงทมาชชอนกตาเภอเมืองชอนแกนกค หรือ ในหมู่บ้าน
 กนของบ้านชว นสภณของหมู่บ้านชอได้ไปมรคาชชอนนเป็นคองฉนวนฉนวน
 ค นปลากค ซึ่งคองได้จางแฉนวนทงกคองมาจายคตศาดจงหวัดทงนแก
 เมอี่สภษระจจแล้วเวลาประมาณ ๑ โมงเช้าหรือ ๑ โมงเช้ากคกับบ้านชอ"แต่

ซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดมหาสารคามและอำเภอบางระจันต์มาเพื่อเขา ไปขาย
 ไปได้ประจำร้านของคน ก็คงมาติดต่อกันในอำเภอเมืองขอนแก่น
 เพราะว่ามีรถยนต์ประจำ ถ้าหากว่าราษฎรทั้งหมดซึ่งอยู่ในเขต
 จังหวัดมหาสารคามมาขึ้นกับอำเภอเมืองขอนแก่น แต่ก็เป็นความ
 สะดวกแก่ราษฎรเท่านั้นเป็นอย่างดี ในทุกวันนี้ในการที่จะติดต่อค้าขาย
 กัด หรือในการซื้อขายสินค้ากีด ในการขายของเขาปรากฏว่าเขาไม่ได้รับ
 ความสะดวกเลย และไม่ปรากฏว่า ราษฎรในหมู่บ้าน เท่านั้น ได้ไปติดต่อกับ
 อำเภอเมืองหรือจังหวัดขอนแก่นเลย ส่วนมากได้มาติดต่อกับ
 จังหวัดขอนแก่นเพราะเขาไปมาสะดวกและระยะทางใกล้กว่ากับหมู่บ้าน
 เท่านั้นมาอำเภอเมืองขอนแก่นใช้เวลาเพียง ๒ ชั่วโมงเท่านั้น แต่ถ้าหาก
 ว่าเขาไปขึ้นกับอำเภอเมืองหรืออำเภอใกล้เคียงแล้วจะต้องใช้เวลา
 ๓-๔ ชั่วโมงเป็นอย่างน้อย ในเรื่องนี้จึงเกิดความลำบากให้แก่ราษฎร
 เป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นราษฎรจึงได้รวบรวมกันปรึกษาว่าจะมาขึ้นกับ
 ขอนแก่น ข้าพเจ้าขออธิบายเพิ่มเติมต่อไปว่าเมื่อ ๒ ปีเศษมานี้ขอประทาน
 โทษ นายเจียม ๑ ซึ่งเป็นตำแหน่งเจ้าเมืองจังหวัดขอนแก่น ได้นำเรื่องขึ้นทาง
 กระทรวงมหาดไทยและด้วยความเต็มใจของราษฎรในหมู่บ้าน ที่จะขอขึ้น
 อยู่กับอำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น ในการขึ้นครั้งนี้ นายเจียม ๑ ได้เก็บ
 เงินจากราษฎรคนละ ๒ บาท ๒๕ สตางค์ กับเป็นการเรียกให้ นายเจียม ๑
 ได้เข้ามาติดต่อยังกระทรวงมหาดไทย นายเจียม ๑ ได้เข้ามาติดต่อกับเรื่อง น
 ถึง ๒-๓ ครั้งแต่ครั้นนายเจียม ๑ ส.ส. ขอนแก่นต้องเดินทาง
 ว่างพระราชบัญญัติเข้ามาตั้งสภาตั้งใหม่คน ผมขอเสนอว่าในการเสนอ
 ว่างพระราชบัญญัติ นั้น ขอ รัฐบาลอย่าได้คิดว่า ข้าพเจ้า เป็น ฝ่ายค้าน หรือ
 สันนิษฐานเลย ว่าจะอยู่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่ทำไปนึกเพื่อความสะดวก

ของราษฎรซึ่งมีจำนวน ๑๐ คนหาหมู่บ้านที่ใดเส้นขี้นามน ขยทานได้โปรด
เห็นแก่ราษฎรเหล่านั้นบ้างเถิด ถ้าหากว่าเขาเหล่านั้นได้ ขนชุกกับทางจังหวัด
ขอนแก่นแต่เดิมา ทั้งหลาย ก็จะได้ รับความ สละสลวยสบายดีเถะ เขาจะจัด ใจกัน
มากดีใหญ่บ้านบ้านเมืองเฟื่องก ได้มาดีคือ เขาอยากจะทำบ เพราะเขา
อยากจะทำขนจังหวัดขอนแก่น ในเรื่องนชยทานได้โปรดเห็นราษฎรและเห็น
แก่ความดีของของราษฎรเหล่านั้นด้วย ข้าพเจ้าขอประทานเงินยอบคตเพียง
เท่านี้ ข้าพเจ้าก็หวังในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ดำทรวังพระราช
บัญญัติแยกแยะการแบ่งเขตจังหวัดตามหาตำรวจกรมไปขึ้นจังหวัดขอนแก่น โดย
เฉพะอย่างยงผมเขงก ได้เคยรับราชการอยู่ทษาเกอถนนหรือชช และอาเกอ
โก่งมพิสัย จึงอยากที่จะรับแจ้งดาในเขตข่าเกอนเป็นข่าเกอทอชหรือโก่งจาก
จังหวัดตามหาตำรวจความเป็นอย่างงก ในเวลาที่เกิดการปล้นกันขึ้น เวลาจะยก
เจ้าหน้าที่มาจับกุมผู้ร้ายอย่างนี้จะคงเดินทวงมาเป็นเวลาถึง ๑ วันครึ่ง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านจะสนับสนุน
หรือท่าน

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมสนับสนุน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เวลาเป็นเวลาที่ของ
ฝ่ายค้าน

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ถ้าอย่างนั้นผมขอ
สงวนสิทธิ ในการสนับสนุน

๑๑.๔๗ น.

นายนาถ เงินทาบ (มหาสารคาม) : ความจริงกฎหมาย
ฉบับนี้เป็นกฎหมายที่สมควรยกขึ้นกับข โดยเฉพาะ ในรัฐาทเป็นผู้แทน

จังหวัดมหาสารคามก็ใคร่ที่จะขอเรียนที่แจ้งคหที่ประชุม ให้ ได้ทราบวาทา
 ไม่ผิดจึงไม่สนับสนุนในการที่จะโอนเขตบางส่วนของจังหวัดมหาสารคาม
 ไปขึ้นอยู่กับจังหวัดขอนแก่น ความจริงเหตุผลตามที่ท่านสมาชิกจังหวัด
 ขอนแก่นได้เสนอมานั้นข้าพเจ้า ได้รับทราบตลอดจดมา เพราะว่าได้เคย
 สัมภาษณ์บุคคลที่เป็นผู้แทนราษฎรของจังหวัดมหาสารคามมาอง ๔-๕ ครั้ง
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตดังกล่าวนี้ ราษฎรเขาก็พยายามที่จะร้องขอค
 ข้าพเจ้าว่า ถ้าหากว่าข้าพเจ้าได้รับเลือกคงแล้วก็จะให้ ไปในเขตเหล่านั้นซึ่งมี
 จำนวนราว ๆ ๒๐ หมู่บ้านนั้นได้ ไปขึ้นแก่จังหวัดขอนแก่นบ้าง เพราะเพื่อ
 ความสะดวกของราษฎรในหมู่บ้านเหล่านั้น แต่ ในเวลาเดียวกันนั้นข้าพเจ้า
 ก็ได้มีความความเห็นเหล่านั้นมาหาปรกาศ เห็นกันว่าในเวลานี้เราจะได้จัดตั้ง
 กงชาเภชชนทคาบดเชียงขนเพชชานวยความสะดวกให้แก่ประชาชนพลเมือง
 ในตามเหล่านั้นได้ ให้มาติดต่อกับเจ้าหน้าที่โดยง่าย และในการตั้งกงชาเภช
 นข้าพเจ้าก็ ได้พยายามทำมาแต่ได้เคยเรียนมาซึ่งตามนายกรัฐมนตรีนาง
 และตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยบ้าง และบัดนี้ก็ได้ทราบยืนยัน
 ว่าจะได้จัดตั้งกงชาเภชชนทคาบดเชียงขนใหม่ ๒๔๘๗ เป็นถาวรแน่นอน ซึ่ง
 ถ้าหากว่าข้าพเจ้านั้นของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยเป็น การยืนยัน ท
 เป็ดยืนยันได้แต่ขอ ราษฎรในหมู่บ้านนั้นซึ่งมีราว ๒๐ กงชาหมู่บ้านก็จะ
 ได้รับความสะดวกพอใจเป็นประการหนึ่ง

ท่านตลกปรกาศหนึ่ง ในเทศมตที่คำคุณท์ตในจังหวัดมหาสารคาม
 ข้าพเจ้ายกกับ ในที่คงที่หลายตามดในอำเภอโกสุมพิสัยและกนทวอชยารางซึ่ง
 อยากรจะไปขึ้นกับจังหวัดขอนแก่นบ้างก็อยากจะไปอยู่กับจังหวัดบาง ซึ่งความ
 ยิงยากเหล่านั้นก็จะเกิดขึ้นไม่ท้อแท้แต่หากว่าราษฎรจะขอให้โอนตำบล
 เหล่านั้นไปขึ้นกับจังหวัดขอนแก่น แต่ในที่สุดแล้วก็จะดกร

กอนให้ โอนอำเภอกอสมพิสัย ทงอำเภอกอสมพิสัย ไปขึ้นกับจังหวัดขอนแก่น ออกด้วย
 และบัญญัติไปเขตจังหวัดมหาสารคามนั้นก็จะเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยซึ่งไม่
 สัมควรจะเป็นจังหวัด หมายความว่าเรายกเขตจังหวัดมหาสารคามได้
 แล้ว บางส่วนก็จะอยู่รอยเขตกับ บางส่วนก็จะไปอยู่กับจังหวัดอื่น ก็มีแต่บาง
 ส่วนก็อยากจะไปอยู่ขอนแก่น ในที่สุดจังหวัดมหาสารคามก็จะเหลืออยู่แต่
 เพียงตนเองมหาสารคามเท่านั้น เป็นเหตุผลที่ข้าพเจ้าคำนึงถึงความเห็นของ
 ประชาชนเท่านั้น ในทางตรงกันข้าม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๒๐ หมู่บ้าน
 ดังกล่าวแล้ว ในทางการติดต่อการค้า การค้าขายกับ ก็ไม่มีความหมายอัน
 ได้เท่าไรราษฎร ตำบลเขียงยืนหรือตำบลเขื่อนไปติดต่อค้าขายกับจังหวัดขอนแก่น
 เขาทำมาค้าขายโดยเสรีก็ได้รับความสะดวกเหมือนกับไปขึ้นจังหวัด
 ขอนแก่นทุกประการ แต่บัญญัติอย่างเดี๋ยวยกก็คิดว่าในความเขียง
 ยืนนั้น เป็นตำบลที่ใหญ่ถึงหกหมื่นสองพันสองร้อยคนได้กว่านั้นแล้วเท่ากับ
 พลเมืองของจังหวัดระนองทั้งจังหวัด จึงขอถามท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยว่า ยินยอมได้ไหมว่าจะตั้งกิ่งอำเภอที่ตำบลเขียงยืนนั้น
 ท่านจะยินยอมหรือไม่ตามที่ร้องขอที่ท่านยินยอมโดยปัญหาในเรื่องที่เราจะโอน
 หมู่บ้านดังกล่าวแล้วให้ไปขึ้นกับจังหวัดขอนแก่นก็ควรจะต้อง เพราะ
 ความยุ่งยากในทางปกครองก็จะเกิดขึ้นในอนาคต ถ้าหากว่าเราขอมให้โอน
 หมู่บ้าน ๒๐ หมู่บ้านนั้นไปขึ้นอยู่กับจังหวัดขอนแก่น นั้นเป็นปัญหาที่ข้าพเจ้า
 คิดสนใจมากเหลือเกิน เพราะอาจพุดถึงความดีของการของประชาชนเขาก็
 ยากจะไป แต่เหตุผลในหลายด้านหลายประการเพียบประโยชน์ส่วนรวมแล้ว
 จึงยังไม่เห็นสมควรให้โอนไป ถ้าหากว่าเราขอมให้ไว้แต่ ประเดี๋ยว
 ตำบลกอสมพิสัยก็จะย้ายไป แล้วตำบลเขียงยืนบางส่วนก็อยากจะไป
 กับจังหวัดอื่น หรือมหาสารคามบางส่วนก็อยากจะไปอยู่รอยเขตบาง ทอนบาง

เช่นปัญหาความยุ่งยากก็จะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นแต่เดี๋ยวนี้ประชุมกันเห็น
สมควรประการใด

๑๑.๕๕ น.

นายชาลยุทธ ไซยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมสงสัยว่าท่านผู้
แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคามนั้น ท่านจะตั้งเอาราษฎรเอาไว้มั้ย ใน
เมื่อราษฎรเขาต้องการความสะดอกเป็นเกณฑ์ จึงอยู่ในการที่ราษฎรใน
เขตคามตเชียงยืนและเขตคามตเชียงยืนอำเภอโกสุมพิสัยจะไปจนถึงหัวค้อ
แก่นนั้นยอมเป็นการตัดการหาเตียงของผู้แทนคน เพราะเขาคิดว่าเขาเคย
อยู่มาก่อน และรู้ว่าท่านผู้แทนคนได้เตียงจากที่ไหนมา แต่ท่านจะต้องคำ
สั่งว่าราษฎรเขาต้องการความสะดอกเป็นเกณฑ์ ท่านอย่าถือประโยชน์ใน
ทางส่วนตัวมาคิดคำนับพระราชาบัญญัติของนายแคว้นว่า ว่าเป็นฝ่ายค้านในเวลา
เช่นนี้ ถ้าหากว่าท่านท่านจะเป็นบุญคุณออกเดินด้วยซ้ำไป ข้าพเจ้าใน
ฐานะที่ได้รับราชการอยู่ที่นั่นทั้งสองอำเภอได้เห็นฐานะของคามตเชียงยืน
กิตติ คามตเชียงนัค ในเวลาเกิดโจรปล้นหรือเกิดผู้ร้ายทำการปล้นหรือ
ทำร้ายร่างกายสาหัสอย่างนั้น ราษฎรจะต้องรอคอยการขึ้นสู่ตรจาก
ผู้פקษา จะต้องรอคอยกำลังเจ้าหน้าที่ ในกวางที่จะไปปราบปรามบ่อยครั้ง
ทุกครั้ง คำนวณของจังหวัดขอนแก่นจะต้องไปร่วมมือด้วยในการปราบปราม
โจรในเขตของทเหล่านั้น ข้าพเจ้าเสียใจว่าทำไม เมื่อเขาโกสุมไปงหา
ตำรวจจะไม่เป็นเมืองหรือมหาสารคามมอญอำเภอ จึงขอยุ่ท่านอาจจะ
เห็นเป็นการตักตวงภาพเงินมารวมท้องที่ของจังหวัดนั้นขอท เมื่อท่านเป็นผู้
แทนท่านก็ชอบที่จะทำได้ แต่ถ้าโดยไปจริง ๆ ท่านก็ยอมจะเสียในฐานที่
ท่านได้เขาไว้เช่นนี้เอง เขาจะ ถ้าหากท่านจะเห็นว่า ท่านก็มีสิทธิ์ด้วย

ก็นในการที่จะช่วยเหตุก็... แต่เราจะช่วยเหตุในทางผิดหรือ ถูกเท่านั้น
 ข้าพเจ้านั้นใจกว้างพระราชบัญญัติในหลวงวิบูลย์ไม่ว่าจะรับได้ ข้าพเจ้า
 ได้ทราบมา แต่อย่างไรก็ตามในฉันทานวิบูลย์นั้นแยกคนแต่ละท่านเข้ามาด้วย
 นแยกตรงหน้าข้าพเจ้าจะกลับใจได้ เพราะฉันทานพระราชบัญญัติฉบับนั้น
 การช่วยเหลือราษฎรโดยตรงในทางที่จะให้ ได้รับความสะดวกขึ้น ทนมาถึง
 ประเด็นถ้า ถ้าหากความ การจัดตั้ง กองชน ราษฎร จะ ได้รับความสะดวก เป็น
 อย่างยิ่ง ท่านขยายความในการที่จะจัดตั้ง กองชนจะต้องชนกับจังหวัดชั้น
 แรก เพราะจังหวัดขอนแก่นนั้นยก โดด ในการที่จะไปต่อสู้คดีความในศาล
 การตั้ง กองไม่ทำให้เกิดศาลชั้นและไม่ได้ทำให้เกิดคดีความเกิดขึ้น เพราะจะต้อง
 ไปชนกับจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นระยะทางไกลกว่า ถ้าตั้งเจ้าหน้าที่ทุก
 ขอนแก่นดีกว่า โดดกว่าและไปโตดกว่า เมื่อเบนเช่นนั้นศาลที่อยู่ขอนแก่น
 โดดกว่าศาลที่อยู่มหาสารคาม ในการไปขอขญาคดีอะไรต่างๆ ก็เขียนแทน
 ตั้งโดดกว่าขอยมหาสารคาม ท่านจะตั้งเจ้าราษฎรเขาได้ทำไม ท่านจะ
 ทราบว่าหรือถ้าหากว่าข้าพเจ้าได้ ไปพบราษฎรแล้ว ถ้าหากว่าข้าพเจ้าไปทาง
 โนม ข้าพเจ้าจะบอกแต่อย่างเดียวว่าท่านขัดขวางได้ เพราะข้าพเจ้ารู้จักราษฎรที่
 นนดี ต่อครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเคยรวบรวมราษฎรชยันดี ที่ข้าพเจ้าพูดนี้ ไม่ ได้ของ
 คัดค้านอะไรเป็นทางส่วนตัว แต่ว่าเราจะร่วมมือกับราษฎรในเมื่ราษฎร
 เขาอยากจะไปก็อย่าไปตั้งเขาใจซึ่งเบนทางไม่ถูก ที่นสำหรับทางตั้ง กองนี้
 ตั้งแม้กระทรวงมหาดไทยจะรวบรวมจะตั้งกองก็ตาม แต่ท่านขยายความว่าการตั้ง
 กองจะต้องของงบประมาณและการแยกจังหวัดและแยกเขตเขตกัน ก็นไม่คง
 ใช้งบประมาณอะไรมากนัก ที่เมื่อท่านจะจัดตั้งกองก็ตั้งกองกับพระราชา
 บัญญัติจัดตั้งกอง ก็นไม่ได้มีงบประมาณ ข้าพเจ้าได้เห็นความดีจริงของ
 วิบูลย์ไม่ว่าที่ตำบลท่ากาไฟจะจัดตั้งกองชนตั้ง ๕ มีแต่จะทำไม่ได้เพราะผูก

พนักงนของปริมาณ ซึ่งท่านทำไปไม่ได้ ถึงแม้ว่าท่านรัฐมนตรีจะ
 ปรึกษากับข้าพเจ้าในสถานที่ท่านจะตกลงได้แน่นอน ขอประทานโทษ ข้าพเจ้า
 ว่าท่านทำไม่ได้ เพราะเหตุว่างบประมาณของเรานักเกือบจะครบไม่คง
 ชยู่แล้วเพราะฉะนั้นขอให้เราตั้งผลอยู่ตรงที่ว่า ราษฎรซึ่งเขาได้ลงมือพร้อม
 กันเป็นเอกฉันท์ที่จะไปอยู่จังหวัดขอนแก่นนั้น เราควรจะพึงตรงมายังผล
 ประโยชน์แห่งนั้น อย่าไปถือว่าคุณนั้นเป็นฝ่ายค้าน คนนั้นเป็นฝ่ายสนับสนุน
 เราคงความเห็นตรงกันอยู่อย่างหนึ่งคือว่า ต้องการที่จะให้ชาติไทยเจริญ
 เถาหนี เพราะฉะนั้นขอให้ท่านร่วมมือกับฝ่ายค้านบ้าง แล้วท่านรัฐบาลจะ
 มีเกียรติที่สุดแต่ฝ่ายสนับสนุนจะมีเกียรติที่สุด

นายนาถ เงินท่าย (มหาสารคาม) : ในกรณีที่ข้าพเจ้าพูด
 หรืออภิปรายกับข้าพเจ้าพูดด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ต้องการจะพูดประจาน
 ประจานราษฎรในเขตเหล่านั้น ซึ่งความจริงถ้าข้าพเจ้าเป็นคนหาเสียง
 ข้าพเจ้าขอที่จะให้ โชนเขตใน ส่วน ตำบลเหล่านั้นไป อันจังหวัดขอนแก่น
 เพราะเพื่อต้องการความนิยมของราษฎร ไม่ต้องการที่จะหาเสียงนำ
 ราษฎรไปสู่ความเดือดร้อน เป็นต้นว่าถ้าราษฎรต้องการได้เหล่านี้โดยไม่มี
 ต้องมีกฎหมายคุ้มครองอย่างนั้นข้าพเจ้าไม่ต้องการจะหาเสียงท่านของนั้น

ท่านเห็นผลอย่างไร ๆ ที่ข้าพเจ้าได้เรียนมานั้นข้าพเจ้าได้เรียนแต่
 ว่าประการที่หนึ่ง ถ้าหากว่าเราขอมให้ โชนเขตเหล่านั้น ไปให้แก่จังหวัด
 ขอนแก่นแล้วจะมีราษฎรในจังหวัดมหาสารคามอีกหลายตำบล และหลาย
 ตำบลจะขอโอนไปขึ้นยังศตวรรษ จังหวัดเป็นคนที่ว่า ข้าพเจ้าพบก็จะมีพี่ชายของ
 ส่วนนี้ ขยายอยู่กับจังหวัดอื่นหรือหรือหรือบาง แต่บางส่วนก็ยากจะ
 อยู่จังหวัดกาฬสินธุ์ บาง ส่วนนั้นก็ยากจะไม่อยู่จังหวัดร้อยเอ็ด บาง

ส่วนก็อยากไปขณแก่น ท่านของพิจารณาว่าความยุ่งยากจะมีเพียงไร
 หรือไม่ว่าผู้สนับสนุนเมื่อนได้สนับสนุนกฎหมายนี้ ในการที่ราษฎร
 ในเขต ๒๐ กว่าหมู่บ้านจะไปบังคับด้วยความลำบากนั้น ขอเรียนว่าคดี
 จะไปบังคับก็เป็นคดีเล็กน้อย ถ้าเราได้ปรับปรุงถนนหนทางให้ดีขึ้น
 จากเขาเหล่านั้น ถนนทางหลวงซึ่งเป็นทางหลวงจังหวัดอยู่แล้ว โดยเฉพาะ
 อย่างยงถนน จาก ตำบล เชียง ยืน ทจจะสร้างไป ยังอำเภอเมือง จังหวัดมหา-
 สรรคามซึ่งเป็นต่งศาล ถ้าหากความทางหลวงจังหวัดสะดวกขึ้นเราคิด
 ว่าการไปสู่ศาลของประชาชนที่แยกกับศาลนงจากชน นปรการทง ทน
 ทงตำบลเชียงยืนก็ ไม่ ใช้ ๑๕ กิโลเมตรคงที่ ผู้เสนอกฎหมายนี้ ชนมา ๗-๘
 กิโลเมตรเท่านั้นที่ประชาชนมาติดต่อกับคณะกรรมการอำเภอ ติดต่อกับ
 เจ้าหน้าตต่าง ๆ ถ้าหากว่าเราตั้งอำเภอชน นความเห็นของข้าพเจ้าเช่น
 นั้น เพราะฉะนั้นจึงได้คิดคำนึงกฎหมายฉบับนี้ แต่อย่างไรก็ตามสำหรับ
 ในด้านอื่น ๆ นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านผู้สนับสนุนได้ชี้ว่าคดีซึ่งใช้เวลา
 ๒-๓ วัน ความจริงไม่ถูกต้อง ในการที่จะเดินทางไปจังหวัดมหาสารคาม
 ในเขต นี้จะไปจังหวัดใด ก็ ใช้เวลาเพียง ๑๐๐ กิโลเมตร หรือชยมากก็ ยกคนหนึ่ง
 แคนาน ๆ ราษฎรถึงจะมีธุระไปศาลต่งทงหรือจังหวัดต่งทง เพราะ
 การติดต่อส่วนนี้หรือชยทง ติดต่อกับจังหวัดขอนแก่นไม่ถึงต้องเดินทาง
 นานตั้ง ๒-๓ วัน คงผู้เสนอกฎหมายนี้ ได้ทางเหตุผลเพราะฉะนั้นในการ
 ที่เราจะรับหลักการกฎหมายฉบับนี้หรือไม่นี้ ขอให้รัฐบาลพิจารณาทำให้
 รอบคอบ ข้าพเจ้าในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคามจะได้รับ
 ความ รบมณจากราษฎรจังหวัดมหาสารคาม ย่อมจะถ่ายอำเภอในการจะโอน
 เช่นเคยอน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่สนับสนุนกฎหมายนี้

๑๒.๐๐ H.

นายฉันท์ จันทชุม (ร้อยเอ็ด) : กระผมได้ฟังทั้งสองฝ่ายโต้เถียง
 ในเรื่องการที่จะโอนเขตบางส่วนของจังหวัดมหาสารคามไปชนกับจังหวัด
 ขอนแก่นนั้น โดยเฉพาะกระผมเองเป็นผู้ที่ขู่ไว้กับเขตสองจังหวัด
 นี้ได้ฟังทั้งสองฝ่ายแต่ขอเบรกรองทโต้เถียงกันในเรื่องข้อเท็จจริงอย่าง
 หนึ่ง หาดายกยอมทราบต่อว่า กระทรวงมหาดไทยย่อมเป็นผู้ที่ได้นำพิจารณา
 ถึงเรื่องที่จะปรับปรุงท้องที่เขตจังหวัดอย่างไร ได้ผลอย่างไร โดยกิจการ
 ประเภทนี้เกี่ยวกับความสงบสุข ความสะอาดกตอดัดถึงความเป็นอยู่และ
 สวัสดิภาพของประชาชน เพราะฉะนั้นอันสำคัญของท่านที่กระทรวง
 มหาดไทย ข้าพเจ้าคิดว่าท่านที่อนสำคัญคือท่านที่ของกระทรวงมหาดไทย
 ที่จะแยกที่จะแบ่ง เมื่อทำได้ ในรูปลักษณะนี้แล้ว ในประเทศไทยนี้มีอยู่ ๗๑
 จังหวัด ข้าพเจ้าก็คาดหมายได้ว่าจะต้องมีราษฎรตามอำเภอหรือในจังหวัด
 ๗๑ จังหวัดนั้น ต้องการไปรวมอยู่กับจังหวัดไหน มารวมอยู่กับจังหวัด
 ใดบ้าง เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติเช่นนี้จะคงเข้ามาได้สักไม่เกินค่ากว่า ๗๑
 ฉบับ โดยเหตุนี้จะทำให้สภาพของเราคงเสถียรเวลาในเรื่องอย่างนี้ โดยใช้เหตุ
 เพราะฉะนั้นเรื่องควรจะยุติได้ว่า ควรจะเป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย
 ที่จะได้ข้อดีสองอย่าง จะปรับปรุงเขตตำบล อำเภอหรือจังหวัดไปในรูปไหน
 ท่านเองได้จึงจะเป็นการเหมาะสมด้วยเหตุผล การที่เราจะมาโต้เถียงหรือ
 อีพากษ์วิจารณ์กันเช่นนั้น รู้สึกว่าจะทำให้เวลาของเราเสียไป กระผมจึง
 ขอรเรียนแต่ฝากขีขี้ตั้งเกล้าไว้ว่า ในลักษณะที่เราจะเห็นร่างพระราช
 บัญญัติมาในท่านอนนี้ เราควรที่จะฟังรัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่ง พล.อ. ท่าน
 รัฐมนตรีมหาดไทยว่ากำลังได้พิจารณาปรับปรุงเขตจังหวัด เขตอำเภอ
 อยู่แล้วในขณะนี้หรือหาไม่เพียงไร เรื่องควรจะเป็นอย่างนั้น

๓๒.๐๔ น.

นารเทยบ ไชยนิพนธ์ (ตัก) : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านสมาชิกทั้งสี่ของ
 จังหวัดกาญจนบุรีมาแล้ว ขอตั้งรับตามความที่ข้าพเจ้าเข้าใจ คงจะได้ความ
 ว่า ท้องที่ที่ขอโอนมี ใกล้เคียงจังหวัดขอนแก่นมากกว่จังหวัดหนึ่ง ไปถึง
 ราชบุรีก็ยากจะไปอยู่กับจังหวัดขอนแก่นเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็เป็นกรณี
 คัดค้านมติของประธาธิบดีของราษฎรที่จะโอนไปแต่อย่างใด สำหรับกรณีนี้ที่
 ข้าพเจ้าได้ฟังมาตลอดก็ขอรับจังหวัดขอนแก่นมากกว่ แต่กรณีนี้หาก
 ขอนแก่นคนใดได้ยื่นขอเข้ามาเมื่อสักพักหนึ่งนับบหนึ่งแล้ว แต่คนที่มี
 สันนิษฐานไว้ว่าคนนั้นคนนั้น แต่กลับหลุดการไปแต่ด้วยเหตุผลแบบเดียว
 กัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ามาพิจารณากฎหมายฉบับนี้ซึ่งสมาชิกหลาย
 คนมีความเห็นว่าดีแล้ว และเหตุผลความแบบไปต่าง ๆ กันแบบเดียวกับ
 ฉบับที่ได้อรับหลุดการเหมือนกัน ข้าพเจ้าในฐานะที่รับผิดชอบ
 หลุดการไป ท่านข้าพเจ้าขอจะตั้งใจท่านรัฐมนตรีมหาดไทยว่าจะมีความ
 ขรรพเทียงแก่ใคร ใครท่านมีเหตุผลประการใดที่จะไม่รับหลุดการแห่ง
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือท่านมีคำถามเห็นอย่างไรก็หาจะฟังความ
 คิดความเห็นของท่านสักหนึ่ง ขอเชิญท่านอธิบายให้ข้าพเจ้าฟังด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรี

นายสงวน ศิริสว่าง (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมติ

อภิปรายกันมาพอแล้ว

มีมติมาซึ่งรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลอยู่ใน
 ฐานะภาพ คัดค้านไปขอประชุมตัดสินกันตามระบอบและตามหน้าที่แห่งระบอบ

นายเฉลียว นรปดี (ขอนแก่น) : สมร็จรูป.....

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ข้าพเจ้าขยาก็จะขอร้อง
ท่านผู้แทนเชียงใหม่ที่ที่เสนอตั้งมณฑลให้ยึดถือไว้ว่า ขอให้ท่านถน
เถียงเพื่อฟังความคิดเห็นของรัฐบาลก่อน เพราะร่างกฎหมายเขาเดินมา
ตั้งร่าง รูปร่างกฎหมายเหมือนกัน ในสักระยะเวลาเพียงเดี๋ยวก่อนเท่านั้น
สถานที่จะถูกครหาในเรื่องนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่เชิง เพราะร่าง
พระราชบัญญัติตั้งแต่นั้น รัฐบาลก็ได้ไปสำรวจจนเดี๋ยวก่อน คงกันชนนี้ คุณ
ตั้งถามว่าอย่างไร

นายสงวน ศิริสว่าง (เชียงใหม่) : กฎหมายที่ตั้งฉบับนี้
ไม่เหมือนกัน คนหนึ่งมีความจำเป็น และอีกคนหนึ่งบอกว่าเป็นความจำเป็น
ราชเจ้าเห็นว่าเหตุผลทั้งสองเทียบกันมานานแล้ว จึงขอขยับให้ตั้งมณฑล

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เจ้าขอขยับขยับ
คุณหลวงเจริญ ว. ๖ อย่างไร

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : ผม
ขอขยับ คำพูดของท่านประธานเมื่อก่อน

นายเกษม ไชยนิรันทน (ตาก) : คิดว่าท่านรัฐมนตรียกมณฑล

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : เมื่อ
ยกท่านรัฐมนตรียกมณฑลแล้ว ผมขอขยับคำถามที่ท่านประธานพูด ขอให้ท่าน
รัฐมนตรีพูด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อ้อถ้าไรอื่น ไร
อื่น ๆ หนอยคือท่านรัฐมนตรีที่แรกนั้นก็อาจจะพูด

ขุนวิเทศจรูญการ (เพชรบุรี) : ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ยกมณฑล
ท่านประธานพูดเอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือท่านรัฐมนตรี
ท่านก็อย่างนี้ แต่ที่ท่านก็เข้ามาขอตั้งเสีย ก็แปลว่าท่านไม่ได้ยกมือ แต่ผู้
เสนอยุติคดีเขายื่นแล้วขอให้ตั้งมติ ท่านผู้ใดจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ผมเห็นว่าควรจะได้เปิด
อภิปรายต่อไป คือค้างกัน ฝ่ายค้านเสนอฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายรัฐบาลเสนออีก
ฝ่ายหนึ่ง แต่ฝ่ายรัฐบาลเสนอให้รับหลักการ เราควรจะได้ฟังเหตุผลกัน
ต่อไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป

มัสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอขอให้เปิด
อภิปรายต่อไป แต่มีผู้เสนอขอให้ปิดอภิปราย มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว
ท่านผู้ใดเห็นควรให้เปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น . . .

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ผมขอสรุป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสรุปได้

๑๒.๐๐ น.

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ผมรู้แต่ความที่จะแจ้งแน
แต่ว่าขอสรุปได้ และในการที่ท่านผู้แทนเสียงใหม่ คุณส่งมอบ ๆ ท่านบอก
ว่าร่างพระราชบัญญัติของคุณบุญยาส่าง ทองดีดีดี ผู้แทนราษฎรจังหวัด
เขียงรายได้เสนอมาด้วยความจำเป็น อันหนักด้วยความจำเป็นผมจึงขอเรียน
ชี้แจงให้ฟัง คณะกรรมการประกอบด้วย ๓๓ ท่าน ผมได้อ่านมาแล้วว่าได้
ออกไปฟังเสียง ดัดบดรับฟังเสียงของราษฎรจนถึงที่ คือได้มีการประชุม
กนทบาทเมืองเพ่งแห่งหนึ่ง ประชุมกนทบาทหนองบัวแห่งหนึ่ง ตามต
เขื่อนอำเภอถาวรชัยแห่งหนึ่ง บ้านสามเหลี่ยมกนทบาทแห่งหนึ่ง ปรากฏว่า

เรื่องเหตุอันเวรตรงคตยงคงไปเกิดตอชยตามเดิม ถ้าหากว่าคงงงขาเกชจน
 รัฐบาลจะตอชยค่าใช้จายในการคตงอภย ในการทจระตองตั้งเด็มน
 พนังงานมากย ถ้าหากว่าโอนมาทงขาเกชมาชนกบขาเกชเมองชอนแกน
 แดว รัฐบาลก็ไมคตงชยอะไร ทจวราชการเมองชอนแกนก็มอญแดว
 ทจวราชการก็มอญแดว ทานจะเขออยางไร ขาพเจอาวขาพเจอมเหตต
 ส้มคอรในการเด้นขวางพระราชบัญญัติครงนเซาตั้งสภา ทนอจระมอชขาเกช
 หรือหมอบนอช ๗ มาชอชนอช นนทเบนเวรตองทจระตองตั้งคตบพงน
 กเบนเวรตองทจระตองตั้งบพงเด้นงวราชฎรไมอจอาเกชไหน จงหวัดไหนถา
 หากถาเขาชกชนเวาจะทจาอะไรไมไคเดย เวาจะตั้งบพงเด้นงวราชชนเบน
 สอญใหญ่ เอตานกกรมารชการก็ไปคตวจแดว ประชาชนไคชอชนประมาณ
 ๒,๓๗๐ คตบคตว ชงนทงหนนท ๒,๕๐๐ กตวคตวเวกน ประชาชนมา
 ชอชนแดว ส่ทานเวาจะเขอตามเด้นงชงประชาชนทจกไม เอตานเวาจะ
 จะไคฉนยสำระสำคญคยไป เวาจะตั้งบพงประชาชนทจกไม ถาทาน
 ไมพงไมรจะวจาอยางไร ถาทานพงเด้นงกเอาเคมยสำคญเด้นกบฝายคาน
 ยเด้นชมกคางกน ขาพเจาเบนฝายคานเคมยชงเด้นชมเอชชานเบนฝาย
 ส่นบส่นนเคเรามาพตกนถงราชฎรเด้นไมไคสอญคย เวามาพตถงประชาชน
 เบนเรชชงประชาชน ๒๐ กตวหมุมาเพคความช้คตกชงเขา ถาชอชกร
 เขาเดย กฏหมายเขาจะฎบคตตาม เขาเบนประชาชนคนไทยทานคยงให้
 กตวช้คตกเขา ถาหากถาทานไมให้กตวช้คตกแก่ประชาชนขาพเจาก
 เด้นใจเราเบนระบอบเดร์ประชาธิปไตย ๗ หมายทงานอวราชฎรเบนไทย
 ประชาชนเบนใหญ่.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร: คุณแคตง ๗ ทาน
 พตช่า ๗ ชาก ๗ เหตอเกน คุณพตไปไคทางเช้นชอนวาเราในทนไมเห็น

แก่ประชาชน... แต่ว่าคุณข้าต้มว่าสภานักกับสภานไม่จาประเทศโตสขง
สภานาจะไมเหมือนกนกได้... แต่ว่าเสียงที่แท้จริงของประชาชนเสียงที่
แท้จริงคือเสียงข้างมากในสภานตามทฤษฎีขรรมนนุญ... เมื่อกุณทรบขางน
แต่จย้าแคะไค้ให้มมมากไป

นายเฉลว นรปติ (ขอนแก่น) : ผมจะพูดในประเด็นต่อไป
ผมขอสรุปว่าเจตนาราษฎรเหล่านั้นเป็นส่วนมากหรือทั้งหมดทุก คน คือ ๒,๗๗๐
ครอบครัวเรือนกัแต่คงความประสงค์มาขอพวงดอย จนถึงราษฎรหลายคน
ได้เดินทางมาคิดคอกกับกระทรวงมหาดไทย... ขยให้สภานได้โปรดเห็นใจ
ราษฎรในท้องที่เหล่านั้นดอย... คราวนี้ท่านผู้แทนมหาสารคามบอกจ่าท่าน
รัฐมนตรีช่วยว่ากระทรวงมหาดไทย... ท่านกรับปากว่าจะตั้งกองอำเภอชนน
นบนเมืองเดอนดอยหรือคณาศนาคจะไมแน... ในมีหน้าประมาณของ
เราขางจะมีความจาเป็นที่จะต้องทำส่งอันขงกขาไปสร้าง กองอำเภอ...
ขางจะเป็นได้... ถ้าหากจ่าเราขงกขอให้มบ้านเหล่านั้นมาชนกับอำเภอ
เมื่อรัฐมาจะไมคตยเสียค่าใช้จ่ายอะไรเลย.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านพูดมาอย่างนี้
หิตายคงแล้ว ขอให้สรุปจริง ๆ

นายเฉลว นรปติ (ขอนแก่น) : ครบที่จะสรุปแล้วขอให้
เห็นแก่ประชาชนควค่า ๆ ซึ่งท่านกรรับปากว่าก็ได้ไปฟังเสียงมาเมื่อปี ๒๕๗๒
นนมาง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นถอวิธีหลัก
การแห่งวางพระราชบัญญัติ... ขยได้โปรดกมชชน
มีคำสั่งให้กรรับคองไปส่งทางไปรษณ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากไม่เห็นด้วย
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงเป็นอันตกไป

ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๔๘๕ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๔๘๕

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๘๑ ให้เหมาะสม
ยิ่งขึ้น

เหตุผล

เพื่อให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตั้งหักเงินต้นไม่พึง
คดียังชำระให้แก่รัฐบาลจากเงินที่ได้นำส่งไว้ได้ โดยไม่ต้องตั้งเงินงบประมาณรายจ่ายไว้ และนอกจากนั้นเพื่อให้ถ้อยคำในบางมาตราตรงกับ
กฎหมายปัจจุบัน

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติเงินคงคลัง

(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทบัญญัติที่ขัดแย้งกับ มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มติให้จ่ายเงินไปก่อน" หมายความว่า มติของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้ตราขึ้นโดยพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อกิจการที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินั้นไปพลางก่อนจนกว่าจะได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณหรือพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๗๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ รัฐมนตรีอำนาจกำหนดของบังคับอนุญาตให้หัวหน้าส่วนราชการใด ๆ หักรายจ่ายจากเงินที่จะต้องตั้งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ หรือตั้งคั้งจังหวัดหรือตงอำเภอใด ในกรณีดังนี้

- (๑) รายจ่ายที่กหนดเป็นรายจ่ายที่กฎหมายอนุญาตให้จ่ายได้
- (๒) รายจ่ายที่จำเป็นต้องจ่ายตามระเบียบที่ได้ รับอนุมัติ คัดตั้ง จาก

กระทรวงการคลังเพื่อเป็นค่าต้นบนรางวัลหรือค่าใช้จ่ายในการจัดให้ได้มาซึ่งเงินอันพึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล”

- (๓) รายจ่ายที่ตองจ่ายคืนให้แก่บุคคลใด ๆ เพราะเป็นเงินอันไม่ พึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๗๑

“(๔) เงินที่จำเป็นต้องจ่ายคืนภายในหนึ่งปี ระยะเวลา ที่มาตั้ง แต่เพราะเป็นเงินอันไม่พึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๗๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๐ การตั้งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ ให้เป็นหน้าที่ของอธิบดีกรมการบัญชี หรือผู้ทงอธิบดีกรมการบัญชีมอบหมาย และเจ้าพนักงานของรัฐมนตรีแต่ละตงโดยเฉพาะเพื่อการนี้ เป็นผู้ตั้งตามรายชื่อรวมกันตั้งจ่าย”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๗๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๑ การใช้จ่ายเงินจากคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอ ให้
เป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้แทนผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่หมาย
แต่ให้ปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงการคลัง ถ้าเงินที่เหลือจ่ายให้ส่ง
เข้าบัญชีเงินคลังจังหวัด ๓ ตามวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

๑๒.๑๗) ๒.

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเงินคลังจังหวัด (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔๘๕ โดยมีเหตุผลว่าแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินคลังจังหวัด
พ.ศ. ๒๔๘๑ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเหตุผล เพื่อให้สามารถช่วยว่าการกระทรวง
การคลังให้เงินยืมไม่เพียงต้องชำระให้แก่รัฐบาลจากเงินที่ได้ นำส่งได้ ได้
โดยไม่คลังเงินงบประมาณรายจ่ายได้ และนอกจากนั้นเพื่อให้ลดค่าใน
บางมาตราตรงกับกฎหมายฉบับนี้ พระราชบัญญัติฉบับนี้ขอเรียนต่อสภาความ
ขอความเพียงแต่ยกย่องสภาพิจารณาได้ โดยง่ายตาม คือความความสำคัญ
เพียงถึงขอ ขอหนึ่งให้จ่ายเงินรางวัลเงินผูกพันต่าง ๆ ตามระเบียบและข้อ
กฎหมาย ซึ่งกฎหมายเดิมของนำได้เข้าเงินคลังก่อนแต่เบิกจ่ายภาย
หลังแต่กฎหมายที่แก้ไขให้หักจ่ายตามข้อผูกพันแต่ยกย่องแต่เงินที่เสียด
ส่งเข้าบัญชีเงินคลังจังหวัด เพื่อให้เป็นการสะดวกทางบัญชี ขออนุญาติหักจ่าย
ก่อน แต่เงินฝาก วัตถุประสงค์ คือลดเงินได้หักจ่ายไปเกินกว่าความ
จำเป็นที่คลังจ่ายให้จ่ายคนใดก่อนเลย ขยายเงินภาวขอการค่าธรรมนิยมภา

เก็บเงินไปพอหักออกแล้วสามารถชำระได้โดยไม่มี ต้อง ถอน จาก เงิน คงคลัง
 เบื้องไปปฏิบัติเพื่อความสะดวกในการดำเนินงานในการบัญชีและการเงิน ใน
 ประเด็นข้อที่สาม คือเปลี่ยนชื่อเจ้าหน้าที่ราชการให้ตรงกับที่เรียกกันอยู่ใน
 ปัจจุบัน เช่นข้าหลวงประจำจังหวัดเราเรียกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดกรมคลัง
 เราเรียกว่ากรมธนารักษ์ พระราชบัญญัตินี้มีความสำคัญอย่างยิ่งประการ
 ประการที่สอง คือเงินรางวัลต่าง ๆ แยกก่อนนำส่งคลัง แยกได้ให้หักเสีย
 ก่อนนำส่ง ประการที่สามเงินรายจ่ายที่จ่ายแก่คนไปหรือประเมินผิด
 ไปตงนเมณฑน ก็ให้คนได้โดย ประการที่สามคือว่าแก้ข้อคำให้ตรงกับ
 เจ้าหน้าที่ตามที่เราเรียกกันอยู่ตามกฎหมายปัจจุบัน มีหลักการอื่น ๆ ที่
 เพียงสามข้อเท่านั้นเอง หวังว่าคงจะพิจารณาด้วยดี

๑๒.๒๐ น.

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : เมื่อเราเราได้มา
 ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติให้รัฐบาลหาเงินมาหนึ่งหมื่น แต่จำพอมายัง
 คอนนายเราที่จำเป็นและเกินความจริง ถ้าเราจะตั้ง คนมัต ให้จ่าย เงิน ไป
 คลอง ๆ ออกทางหนึ่ง ก็เรียกว่าพอสมควรในสภาวรัฐบาลเช่นนี้
 พระราชบัญญัติเงินคงคลังมาน ความจริงมีเนื้อหาไม่มาก แต่ว่าส่วน
 สำคัญสำคัญนั้นถ้าหากเราจะไม่ถือเอาเป็นสำระสำคัญเสียเลยเห็น จะ ไม่ใช่
 ถ้อยแถลงของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังว่าท่านจะเอาสะดวกแก่
 การจ่ายเงินฝ่ายเดียว ข้าพเจ้าเห็นว่าส่วนนี้ไม่ควรจะยกมามีบังคับโดยหลักการ
 การคลังและการคลังที่ดี โดยสภาเราเองทางที่จะควบคุมอย่างใกล้ชิดที่สุด
 นั้นเราคงถือว่าการเก็บเงินนั้นทุกบาททุกสตางค์เมื่อเก็บ จากเขา มาแล้ว จะ
 ผิดหรือถูกด้วยประการใดก็ตามคลังตั้งเขาคลังเสียก่อน เมื่อจะมีการเบิก

จ่ายอย่างใดอย่างหนึ่งลงไปให้ถึงมือได้ไปให้หลัง วัตถุประสงค์ของหน่วยงาน
 ที่ตั้งที่ขอรับเงินไม่ใช้รับมาเองคือได้ศึกษาบ้าง ได้ยื่นคำขอรับตรา ถ้า
 หากจะทำให้เปิดตำราแต่เปิดตำราของพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชไว้ได้
 อย่างที่สอนในมหาวิทยาลัยข้าราชการแล้วแต่ก็เห็นความจริง หมายความว่า
 แต่การคลังของรัฐหรือการคลังของห้างร้านหรือของเอกชนก็ควร จะ อยู่ใน
 รูปเดียวกัน แต่ถ้าหากว่าการควบคุม เงินแต่ว่าการคลังของเอกชนหรือ
 ห้างร้านที่ใช้จ่ายเงินเองโดยไม่มีการควบคุม ทางที่ดีสุดถ้าหากว่าเราขอ
 ภาวการณ์อำนาจในการควบคุมในทางการเงินซึ่งแผ่นดินตะกบ วัตถุประสงค์
 ควบคุมโดยใกล้ชิดเราจะมีจำนวนตัวแต่อย่างละเอียดความผิดถูกอย่างไร
 รัฐบาลการเงินเป็นอย่างไรได้มาอย่างไร การเก็บเงินของทั้งทุกบาททุก
 สตางค์ของเขาคลังก่อน แต่คลังจ่ายทีหลัง เมื่อหมดผลก็จะต้องจ่าย
 อย่างนี้เราจะมีข้อเท็จจริงที่ดี แต่ควบคุมการเงินได้โดยใกล้ชิดอย่างไร
 ซึ่งโดยที่จะเปิดโอกาสให้เก็บมาแต่จ่ายไปนั้นใหม่ ถ้าหากว่าเราเปิด
 อย่างว่าแต่ในพระราชบัญญัติดินแดนถ้าไม่มีการประหยัดหรือไม่ การแก้ไข
 แล้ว รัฐบาลจะเห็นว่ารัฐบาลไม่ต้องทำงบประมาณเลยในโอกาสต่อไป
 รัฐบาลไม่จำเป็นจะต้องทำงบประมาณแน่นอนซึ่งแผ่นดินได้ ไม่มีความจำเป็น
 เป็น ในมาตรา ๔ ขณ ๒ ตอนที่ ๒ ที่ว่า "ค่าใช้จ่ายในการจัดให้ได้มาซึ่ง
 เงินอันพึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล" เพียงแต่ยกค่าคงมีที่ที่เราจะเห็นได้
 ชัดว่า รัฐบาลมีโอกาสดมเถไป มีโอกาสมากมายเหลือเกินในการที่ไม่
 ต้องเสียดงบประมาณเข้ามา อันไหนถ้าเป็นค่าใช้จ่ายทำให้รัฐพึ่งพาเงินที่
 ต้องชำระให้รัฐบาลได้ รัฐบาลนั้นก็เก็บเงินนั้นมาใช้จ่ายโดยไม่ต้องเสียดให้
 ทราบ เก็บจากที่ใดก็ได้จะจ่ายรายการนั้นรัฐบาลก็จ่ายได้ก็ตามทั้งหมด
 ก็แน่นอนได้ จะเห็นว่าอำนาจในการการเงินนั้นรัฐบาลรวมใช้เต็มที่ไม่ได้เปิด

โอกาสให้เราควบคุมอำนาจการคลัง อำนาจศาล ๆ เกือบจะตรึงมือไปทีละ
 เล็กทีละน้อย แม้แต่การเก็บภาษีอากรที่ผ่านมาเมื่อเราไปใช้บังคับไม่จาเป็น
 ต้องขอหลักการ อย่างถก ต้องถามกันไป อะไร ฟังไปเพื่อย กัด แต่เก็บ ตะบัน ไป
 เมื่อเก็บได้จ่ายหาทางใช้จ่ายได้โดยง่าย ๆ ลงไปก็อีก ส่วนที่ปล่อยขวาง
 เวลานี้ประชุม กัน เสีย เวลา เปล่า ๆ ขยำ กอ เมิน เรื่อง เด็ก ๆ นกขย ๆ เอา
 ความระแวงกลัวเจ้าไม่เห็นด้วย เรายังนั่งอยู่ในโดยราษฎรเขาเด็กลัง
 เขามา เราทหาโอกาสที่ควบคุมรัฐบาลอย่างใกล้ชิด จริงอยู่ในนามบางอัน
 ที่รัฐบาลทำตามกฎหมาย แต่เมื่อกลหลายชั้นที่เวลาไม่สมควรให้ เพราะฉะนั้น
 ถ้าเขาจะเห็นว่าเราไม่ควรที่จะให้อำนาจแก่รัฐบาลจนเกินไป หรือตาม

ขบวนการ (เพชบุรี) : หม่อมราชวงศ์พระราชนิเทศ
 กระทบได้กานตพระราชบัญญัติคนแดง ที่ทางขณชนนาของนกระสมเข้าใจ
 ว่ากระทบจะเข้าใจผิดหรือท่านจะเข้าใจผิดถึงไม่เข้าใจ เพราะความงั้นที่จะ
 ต้องชำระให้แก่รัฐบาลตามทรัฐบาลควรจะได้มานั้น หมายถึงความถึงอาภ
 ษากรหรืออะไรบ้าง ๆ ที่จะต้องชำระให้แก่รัฐบาล ไม่ใช่ข้อสงสัยต่าง ๆ ที่
 จะต้องชำระแก่รัฐบาลทุกสิ่งทุกอย่างตามได้ ไม่ใช่ว่ารัฐบาลจะใช้เงินได้
 ความข้อบใจ หมายถึงความว่า เช่นล้มเลิกอำนาจที่ตนขยงานบนตน ซึ่ง
 เขาพนักงานได้ตราค่าทศนของเขาเกินกว่ากำหนดที่ควรจะได้ แต่ควารัฐ
 ได้ชำระเงินมาแต่เช่นเขาจะของเสีย ๑,๖๐๐ บาทแต่ไปเก็บมาเกิน ๑,๕๐๐
 บาทเช่นนี้ เมื่อเก็บเกินแต่ถ้าไม่ใช้พระราชบัญญัตินี้จะต้องเสียเงิน ๑,๕๐๐
 บาทซึ่งคงเสียก่อน ถ้าเคยบั้งประมาณไปการย จะมาขอเรียกคืน ๑,๕๐๐
 บาทก็เรียกไม่ได้แล้ว คนยังจนอยู่เมื่อชำระมาเกินเช่นนี้จะร้องขอ
 ประมาณใหม่ก็จะเสียเวลา พระราชบัญญัตินี้กระทบจึงเห็นว่าจะเงินที่เก็บมา
 เกินนั้นแหละที่เราควรจะไปให้ทันที ไม่ใช่ของเสียเวลาแก่ราษฎร กระผม

เข้าใจอย่างถ่องแท้จนเห็นว่าได้ประโยชน์แก่ราษฎรทีเดียว คือแก่จะได้รับ
เงินคืนเร็วไม่คั่ง คั่งบประมาณค่าใช้สอยเบ็ดไปเบ็ดมากอย่างจะได้ราษฎรที่
เสียมากก็เย เพราะฉะนั้นกรมเจ้าใจอย่างนี้จะถูกหรือผิดไปก็ตามให้
เจ้าใจออกหนังสือ

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : กรมขอตั้งนักกฎหมาย
กระทรวง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรมขอตั้ง
นายเทียน ไชยนิรันดร์ (ตาก) : กฎหมายนี้เป็นกฎหมายเกี่ยว
กับการเงินและมีค่าสำคัญยิ่งมาก เรายังจะต้องพูดกันอีกมาก นัก
เที่ยงตรงแต่อย่างเจ้า ก็ยากจะขอโอกาสไปพิจารณาหัด สักชั่วโมงก่อน ก็
อยากขอให้ประธานฯ หยดพักกลางวัน ขอหมายคชยพิจารณาใหม่ออกตรง

๑๒.๒๕ น.

นายแคล้ว นรปดี (ขอนแก่น) : กรมมีความเข้าใจด้วย
กับผู้แทนเพรรมันเป็นอย่างมากที่ขานกฎหมายไม่ตลอด ก็มาจริงรายจ่าย
ในการเก็บภาษีอากรด้วยในข้อ ๓ ข้อว่า "รายจ่ายที่ของจ่ายคืนให้แก่บุคคล
ใด ๆ เพราะเป็นเงินชนไม่พึงของชำระให้แก่รัฐบาล" แต่ทว่าคำว่า คำนี้
ซึ่งจะเป็นเหตุให้รัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรีกวกระทรวง
การคลังหรือรัฐมนตรีอื่นใช้จ่ายโดยสร้อยตราชนนโดย ในข้อ ๒ ประทานโทษ
ข้าพเจ้านะอย่างออกตรง "รายจ่ายที่จากเงินของจ่ายตามระเบียบที่ ได้รวม
ความตกลงจากกระทรวงการคลังเพียงแต่เงินค่าตีบนางอั้งอั้งพิศ ค่าใช้จ่ายใน
การจัดให้ได้มาซึ่งเงินอันพึงของชำระให้แก่รัฐบาล" คำว่า "เงินอันพึง
คั่งชำระให้แก่รัฐบาล" นั้นก็มีความกว้างขวางมาก ภาษาอารภัก์ใช้

เงินที่ประเทศอื่นของมหาราชระให้แก่รัฐบาลไทยก็ใช้ ถ้ากฎหมายคัดค
 ขออกไปแต่จุดที่หมายความว่าเราให้อำนาจแก่รัฐบาล แก่รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลังในการที่จะตราระเบียบข้อบังคับขึ้น แต่จุดที่รับความ
 เห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่จะอนุญาตให้จ่ายไปเป็นค่า
 สิ้นบนหรือค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายในการให้ได้เงินมา ข้าพเจ้าขอขย
 คติอย่างเช่นว่า สัมมัตติว่าเราทั้งสองซึ่งประเทศหนึ่ง จำต้องจ่ายคนให้แก่
 ประเทศไทยเช่นนี้ ทางรัฐบาลไปจ้างบุคคลคนหนึ่งให้เขามาช่วยเจรจา
 กับของค่าใช้จ่าย รัฐบาลอาจจะวางระเบียบเช่นแก่เขาไป ถ้าคนมาได้ จ่ายให้
 ๓๐ เปอรเซ็นต์หรือ ๕ เปอรเซ็นต์ ถ้าสัมมัตติว่าของ ๑๐๐ ด้านบาทเราจะต้อง
 ต้องให้ ๓๐ ด้านบาท แต่จะโรมนี้อยู่ ใน ๓๐ ด้านบาทนั้นซึ่งก่อนที่จะมา
 ของค่า ๑๐๐ ด้านบาทคนคลัง กระทรวงการคลังโดยอาศัยข้อ ๒ แห่ง
 มาตรา ๕ นั้นจะต้องหัก ๓๐ ด้านบาทให้แก่ผู้เจรจามาจนไปเสียก่อน แล้ว
 ระบายจ่าย ๓๐ ด้านบาทนั้นไม่จำเป็นจะต้องตั้งไว้ในงบประมาณ เพื่อเช่นนั้นแต่
 ถ้าหากไม่มโกลาถที่จะได้ควบคุมได้ เห็นในกิจการใช้จ่ายซึ่งรัฐบาลได้กระทำ
 ไป เมื่อเป็นเช่นนั้นสถานการณ์บุคคลนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าขอความสำคัญขอหนึ่ง
 ที่คือหมิ่นหาทในการควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล ไม่ให้ใช้จ่ายไปโดย
 สุรุ่ยสุร่ายไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน เมื่อหากว่ารัฐบาลไม่เห็นค่าใช้จ่าย
 จ่าย ๓๐ ด้านบาทซึ่งรัฐบาลใช้จ่ายมาเป็นค่าสิ้นบน หรืออะไรก็ตามในการจัด
 ให้ได้มาซึ่งเงินนั้นพึงจะได้มาแต่ใด สภานักไม่มีอำนาจที่จะควบคุมรัฐบาลได้
 สภานักจะมีคามหมายกระไรนอกจากเห็นใจต่ออย่างหนึ่ง มันเป็นอย่างนี้ ถ้า
 หากเราขมุกให้พระราชบัญญัติ นลตออกขออกไปให้จะ เป็นผลร้ายแก่ประเทศ
 อย่างนี้ แต่อย่างร่างอถมณรัฐบาลจะไปตั้งระเบียบขตมบังคับว่าถ้าใคร
 จ้างไปจ้างไว้จ้างบดทนมางานของรัฐบาลค่าใด โดยเพียงได้รับอนุมัติ

จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเท่านั้น ^{๕๖} จึงอยู่ที่รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลังเป็นผู้ทรงคุณความดี ^{๕๗} แต่ท่านอาจจะเป็นคนขงเกรงใจ
 ใครง่าย ๆ ก็ได้ ^{๕๘} ข้าพเจ้ารู้ท่านอาจจะเกรงใจรัฐมนตรีกระทรวงใดก็ได้
 ข้าพเจ้าจัดบริบทพจน์ดีของท่าน ^{๕๙} เมื่อเบนเข็มแล้วจะทำให้รัฐมนตรี
 ไม่ว่ากระทรวงใดจ่ายเงินโดยสุยสุรายไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนทั้ง ^{๖๐}
 ด้านซึ่งเป็นเจ้าของประเทศโดยแท้จริง ^{๖๑} นิตยเหตุนี้จึงเป็นการผิดกับหลัก
 การแห่งราชประราชบัญญัติ ^{๖๒} เพราะเหตุใดข้าพเจ้ารทเวดาสักหน่อยเพช
 ขอบอธิบายดังเหตุผลยกาน ^{๖๓} “ให้อำนาจรัฐมนตรีคลังส่งหกเงินคนไม่พึง
 ต้องชำระให้แก่รัฐบาลจากเงินที่ได้นำส่งไว้ได้ ^{๖๔} โดยไม่ต้องตั้งงบประมาณ
 รายจ่ายไว้” คราวนี้ในเหตุผลยกาน ^{๖๕} รัฐบาลได้ลงไปขอหนังกามชัช ^{๖๖}
 “รายจ่ายเป็นค่าดินบนหรือการวางวัดแล้ว” ^{๖๗} ดิมเหตุผลไว้ ^{๖๘} การที่รัฐบาล
 ทำอย่างนี้เพื่อเป็นการพรางตาต่อมาชิกสภา ^{๖๙} สมาชิกสภาไม่รู้เท่าทันรัฐบาล
 ดำระดำคัญเพื่อพรางตาต่อมาชิกสภาหากสภาถามว่ามีพระราชบัญญัติฉบับ
 ออกไปแล้ว ^{๗๐} แน่นอนที่เดียวเงินคงคลังจะรูดไหล ^{๗๑} ถ้าสภาไม่มอานาค
 ควบคุมค่าใช้จ่ายโดยรัฐบาลไม่เสนอเข้ามาในงบ ^{๗๒} งบประมาณรายจ่าย เช่นนี้
 สภาจะรับทราบอย่างไร ^{๗๓} สภาจะไม่มีความหมายเลย ^{๗๔} นแบบอย่างนข้าพเจ้า
 ขอบอกให้ประชาชนทงประเทศเขา ^{๗๕} รัฐบาลกำลังจะมาจากอำนาจไปจาก
 สภาเพื่อใช้จ่ายเงินไปโดยไม่ให้สภาบริ ^{๗๖} เป็นการใช้จ่ายเงินโดยสุยสุราย
 คราวนี้ ^{๗๗} ข้าพเจ้าขอคัดค้านรัฐบาลออกประการหนึ่งแต่คงให้เห็นว่า
 รัฐบาลนี้ ^{๗๘} ได้มองเห็นค่าใช้จ่ายอยู่แล้ว ^{๗๙} แต่ดำรัฐบาลไม่ขยักตั้งเข้ามาในงบ
 งบประมาณรายจ่าย ^{๘๐} ถอดว่าสภาจะทกทงกตามหรือถอดว่าประชาชนจะเห็น
 ูกตาม ^{๘๑} เรืองนรัฐบาลนี้ ^{๘๒} ติระมองเห็นรายจ่ายอยู่แล้ว ^{๘๓} แต่รัฐบาลรบควา

กฎหมายออกไป ถ้ากฎหมายออกไปแต่จรัฐบาตไม่คงคงเป็นงบ
ประมาณรายจ่ายเพื่อให้งมาตักได้ทักทอง หรือคัดค้านไม่เห็นชอบด้วย ถ้า
หากเราออกกฎหมายไปแล้วเราจะเกิดหนี้ต้นตมพนักด เงินหนึ่งตามบาท
แทนที่จะมาเข้าคลังหนึ่งตามบาท เราอาจจะคงเสียค่าใช้จ่ายไปซึ่งแต่แต่
ระเบียบของกระทรวงนั้นจะกำหนดได้ อาจจะได้ไป ๑๐ หรือ ๒๐ ตามบาท
ก็ได้ ซึ่งส่วนนี้ไม่มี โอกาสรับ

ที่ ข้อ ๓ ข้าพเจ้าขออภิปรายต่อไปคือฉบับแผนการให้ อานาจแก่ รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เงินแผ่นดินของประเทศของประชาชน
ดิบเกิดด้านไปใช้จ่าย เราจะไปให้อานาจแก่รัฐบาตโดยสภาไม่รู้ไม่ได้
อาจจะมีการอาศัยพระราชบัญญัติมาจ่ายเงินให้แก่พวกพวก หรือแบบการ
สร้างขทัพตของรัฐบาล ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนี้ ส่วนแต่คือส่วนนี้ไม่มี
อำนาจควบคุมรายจ่ายของรัฐบาลเลย สภาเราจะไม่ มี ความหมาย
เพราะฉะนั้นรัฐบาลมาขออำนาจไปจากส่วนนี้ในข้อนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบและ
ขอคัดค้านอย่างเต็มที่ รัฐบาลกำลังจะใช้สยเงินโดยวิธีที่ร้ายอยู่แล้ว

๑๕.๓๖ น.

นายญาติ ไหวติ (สรินทร์) : ในร่างกฎหมายนี้ตามที่ส่งมาซึ่ง
ฝ่ายค้านได้อภิปรายไปแล้วนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย เพราะเหตุใดเพราะ
เหตุใดโดย เพราะที่ท่านผู้แทนต่าง อภิปราย บอก ว่าไม่ เคย มีกฎหมาย
ข้าพเจ้าไม่เคยสงสัยอะไรที่จะแสดงให้ทราบ คือเมื่อครั้งท่านเป็นรัฐมนตรี
ก็มีหมายคอง ๆ ได้เห็นกฎหมายมาเช่นเคยจนคนคองมีประมาณประจำ
๒๔๕๑ ได้สรุปได้ ในมาตรา ๖ ว่าให้รัฐบาลตั้งกรจ่ายเงินไปก่อนไม่เกินร้อยละ
๑๕ เพื่อศึกษา ซึ่งมีในรายงานการประชุมแล้ว แต่ท่านผู้แทนต่างจะ
มาปฏิเสธว่าไม่เคยมีหน้าที่ท่านผู้แทนต่างเคยทำมาแต่เคยจ่าย มา แล้ว จะ
เอาเหตุผลอันนั้นมาว่ารัฐบาลเห็นว่าเป็นการไม่เหมาะสม ข้าพเจ้าสนับสนุน

รัฐบาล เพราะเหตุว่าตามมาตรา ๖๘ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งสยามได้
 บัญญัติคนก่อนจะเข้ารับตำแหน่งใดแต่ ว่า ตาม มาตรา ๖๘ นั้นบัญญัติว่า
 "การจ่ายเงินแผ่นดินจะกระทำได้อีกเฉพาะที่ได้ตามที่ได้ไว้ในกฎหมายว่าด้วย
 งบประมาณ ... เงินแต่กรณจำเป็นจะต้องจะจ่ายไปก่อนก็ได้ แต่ต้องเป็น
 ไปตามหลักเกณฑ์และวิธีที่การที่กฎหมายบัญญัติ" และข้อ ๒ ว่า "ใน
 กรณเช่นงาน ต้องขออนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรในโอกาสแรกที่จะกระทำ
 ได้ คืออนุมัติของสภาให้เป็นพระราชบัญญัติเฉพาะเรื่อง" เดิมรัฐบาล
 ขออนุมัติจากสภาไปแล้ว ไม่ใช่จ่ายด้วยวิธีหรือจ่ายให้แก่พวกนาย
 ในมาตรา ๕ มุ่งตามรายการเท่านั้น รัฐบาลจะจ่ายให้แก่พวกพวกเป็น
 ไปไม่ได้ เป็นการยกไปรายค่ากัน โฉมตักโดยไม่เหตุผล ใหม ๆ เมื่อ
 ทานฝ่ายค้านได้บัญญัติคนด่าจะปฏิบัติหน้าที่ตามวิธีทางรัฐธรรมนูญ แต่
 แต่ละกฎหมายกำหนดให้รัฐบาลมีอำนาจจ่ายเงินไปก่อนตามมาตรา ๖๘ แล้ว
 เมื่อรัฐบาลได้ตามกฎหมายเงินคงคลังมานั้น จึงไม่ขัดอะไรเลย ไม่ขัดคือ
 รัฐธรรมนูญและไม่ขัดอะไรกับเหตุผลที่ฝ่ายค้านค้านมา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 ขอสนับสนุน

นายขวัญ อินทพันธ์ (ลำพูน) : ข้าพเจ้าเห็นว่าการ
 กับมาตามข้อสมควรแต่ ขอเสนอให้เปิดอภิปรายเทศงมต
 มัดมาชกรบรอง

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ขอเสนอให้เปิดอภิปราย
 เพราะยังไม่ได้แก้ของค่าที่ทานัดมาชกรบรองผู้หนึ่งกล่าวไว้
 มัดมาชกรบรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าขอเสนอให้
 ที่ประชุมตงมต ผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไปโปรดประชุม
 มัดมาชกรบรองเป็นอันพอ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นสมควร
ลงมติ ไปรตขมอชน
มตมาชกยกมอเบงสงวนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เบนอนตงมต ผู้ใด
เห็นสมควรรบหตถการแห่งวางพระราชบัญญัติไปรตขมอชน
มตมาชกยกมอเบงสงวนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย
ไปรตขมอชน
มตมาชกยกมอเบงสงวนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอนวารบหตถ
การแห่งวางพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรรมาธิการอะไร
พลตร ประยร ภมรมนตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : เนื่องจากกฎหมายไม่มีบทกำหนดการประกาศใช้ เพราะ
ฉนวนขอเสนอกกรรมาธิการสำมัญ

ไม่มตมาชกมตความเห็นทกทวง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใด
แสดงความเห็นเป็นอย่างอื่น ถอจาทประสมอนมตให้สงกรรมาธิการสำมัญ แดง
ฉาพเจ้าทำการแทนประธานสภา ฯ ขอสงให้สงคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจ
แปรญัตติภายในฉวัน

พลตร ประยร ภมรมนตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : ขอแปรญัตติภายใน ๕ ฉวัน

ไม่มตมาชกมตความเห็นเบงออย่างอน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมอไม่มีมตมาชก
มความเห็นเบงออย่างอน เป็นอนวาทประสมอนมตให้แปรญัตติภายใน ๕
ฉวันเตกประสม ประสมคฉฉวันพทุหสภคหน้า

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๕๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ผู้จัดทำรายงาน

	เด็ก จารุณี	..
ประชาศรัย	ฉันทนา ชานบ้อม	..
ส้มศักดิ์	โชค คุปตวาทิน	..
	ผานิต ศตะกฤษณะ	..
สุขชัย พันธเคียรฐ์	อุดม พงษ์สงัดวณิช	..
แก้ว สิงหะเกษมทวี	สุพงศ์ ศิวพูนเกษมทวี	..
เพ็ญ เกษสุวรรณ	สัมปดี ศีปรีชา	..
วิเทศรัตนการ	เฉยเมย ชอยขุม	..
อ. สำนะวิธานนท์	ฉนุ มุณยรังคะ	..
อิน สัมณการณ	จ่างรงค์ ใจอ่อนน้อม	..
เจริญ บัณฑโร		..

สรินทรี ตีพดากวี

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศิวสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

หัวหน้ากองกลาง

เจริญ บัณฑโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(ตรงชื่อ) ประจวบจันทน์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร